

EEN CHRISTEN RIJP GEMAAKT VOOR DE HEMEL

Door

ANDREW GRAY

12^e bundel in de serie: *Preken van A. Gray*

INHOUD

Preek 1 t/m 5:

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.
2 Korinthe 12:8.

Preek 6 en 7:

En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.
2 Korinthe 12:9

Preek 8:

In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. Johannes 14:2.

EERSTE PREEK

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.
2 Korinthe 12:8.

Het is een van de wijze opmerkingen van Salomo, die een meester was in ervaring, *dat de baan der oprechten is van het kwaad af te wijken*, Spr. 16:17. Maar het moet ons klaaglied zijn, dat de weg waarin veel mensen onder ons wandelen, het najagen van onze afgoden is, met het vurig doel ze te vinden. O, wanneer zal die gezegende dag komen, waarop Christus ons zal vinden, *daar wij als woudezels zijn, gewend de wind te scheppen, naar de lust onzer ziel?* Jer. 2:24.

In het voorafgaande vers hebt u gehoord dat er sommige bijzondere tijden zijn, waarin satan een Christen hevig aanvalt. Ik erken, dat zolang de sterkgewapende zijn hof bewaart, alles wat hij heeft in vrede is. Maar als een Christen zijn weg begint vanuit het koninkrijk der duisternis naar het koninkrijk van Jezus Christus, kan tegen hem gezegd worden: *van nu aan zullen oorlogen tegen u zijn*. Er zijn vier sterke verzoeken, waardoor de satan gewoonlijk probeert een Christen te verstrikken.

- Ten eerste de verzoeking met de wereld, die hij belooft. Dan spreekt hij tot een Christen: *val neer en aanbid mij en ik zal je al de koninkrijken der wereld geven*. Dan zegt hij: "Kan ik u niet naar recht vereren?" Num. 22:37. Geloof mij, wanneer verzoeken komen in het gewaad van voordeel en winst, dan is het allermoeilijkst zulke verzoeken te weerstaan.
- Ten tweede zijn er de verzoeken van de duivel, waardoor de mens vrees wordt aangejaagd. Daarmee komt hij wanneer hij tot de ziel zegt: *als je mij niet gehoorzaamt en mijn raad niet opvolgt, zal dat je in vele moeilijkheden brengen*. De godgeleerdheid, waarmee de duivel dikwijls tot ons komt, is deze: *wees uzelf genadig*.
- Ten derde zijn er verzoeken van de duivel door genoegens die hij belooft. Hij steekt de verzoeken in een gewaad van genoegens en vermaken. Zo doet hij ons zien naar de zichtbare dingen, en maakt dat wij ons aan hem onderwerpen.
- Ten vierde verzoekt hij soms door een mooi voorstel van de grootsheid des levens. Dan spreekt hij tot de ziel als in de eerste verzoeking: "Indien gij van de verboden vrucht eet, zult gij als God zijn, kennende het goed en het kwaad." Hij doet ons geloven, dat wij geen godheid zullen worden, dat wij niet geëerd zullen zijn, als wij niet naar hem luisteren.

Ik wil dit tot u zeggen:

1. Ten allen tijde, wanneer u een engel des satans gegeven wordt om u met vuisten te slaan, moet u de Heere driemaal bidden. Wij behoren te bidden zonder ophouden. Ontmoeten wij niet vele verzoeken en aanvallen van

de boze in onze Christelijke wandel, opdat wij tot God gaan en uitroepen: "Heere, behoed ons, wij vergaan?"

2. Ik wil dit ook tot u zeggen, dat een gezegend verkeer met de hemel, een wandel in de straten van die stad, een hart dat vervuld is met de vreugde van het Hogerhuis, ons zou bewaren voor vele strikken en verzoeken, waarmee wij kennis maken. Wees ervan overtuigd dat uw hart om een verzoeking vraagt wanneer een verzoeking om uw hart niet vraagt. Veronderstel niet, dat indien er geen duivel was, u niet zou verzocht worden ongerechtigheid te bedrijven. Ik wens dat u zult weten, dat uw hart in de plaats van een duivel zou zijn om u tot zonde te verzoeken, hoewel er geen duivel ware die u verzocht.

Nu komen wij tot de woorden, die voorgelezen zijn, waarin de werkzaamheid wordt genoemd, die Paulus had, in de toestand waarin hij was. In deze woorden mag u zeven dingen opmerken.

- I. Een Christen kan vele geestelijke voordelen verkrijgen door de verzoeken waarmee hij kennis maakt. Dit is duidelijk uit het geval van Paulus. Hij werd verzocht door een engel des satans, die hem met vuisten sloeg. Dit bracht hem dikwijls op zijn knieën en maakte hem tot een gedurige smekeling aan de troon der genade.
- II. U mag uit de woorden opmerken, dat het gebed een zeer krachtig wapen is, waarmee een Christen mag worstelen met zijn verzoeken. Dit is duidelijk in de praktijk van Paulus. Toen een engel des satans kwam om hem met vuisten te slaan, wist hij geen andere weg, dan de hemel in kennis te stellen met zijn geval, en zijn ogen op te heffen tot de eeuwige bergen, vanwaar zijn hulp komen zou.
- III. Ook is in de woorden vervat, dat er sommige bijzondere verzoeken en afgoden zijn, waartegen een Christen bijzonder behoort te strijden en waarin hij bijzonder behoort bezig te zijn om ze te doden. Dit is duidelijk uit de werkzaamheid van Paulus: *"Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden."* Er ligt nadruk in het woord *hierover*. Het is alsof hij wil zeggen: ik wil nog liever het worstelen tegen andere verzoeken missen, dan dat ik het worstelen tegen deze verzoeking zou nalaten.
- IV. U mag uit de woorden opmerken, dat het zeer moeilijk is voor een Christen, een verzoeking te doden of een begeerlijkheid te kruisigen. Dit ligt opgesloten in het driemaal bidden van Paulus, dat deze verzoeking van hem zou wijken. Wij veronderstellen niet, dat Paulus niet vaker dan driemaal bad, Maar wij nemen aan, dat hij zeer dikwijls werkzaam was in het gebed, opdat deze afgod mocht vallen en hij hem mocht vertreden als het slijk der straten.
- V. U kunt dit uit de woorden verstaan, dat een Christen meest ernstig kan zijn in het gebed, worstelende tegen een verzoeking en toch geen merkbare overwinning op de verzoeking behaalt. Toen Paulus eerst begon te bidden kreeg hij niet de overhand. Toen hij nogmaals ging

bidden was hij nog geen overwinnaar. Een Christen kan worstelen als een vorst en toch een zwijgend God ontmoeten, die den bidder geen gevoelige voordelen schenkt.

- VI. U kunt uit de woorden leren, dat teleurstelling en het uitblijven van merkbare verhoring, hetwelk een Christen dikwijls ondervindt in de werkzaamheid van gebed, hem er niet toe mag brengen deze plicht na te laten. Toen Paulus eerst gebeden had en teleurstelling ondervond, riep hij niet uit: "Dit kwaad is van den Heere, wat zou ik verder op den Heere wachten," 2 Kon. 6:33. Deze eerste teleurstelling had een stem in zich, die sprak: *Paulus, kom terug en bid opnieuw*. En de tweede teleurstelling had ook een stem: Paulus, kom en bid opnieuw met meer vuur dan tevoren.
- VII. Er is nog iets op te merken uit de tekst en het is, dat een Christen niet alleen behoort te bidden dat de kracht der verzoeking en het geweld van de begeerlijkheid mogen bedwongen worden, Maar hij behoort ook te bidden dat ze mogen worden uitgeroeid uit zijn hart. Dit ligt opgesloten in het woord: *"Opdat hij van mij zou wijken."* Dat wil zeggen dat hij verdwijne en ik hem niet weer zie.

I. De eerste zaak in de tekst is, dat een Christen veel geestelijk voordeel en winst mag verkrijgen door zijn verzoeken en door de aanvallen van den boze. "Wij weten, dat dengenen die God liefhebben alle dingen medewerken ten goede," Rom. 8:28. Wanneer ik hierover spreek, wil ik eerst zes geestelijke voordelen noemen, die een Christen kan ontvangen uit de verzoeken van satan, waarmee hij ons dagelijks probeert te overwinnen.

1ste. *Verzoeken zijn een spiegel waarin een Christen kan lezen de vrijmacht van de onnaspeurlijke liefde en genade van Christus*. Wanneer u een blik slaat in uw eigen hart en ziet hoe verontreinigd het is, zo zult u gedwongen zijn uit te roepen: o, wat een verborgenheid, welk een eeuwig wonder is het, dat Christus Zijn oog op mij geslagen heeft. Dit is duidelijk uit Rom. 7:24, waar Paulus spreekt uit een diep besef van het lichaam des doods, dat in hem was. "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" Maar hij laat er op volgen: "Ik dank God door Jezus Christus, onzen Heere." Paulus wil niet zien op zichzelf, maar hij was gedwongen de vrijheid van de genade van Christus te prijzen. O, indien een Christen met één oog kon zien op Christus en met het andere oog op zichzelf, dan zou hij niet kunnen nalaten dat gezang te zingen: "Grote dingen heeft aan mij gedaan Hij, Die machtig is, en heilig is Zijn naam." Zo spreekt Paulus in 1 Tim. 1:13 en 14, uit een diep inzicht in zijn eigen verdorvenheid en zwakheid, en in de genade van Christus.

2de. *Een ander voordeel dat een Christen mag hebben door zijn verzoeken, is dit, dat ze alle genaden van den Geest die in hem zijn, brengen tot een levendige werkzaamheid*. Er is veel nuttige oefening voor de genade van een Christen in zijn verzoeken. Wij lezen in Openb. 13:10 van vele smartelijke verzoeken van

de kerk. Er wordt aan toegevoegd: "Hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen." Alsof hij wil zeggen: hier is een breed veld waar lijdzaamheid en geloof mogen worden beoefend. Ik wil u laten zien de gezegende harmonie die er is tussen zeven genaden des Geestes in de worsteling tegen verzoeken en in de volharding in deze edele strijd.

1. Ten eerste, geloof is de genade die gaat tot de overste Leidsman ter zaligheid en legt de hand op Zijn kracht.
2. Ten tweede, het gebed is de genade die tot Christus gaat en tot Hem zegt: ontferm U over mij, opdat ik geen prooi van mijn vijanden worde.
3. Ten derde, waakzaamheid is de genade die op de wachttorens staat en zorgvuldig let op de bewegingen van de vijand en een Christen waarschuwt.
4. Ten vierde, ootmoed is een genade die een Christen eigen krachten doet verachten en doet vertrouwen op de sterkte van Jehovah, Die is de Rots der eeuwen.
5. Ten vijfde, hoop is de genade waarmee een Christen kan wachten en uitzien. Wanneer geloof begint te wankelen en zich wil overgeven, wanneer het gebed begint te verflauwen, wanneer ootmoed verbleekt, dan komt hoop binnen en zegt: *o mijn ziel, hoop op God, want ik zal Hem nog loven*. Hoop komt, als het ware, tot de worstelende Christen, met een kroon in haar rechterhand, roepende: *aan hem die overwint, zal deze kroon gegeven worden*.
6. Ten zesde, liefde is een genade waardoor een Christen zich onderwerpt aan al de moeite die er is in de geestelijke strijd.
7. Ten zevende, teerheid is een genade die opgeroepen wordt in deze geestelijke oorlog, zodat een Christen onwillig is zijn hand uit te strekken naar ongerechtigheid, of de verboden vrucht aan te raken of te proeven. Al deze genaden werken liefelijk samen in deze geestelijke worsteling. O welk een liefelijke hulp verlenen deze genaden aan elkander! Wanneer geloof begint te vervallen, komt het gebed binnen en helpt geloof. Wanneer het gebed begint te bezwijken en zich wil overgeven, zodat het uitroept: *waarom zou ik meer bidden, Hij hoort niet naar mij*. Dan komt geloof en helpt het gebed en zegt: *ik weet dat de gedachten Zijns harten gedachten des vredes zijn en niet des kwaads, om mij een gewenst einde te geven*.
8. Ja wij menen dat bevinding een genade is, die veel betrokken is in deze strijd. Wanneer alle genaden gewond zijn in het gevecht, komt bevinding voor de dag en zegt tot de ziel: *ik heb Hem vroeger gevonden en op de berg gezien en ik zal Hem weer zien op de berg*. Bevinding zal dat woord van Paulus uitroepen: "Die ons uit zo groten dood verlost heeft en nog verlost, op Welken wij hopen dat Hij ons ook nog verlossen zal," 2 Kor. 1:10. Bevinding spreekt in dezelfde geest als David: "De Heere, Die mij van de macht des leeuws gered heeft en uit de macht des beers, Die zal mij redden uit de hand van deze Filistijn," 1 Sam. 17:37.

3de. *Weer een ander geestelijk voordeel, dat een Christen mag krijgen door zijn verzoeken, is dit: zij maken een Christen buitengewoon nederig.* Dit is duidelijk uit het voorgaande vers, waarin Paulus zegt, dat een engel des satans aan hem was gegeven om hem met vuisten te slaan. En waartoe? "Opdat hij zich niet zou verheffen," 2 Kor. 12:7. De smartelijke verzoeken waaronder Paulus verkeerde, hadden een vernederende vrucht. Wij mogen hier zinspelen op deze schriftwoorden: "Ik leidde u in die grote en vreeslijke woestijn, waar vurige slangen en schorpioenen waren om u te verootmoedigen en te beproeven," Deut. 8:15, 16. Er zijn verzoeken waarmee een Christen wordt aangevallen, opdat hij nederig zal worden gehouden. Er zijn vele aanvallen van de duivel, waarmee een Christen heeft te worstelen, en dit is het doel, dat hij zal uitroepen: "Ik ben de minste van alle heiligen en de grootste der zondaren."

4de. *Een ander groot geestelijk voordeel dat een Christen mag ontvangen door zijn verzoeken, is dit: hij kan daaruit leren, de overwinnende kracht van de genade van God en het oneindige vermogen dat daarin is.* Hij ondervindt dat de genade staande blijft zelfs in het midden van deze verzoeken en aanvallen van de sterke verzoeker. Ja een Christen ondervindt dikwijls in verzoeken, dat zij voor hem een deur zijn, waardoor nieuwe bewijzen van de liefde van Christus binnentreden. Dit is te zien in Paulus, die in het negende vers van dit hoofdstuk zegt: "Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheid, opdat de kracht van Christus in mij wone." Er zijn vele zoete, zielverkwikkende bevindingen van de kracht en van de overwinnende sterkte van de genade van Christus, die een Christen niet zou ontvangen of kennen, indien hij niet in het strijdperk werd gebracht.

5de. *Wij willen een ander voordeel noemen, dat een Christen ontvangt in zijn verzoeken, en wel dit, dat ze hem drijven tot het opzenden van ernstige gebeden en smekingen.* Geloof mij, een Christen kan nooit beter gebruik maken van zijn verzoeken, dan er mee tot Christus te gaan. In dit opzicht mag een Christen roemen in zijn *zondige zwakheden*, in zoverre ze hem overtuigen van de noodzaak ermee tot Christus te gaan. Ik denk dat, om zo te spreken, Christus ons liever brengt aan de voet van Zijn troon door een keten van noodzaak dan door een keten van liefde. Want noodzaak brengt ons dikwijls aan Zijn voetbank, wanneer liefde dat niet zo doen zal.

6de. *Wij wensen nog een voordeel te noemen, dat een Christen ontvangt door de verzoeken en aanvallen des satans.* Hij zal daardoor higen en verlangen naar die dag, dat hij niet meer zal worden aangevallen. Ik meen dat het een goed gebruik is, dat wij maken van onze verzoeken, wanneer wij daaronder roepen: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" Wanneer een Christen temidden van zijn geestelijke verzoeken mag uitzien door de tralies van zijn gevangenhuis, dan zal hij uitroepen: wanneer zal de dag van mijn verlossing

komen? Wanneer zal de dag komen, waarop ik zal verheven zijn boven het bereik van zonde en van verzoeking tot zonde?

De tweede zaak in de tekst waarover wij wensen te spreken, willen wij u voordragen onder de vier volgende overwegingen:

1. Een Christen moest niet ontmoedigd of al te veel verslagen zijn onder hevige en menigvuldige aanvallen van de verzoeker. Wanneer een Christen onder zulke omstandigheden dikwijls en geweldig wordt aangevallen, laat hem dan zeggen: "Er mag spijze uitgaan van de eter en zoetheit van de sterke." Ik erken, het is niet goed verzocht te worden, maar het mag bewijs en dat het einde van de beproeving liefde is. Christus verstaat de wonderlijke kunst om dingen, die tot ons uiterste verderf schijnen te leiden, uit te doen komen tot ons behoud. Een Christen die onder verzoeken verkeert, moet niet uitroepen: *ik zal een der dagen vallen door de hand van één van mijn verzoeken*. Hij mag ook niet zeggen: "Zie, dat kwaad is van den Heere, wat zou ik verder op den Heere wachten?" 2 Kon. 6:33. Een Christen behoort onder verzoeken niet uit te roepen: "Wie zoude bestaan voor het aangezicht van de kinderen Enaks?" Deut. 9:2. Laat een Christen op Christus zien en zich troosten in Zijn kracht in het midden van de strijd.
2. Een andere overweging is deze, dat een Christen zijn doding der zonden niet moet beoordelen naar de hevigheid en naar de menigvuldigheid van zijn verzoeken. Wij menen, dat de moed soms laag kan zinken, wanneer de duivel een Christen fel en woedend en gedurig aanvalt. U kent de geschiedenis van die jongen, toen de duivel van hem uitvoer, dat hij hem scheurde en het kind werd als dood, alzo dat velen zeiden dat het gestorven was, Markus 9:26. Toen de duivel het kind moest loslaten, wil hij niet gaan zonder de laatste sporen van zijn haat achter te laten.

Maar opdat dit niet verkeerd worde toegepast, wil ik enkele duidelijke bewijs en stellen, waaruit een Christen kan weten of *een heersende afgod* die in hem is, dicht bij zijn ondergang is en reeds naar zijn graf helt.

1. *Het eerste bewijs dat een afgod minder wordt, wat zijn kracht betreft, is, dat hij uw hart minder beheerst dan tevoren, zodat u niet zulke sterke genegenheden tot hem hebt als een tijd geleden.* Dat is een bewijs dat uw afgod dicht bij zijn graf is. Het is daarentegen een droevig bewijs van de groei van onze afgod, wanneer onze harten hem nalopen. Het is een droevig bewijs dat onze afgod in kracht toeneemt, wanneer wij onze minnaars nalopen en wij hun gezelschap zoeken, zelfs wanneer onze weg met doornen omtuind is.
2. *Een tweede bewijs, waaruit u kunt weten of de kracht van uw afgod afneemt of niet, is dit: hebben uw afgoden uw gedachten meer in bezit dan tevoren?* Er zijn tijden, wanneer een afgod zit op de troon van ons hart, dat onze gedachten bij hem zijn in de morgen zowel als in de avond, in het gebed en buiten het gebed. Dat is een bewijs dat onze afgod staat in zijn kracht. Maar indien onze

gedachten niet veel bij onze afgod zijn, dat is een bewijs dat hij in onze achting afneemt. Maar helaas, dit moet op ons voorhoofd geschreven zijn, dat de inbeeldingen van de gedachten van onze harten alleen aan onze afgoden worden gegeven. Is het niet zeker, dat onze afgoden meer van onze gedachten hebben dan de dierbare Christus? Is het niet waar, dat onze afgoden meer onze gedachten in bezit nemen in de morgen dan de dierbare Christus? Indien wij het zo mogen zeggen, wanneer wij nog wakker zijn, zijn wij in gezelschap van onze afgoden. En wanneer wij onze ogen beginnen op te slaan in de morgen, dan zullen wij onze afgoden zien liggende aan onze boezem.

3. *Een derde bewijs, dat een afgod minder wordt, is dit: indien uw begeerlijkheid u minder stoort in het vurig en geestelijk waarnemen van de plichten, is dit een teken ten goede en mag u geloven dat die afgod dicht bij zijn graf is.* Om een voorbeeld te geven, wanneer een afgod in zijn volle kracht is, dan kan een Christen nauwelijks tot God gaan spreken, of zijn afgod wil eerst met hem spreken. Nu, dat zal hem afleiden van de ernstige waarneming van het gebed. De afgod wil u tot Christus laten spreken met uw tong, Maar hijzelf wil uw hart hebben. Maar wanneer u gaat tot het gebed, en u worstelt als een vorst met God en uw begeerlijkheid verstoort u niet zo zeer en krijgt niet de overhand over u, dat is een uitnemend bewijs dat die afgod stervende is en naar zijn adem snakt. Maar indien van u moet gezegd worden: "Uw hart wandelt uw gierigheid na," (Ezech. 33:31) of deze woorden op u van toepassing zijn: "Zelfs in Mijn huis vind Ik boosheid, spreekt de Heere," (Jer. 23:11) dan is dat een bewijs dat uw begeerlijkheid nog in u heerst. Is het niet waar, dat soms in onze aanspraken tot God wij met ons hart bij onze afgoden zijn en met hen spreken? Is het niet zeker, dat wanneer wij tot de godsdienstoefening komen, wij met onze begeerlijkheden spreken en daarover denken?
4. Een vierde bewijs dat een afgod zwak en oud wordt, vinden wij in het sterk worden van die genade, die zich te weer stelt tegen die afgod. Om een voorbeeld te geven, indien hoogmoed de overheersende afgod is in een Christen, dan hebben wij een bewijs dat hij zwakker wordt, wanneer nederigheid sterker wordt. Wanneer de genade toeneemt, dan neemt de zonde af. Indien u dit met aandacht wilt beschouwen, zal dat veel misverstand omtrent de doding der zonde wegnemen. Soms zult u het rustig zijn van uw begeerlijkheden aanzien voor doding van zonden. Als uw begeerlijkheden zwijgen en u niet sterk aanvallen, dan meent u dat dit doding is. Wanneer een begeerlijkheid bedwongen wordt en niet gekruist is, dan ziet u dat aan voor doding. Maar als u wilt weten of het zwijgen van uw begeerlijkheden doding is, moet u onderzoeken of die genade, die lijnrecht staat tegenover uw begeerlijkheid, groeit en sterker wordt. Maar wees

achterdochtig wanneer uw afgoden stil liggen. Indien de tegenovergestelde genade niet toeneemt, dan is de afgod niet dood, maar slaapt.

5. *Een vijfde bewijs dat een begeerlijkheid stervende is, wordt verkregen wanneer een Christen ernstig twist en worstelt met de begeerlijkheid.* Het is een bewijs dat de afgod vervalt, wanneer wij veel bezig zijn in een geestelijke strijd tegen hem. Het is een sterk bewijs dat de begeerlijkheid het zal verliezen, wanneer wij haar achtervolgen in de morgenstond en de ganse dag over en in de nacht. Wilt u weten, Christenen, wat de reden is dat u zo weinig merkbare overwinningen over uw begeerlijkheden behaalt? Ik zal het u zeggen: u onderbreekt de geestelijke strijd gedurig. Een Christen zal met zijn begeerlijkheden strijden in de morgenstond, en in de nacht neemt hij ze in zijn armen. Wij zijn zo onbestendig als water en dat verhindert onze overwinning buitengewoon.
6. Een zesde bewijs dat een begeerlijkheid oud wordt en stervende is in een Christen, is, dat de voorwerpen die voor u een verzoeking waren en uw begeerlijkheden aanblieden tot een vlam, u nu niet meer zo in vlam zetten wanneer zij u onder het oog komen. Het is een bewijs dat uw afgod oud wordt en nabij de dood is, wanneer dezelfde verzoeking niet meer de overwinning over u behalen zoals tevoren. Ik meen dat een neiging tot zondigen en een daarmee overeenkomende verzoeking, twee dingen zijn die veel kwaad doen, wanneer zij elkaar ontmoeten. Wanneer wij een hart hebben om een verzoeking te omhelzen en de gelegenheid wordt ons geboden, wanneer de verzoeking roept: kom! En ons hart roept: kom! Dan is dat een droevig bewijs dat wij nabij een val zijn.
7. Een zevende bewijs dat een begeerlijkheid zwak en oud wordt in een Christen is dit, dat de verzoeking niet meer zo sterk en krachtig in hem zijn als tevoren. Wij menen dat een Christen soms onderscheid zal weten tussen een sterke en een zwakke verzoeking. Soms komt de duivel met veel macht en zegt: *buig je nek, opdat ik er over kan lopen!* Nu, als wij ons aan hem onderwerpen, doet hij de keten om onze hals.
8. Het laatste bewijs dat een begeerlijkheid minder wordt en stervende is, vinden wij hierin, dat wij trachten de gelegenheden tot die zonde te ontlopen en de *schijn* van dat kwaad te ontvlieden. Dit is een sprekend bewijs dat de begeerlijkheid zwak wordt. Indien er een schijn des kwaads is en u wilt die ontvlieden alsof het de dood was en u zelfs van de *schijn van zonde* zegt, zoals die jonge profeet sprak: "De dood is in de pot", dan kunt u ook zeggen: de dood is in *de schijn des kwaads*, en u zult de afgod niet omhelzen.

De derde zaak die wij uit de tekst willen voorstellen, is, dat een Christen, wanneer hij uittrekt om tegen zijn verzoeken te worstelen, moet uittrekken, bekleed zijnde met ootmoed. Wilt u weten wat de beste wapenrusting voor een Christen is, wanneer hij uittrekt tot de strijd? Het is zelfverloochening en nederigheid. Weet u welke de beste wapenrusting is, die een Christen kan aantrekken? Het is zwak te zijn, want wanneer een Christen zwak is, dan is hij machtig. Wanneer hij beschroomd is in zichzelf, dan ontvangt hij de meeste hemelse ontdekkingen van de macht van Christus. Dit is een edel gebod: "Desgelijks u jongen, zijt den ouden onderdanig; en zijt allen elkaar onderdanig; zijt met ootmoed bekleed; want God wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade," 1 Petr. 5:5. En dit is een liefelijke raad: "Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk u al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen," Ef. 6:16.

Een vierde zaak in de tekst waarover wij iets menen te zeggen, is, dat een Christen, wanneer hij wordt besprongen door verzoeken, er naar moet staan de verzoeken in de kiem te smoren, om ze te doden wanneer ze voor het eerst tot hem komen. Wij menen dat wij een zondig medelijden kunnen hebben met onze begeerlijkheden. Het is een groot kwaad de koning van onze afgoden te sparen, zodat hij mag uitroepen: "De bitterheid des doods is geweken." Wij behoorden met hem te handelen zoals Farao deed met de kinderen van de Israëlieten.

Wij wensen nog een vijfde zaak uit de tekst op te merken, *dat het gebed een edel en uitmuntend wapen is voor een Christen in zijn strijd tegen verzoeken*. Wij menen dat het duidelijk is, dat het gebed een uitmuntend wapen is voor een Christen en wel uit vier dingen.

1. Ten eerste kan dit het duidelijk maken, dat tussen al de stukken van eens Christens wapenrusting, die genoemd worden in Ef. 6, *het gebed* laatst genoemd wordt, als zijnde het meest versterkende stuk van de wapenrusting. Daar wordt gezegd: "Met alle bidding en smeking biddende te allen tijde in den Geest." Uit dit vers kan een Christen weten dat hij behoort te bidden op allerlei wijze, en daartoe gebruik moet maken van alle gelegenheden, in de binnenkamer zowel als in het openbaar. Ja in dit vers wordt van een Christen verlangd, dat hij gelegenheden tot gebed moet zoeken, wanneer hij meent ze niet te hebben.
2. Ten tweede. Dat het gebed een uitnemend stuk van de wapenrusting is, waarin Christenen de verzoeken moeten weerstaan, is duidelijk voor hen wanneer ze bedenken dat wanneer zij in vroegere tijden onder de sterkste verzoeken verkeerden, zij tot dit stuk van de wapenrusting gingen. Het is duidelijk uit de oefening van Paulus, waarvan hij spreekt in de tekst. En het is merkwaardig duidelijk uit 1 Kron. 4:10, waar wij lezen: "Want Jabes riep de God Israëls aan, zeggende: Indien Gij mij rijkelijk zegenen en mijn

landpale vermeerderen zult, en Uw hand met mij zijn zal, en Gij het met het kwade also maakt dat het mij niet smarte! En God liet komen wat hij begeerde." Het gebed is, bij gelijkenis gesproken, een vliegende cherub, om te gaan van onze onuitsprekelijke nood tot de oneindige volheid die in Christus is. Zo vliegt het gebed als het ware tot Christus en haalt kracht van Hem tot doding der zonde.

3. Ten derde. Het is een alles overtreffend bewijs van de uitnemendheid van het gebed als een stuk in de geestelijke wapenrusting, dat Christus, toen Hij de verzoeken van de duivel wil weerstaan en zijn vurige pijlen wil uitblussen, gebruik maakte van dit geestelijk wapen. Hij zei tot Petrus, dat de satan zeer begeerd had hem te ziften als de tarwe. Maar Hij laat dit woord volgen: "Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude." Er is geen twijfel aan, of Christus heeft dit nagelaten als een voorbeeld voor ons om Zijn voetstappen te volgen.

Ik wil nog enkele woorden zeggen over twee zaken en daarmee eindigen.

1ste. *Ik zal een weinig verklaren, welke invloed het gebed heeft op de doding der zonden en op het kruisigen van onze afgoden.* Wij zullen dat duidelijk maken in de volgende zaken:

1. Het gebed is de genade en plicht waarin een Christen hemelse ontdekkingen krijgt van Christus, en dat doet hem zijn afgoden uitwerpen en zijn begeerlijkheden verzaken. Het gebed is een genade waardoor een Christen een ruim gezicht ontvangt op de weergaloze schoonheid van Christus, en dat doet de ziel uitroepen: Wat heb ik meer met de afgoden te doen?
2. De invloed van het gebed kan hieruit gekend worden: het gebed is de plicht waardoor veel geestelijke sterkte wordt overgebracht tot de ziel, die worstelt met verzoeken. Wilt u weten wat het gebed is? Het is een hemels kanaal, waardoor een stroom van kracht, een stroom van vreugde, een stroom van leven tot een Christen vloeit, vanuit die dierbare Fontein, Die Boven is. Is het niet bekend, dat het gebed de plicht is, waarin een Christen soms zoveel kracht heeft ontvangen, dat het hem deed uitroepen: *God is aan mijn zij, Christus is aan mijn rechterhand, ik zal niet vrezzen, wat zal een verzoeking mij doen?*
3. De invloed van het gebed is duidelijk hierin, dat het de plicht en de genade is waardoor een Christen levendige ontdekkingen ontvangt van zijn verzoeken en van de strikken die de verzoeking hem zet. Indien een Christen, onder de machtige aanvallen van zijn verzoeken, door het gebed tot God gaat en hij ontvangt alleen maar een duidelijk inzicht in de listen van de duivel, dan heeft hij reeds veel gewonnen. Het is een verheven kunst voor een Christen, vorderingen te maken in de kennis van de listen van de duivel.
4. De invloed van het gebed onder verzoeken kan worden aangetoond uit de vrucht van deze genade, daar zij alle genaden in beweging brengt,

waardoor wij de verzoeken moeten doden. Gebed is de genade die geloof in leven houdt, die is de kapitein van alle genaden in deze geestelijke strijd. Het gebed houdt hoop, liefde en bevinding in leven. Het is een merkwaardige zaak in de hulp die wij krijgen in het gebed, dat het alle die genaden, waardoor wij moeten worstelen met verzoeken, in levende oefening houdt.

5. De invloed van het gebed kan hierin worden gezien, dat het een Christen beschroomd maakt in zichzelf; dit is een edel stuk van ootmoed. Ik denk dat een Christen dicht bij de overwinning is, wanneer hij dit gezang mag zingen: *"Zonder Christus kan ik niets doen."* Ik denk dat een Christen dicht bij de overwinning over zijn begeerlijkheden is, wanneer hij moet uitroepen: ik ben niet bekwaam als van mijzelf, één slag te slaan in deze geestelijke strijd; maar Hem zij dank, door Wie ik alle dingen vermag. Een Christen, wanneer hij ziet op zichzelf, moet dit op zijn voorhoofd schrijven: *"Hier is iemand die niets kan doen."* Hij mag op Christus zien en zeggen: *"Er is Eén, Die alle dingen kan doen."*
6. De invloed van het gebed kan hieruit aangetoond worden, dat het is de genade en plicht, die een Christen doet zien de zondigheid van zijn begeerlijkheden en hem bekend maakt met het loon der zonde. Wilt u weten, wie de mens is, die leeft onder indrukken van de zondigheid van zijn begeerlijkheden? Het is de biddende Christen. Wilt u weten, wie de waarheid van dat woord onderschrijft: *"De bezoldiging der zonde is de dood?"* Het is de biddende Christen; het is de worstelende Christen. Maar een Christen die niet bidt, zal moeilijk enige overwinning over zijn afgoden behalen.

2de. Ik wil ten tweede enkele overwegingen aan u voorstellen.

1. Een Christen kan bidden om de doding van gruwelen die in zijn hart zijn en nochtans niet bidden om de dood van zijn afgoden. Een Christen kan tot God gaan en zoeken om de doding van begeerlijkheden in zijn hart en nochtans niet bidden om de dood van zijn afgod, die voor zijn aangezicht is. Om een voorbeeld te noemen, een hebzuchtig mens kan bidden dat de hebzucht in hem gedood worde en evenwel verlangen om aardse goederen te vermeerderen, wat zijn afgod is. Het kan duidelijk worden gemaakt met het geval, dat iemand wiens afgod hoogmoed is, kan bidden dat de lust naar hoogmoed mag worden gedood, terwijl hij niet gedood wil zijn aan de toejuiching en de lof van hen, die hem omringen. Een Christen ziet soms iets in zijn afgod, dat hem doet bidden er van verlost te worden en kan tegelijk iets anders in hem zien, waarom hij hem met beide handen vasthoudt.

2. Een tweede overweging is, dat een Christen soms meer bidt om de beteugeling van zijn begeerlijkheden dan om de dood van zijn begeerlijkheden. Kunt u ontkennen, dat u meer bidt om vermindering van daden van zonde, dan om de dood van de afgod van zonde? Ik moet u zeggen dat u nooit veel voordeel zult hebben door

het gebed om weerhouding van zonde, totdat u neerwaarts gaat tot de wortel en bidt om de dood van de afgod van zonde.

3. Een derde overweging is deze: *een afgod mag gedood zijn voor een Christen, terwijl een Christen niet is gedood aan de afgod*. Er is verschil tussen een gedode afgod en levende begeerlijkheden. God kan onze afgoden van ons wegnemen, terwijl onze levende begeerlijkheden er nog naar uitgaan. Om dit duidelijk te maken, een gierig mens kan zijn rijkdom verliezen, wat zijn afgod was. Die kan weggenomen worden, terwijl wij kunnen bemerken dat die gierige man en zijn levende begeerlijkheden, roepen: "Gij hebt mijn goden weggenomen, wat heb ik nu meer?" Zij die zo gehecht zijn aan hun afgod, zijn evenals Paltiël, toen Michal van hem genomen werd. Hij ging haar wenende na, toen zijn afgod werd weggenomen. Wanneer uw afgoden u worden ontnomen, dan roept u uit: *o, afgod, keer terug, keer terug, want wat moet ik doen, als je mij verlaat!*

4. Een vierde overweging is deze: *er is dikwijls een grote wisseling in de genegenheden van een Christen ten opzichte van zijn begeerlijkheden*.

Ik wens u voor te stellen een viervoudig strijden tegen zijn eigen overtuiging.

1. Er is soms deze tegenstrijdigheid in ons hart. Ons licht zal soms zeggen: *o, kruisig die begeerlijkheid!* Terwijl ons hart op dezelfde tijd zegt: *o, kruisig die begeerlijkheid niet!* Onze mond kan het ene zeggen en ons hart iets anders.
2. Een andere tegenstrijdigheid in dit werk kan in het hart van een Christen voorkomen. Het kan zijn dat een deel van zijn hart uitroept: *o, spaar deze begeerlijkheid en laat ze niet sterven!* Terwijl een ander deel van zijn hart zegt: *kruisig deze begeerlijkheid!* Zo kan er een verdeeldheid zijn in het hart van een Christen ten opzichte van zijn afgod.
3. Er kan een derde tegenstrijdigheid zijn in een Christen in het werk van doding van zonde. Hij kan in de morgen zeggen: *och, dat ik ontslagen mocht worden van die begeerlijkheid*. Maar eer het nacht is kan hij uitroepen: *ik wil deze begeerlijkheid niet missen, maar ze in mijn boezem koesteren*.
4. Een vierde tegenstrijdigheid in een Christen kan zijn, dat er een verschil is tussen zijn gebed en zijn wandel. Wanneer wij tot God gaan, hebben wij dikwijls op de lippen: *och dood mijn afgoden, och kruisig mijn vlees*. Maar in ons gebed weerspreken wij dikwijls onze praktijk, want wij leven meestal veel te gemakkelijk bij onze begeerlijkheden.
5. Ik zal een vijfde tegenstrijdigheid noemen. Er is een verschil tussen de beloften en besluiten van een Christen en de uitvoering daarvan. Soms heeft hij aan een Avondmaalstafel dit voornemen gehad: *ik zal die begeerlijkheid verlaten en er nooit weer naar omzien*. Maar als hij het huis des Heeren verlaten heeft, wanneer de geloften Gods in zijn hart zijn geweest, dan neemt hij zijn

afgod weer in zijn armen. Is er dan geen grote tegenstrijdigheid tussen de beloften van een Christen en zijn praktijk? O, hoeveel beloften die wij de dierbare Christus gedaan hebben, zijn door ons verbroken! En wat zou van ons worden, indien Hij één belofte uit het Verbond zou breken en zeggen: *Ik zal u geen kinderen meer noemen en gij zult Mij niet meer noemen mijn Vader.* O wat zouden wij dan moeten beginnen?

6. Een vijfde overweging, die wij willen voorstellen, is deze: dat worstelen tegen verzoeken en de pogingen onze begeerlijkheden te kruisigen, aan een Christen veel vreugde en geestelijke vertroosting verschaffen in de dag, waarop de dood hem in het aangezicht zal staren. Dit is duidelijk uit 2 Tim. 4:7, toen Paulus nabij zijn dood was. Toen hij zijn ogen sloeg op de afgelegde weg, en de geschiedenis las van zijn geestelijke strijd en van de gevechten die hij geleverd had, toen hij overzag het worstelperk waar hij had gestreden met zijn verdorvenheden en begeerlijkheden, brak hij uit in deze woorden: "Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden." Hij kan als het ware niet spreken van deze strijd of hij moet ze aanbevelen. Wilt u mijn getuigenis hiervan hebben? O, het is goed, het is goed, te strijden met uw verdorvenheden en afgoden. Bent u daarin nalatig, dan zal er geen dag aanbreken, waarin de wapenen worden opgeborgen, maar u zult schuldig bevonden worden. Maar wilt u met troost en vrede heengaan door de poort des doods? O strijdt Christenen, strijd, strijd! De dag zal komen, waarop u triomferen zult, wanneer u strijdende zult sterven. Maar zalig zijn zij die nu deze strijd geëindigd hebben en de erfenis zijn ingegaan, voor eeuwig.

7. Een zesde overweging is deze: de gebeden van een Christen, die hij opzendt, wanneer hij hevig wordt aangevallen, zijn gewoonlijk gebeden die plotseling verhoord worden en een grote uitkomst tengevolge hebben. De vurige gebeden van iemand, die hevig wordt aangevallen, hebben dit gevolg, dat God Zich haast tot zijn hulp. Dit wordt ons duidelijk, wanneer wij de woorden van onze tekst vergelijken met het volgende vers, waaruit wij zien, dat Paulus zo spoedig als hij den Heere driemaal bad, dit antwoord kreeg: "Mijn genade is u genoeg." Christus wil graag Zijn eigen kracht verheerlijken in de dag van nood, opdat Zijn volk de verzoeking kan verdragen. Maar laat een Christen altijd dit woord spreken, dat Nehemia bij een andere gelegenheid sprak: "Zou een man als ik vlieden?" Of, zou een vrouw als ik vlieden? Zou iemand als ik vlieden, wanneer mijn verzoeken mij aanvallen? Zou iemand die zo zeer aan Christus verbonden is, vlieden, wanneer de duivel verzoekt? Ik wil dit tot u zeggen: wanneer u bezwijkt in de dag van verzoeking, hebt u een bewijs dat uw kracht maar klein is. Een Christen, zwichtende onder zijn verzoeken, zegt van Christus: "Zijn genade is niet sterk."

8. Wij zullen u nog een zevende of laatste overweging noemen. De duivel begeert een Christen te overwinnen. Maar dit werk is boven zijn macht en kracht, zodat zijn begeerte groter is dan zijn bekwaamheid. Dit is duidelijk uit de woorden van Christus: "Simon, Simon, zie, de satan heeft zeer begeerd ulieden te ziften als de tarwe." Hier wordt niet gezegd dat hij bekwaam was hem te ziften als de tarwe. Dit wil zeggen, dat de begeerte en de macht van de duivel zich niet even ver uitstrekken.

Nu zal ik deze rede besluiten, na nog drie dingen tot u gezegd te hebben.

- Ten eerste. Iemand die niet weet wat het was met zijn verzoeken te worstelen, zal nooit weten wat het is de overhand te krijgen over zijn verzoeken. Hij zal nooit de zoete zegetekenen van de overwinning ontvangen. Meent u te zullen regeren zonder gestreden te hebben?
- Ten tweede. Is het geen droevig en jammerlijk bewijs, dat u Christus niet kent, daar u nooit door een verzoeking werd aangevallen, die u niet overwon? U weet niet wat het is uw verzoeken te doen vluchten, zodat u nooit een lied van overwinning over uw verzoeken hebt gezongen.
- Ten derde. Ik wil dit nog zeggen O, Christen, die nu strijdt en twist met uw begeerlijkheden, en die de Heere driemaal bidt, dat zij van u mogen wijken, ik zeg u dat de dag komt dat u Hem driemaal zult danken en Zijn lof eeuwig zult uitroepen, wanneer Hij u zal verlossen van al uw vijanden en u een volkomen overwinning zal geven. Wat zal het een grote dag zijn, wanneer u dat overwinningslied zult zingen: "*Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?*" Amen.

TWEEDE PREEK

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.
2 Korinthe 12:8.

Het is een onveranderlijk besluit des hemels, dat niet kan worden herroepen, dat er vijandschap zou zijn tussen het zaad der vrouw en van de slang, dat hij Hem de verzenen zou vermorzelen, en dat het Vrouwenzaad zijn kop zou vermorzelen. Echter in het midden van deze gezegende oorlog, mag een Christen zich mee troosten, dat de tijd niet veraf is dat de wateren van de Jordaan zullen worden gekleefd en de vrijgekochten des Heeren er zullen doorgaan. Dan zullen zij twaalf stenen oprichten tot eeuwige gedachtenis aan hun duurgekochte verlossing. De dag nadert waarop de strijdende Christen dit overwinningslied zal zingen: "*Niet ons, O, Heere! niet ons, maar Uw naam geef eer, vanwege onze verlossing.*" Dan zal hij de waarheid van dit woord gewaarworden: "*De overwinning is des Heeren*", Spr. 21:31.

Ik meen dat het een aangenaam en nuttig werk voor een Christen zou zijn, de geschiedenis te lezen van de oorlogen van de zonen Gods met hun geestelijke vijanden. Wat wondere verwisselingen zijn er in deze gezegende oorlogen der heiligen! Een Christen overwint heden, en is morgen verslagen. Wat machtige listen komen in deze oorlog aan de dag, want de satan spant een strik voor de voet van een Christen. Maar hij ontkomt als een vogel uit de strik des vogelvangers door de wijsheid en macht van Christus. Wat vreemde veranderingen van vreugde in droefheid komen in deze strijd voor. Een Christen verblijdt zich heden in de hoop van overwinning, en morgen treurt hij uit vrees van uit het veld geslagen te zullen worden. Hoe gaat het met de liefde in deze strijd? Een Christen kan heden zijn afgoden wegwerpen en ze morgen omhelzen. Wat vreemde verwisseling in het geloof is er in deze strijd! Een Christen kan heden uitroepen: *eens zal ik meer dan overwinnaar zijn door Christus, Die mij heeft liefgehad.* En morgen zegt hij: *ik vrees dat ik een der dagen zal omkomen door de hand van mijn ongerechtigheden.* Wat een wonderlijk verloop is er in de kracht in deze oorlog. Een Christen is heden sterk en morgen is hij zwak. Ik wil alleen dit tot u zeggen:

1. Ik veronderstel dat sommigen deze vraag willen stellen: *zijn de verzoeken of de overwinningen des duivels meest in aantal?* Er zijn sommigen, die nooit werden verzocht tot zonde en toch werden zij overwonnen. Zijn hier niet sommigen die nooit door de duivel werden verzocht tot zonde, terwijl hij nochtans terugkeerde als overwinnaar? Ik denk dat het een eindeloos werk zou zijn en een droevige taak voor sommigen onder ons, om na te gaan hoe dikwijls de duivel meer als toeschouwer dan als verzoeker optreedt, daar ze door hun eigen begeerlijkheden afgetrokken en verlost worden.

2. Ik wil dit ook zeggen, de duivel is een zeer aanhoudende en onvermoeide aanvaller voor een Christen. Hij zal aanvallen wanneer hij niet in de plicht bezig is, hij zal aanvallen vóór de plicht, onder het waarnemen en na het verichten van de plicht; hij zal aanvallen onder genietingen en in verlating. Hij valt hem aan onder een droevige bedeling, en in voorspoed. Weet dit, dat een Christen soms een verzoeking zeer goed kan afslaan, en wanneer de duivel zijn verzoeken verandert, dan zal een Christen niet weten hoe hij hem zal weerstaan. Een Christen kan geholpen worden in het weerstaan wanneer hij aan de rechterhand strijdt. Maar wanneer hij aan de linkerhand begint dan weet hij niet hoe hij hem zal afslaan.

Om dit een weinig duidelijk te maken, er zijn sommige christenen die zullen worstelen tegen de verzoeking, wanneer zij worden verzocht tot hoogmoed en weten niet te strijden wanneer hij hen verzoekt tot hebzucht. De verandering die een Christen gewaar wordt in zijn oefeningen, en de bijkomende verwisseling van de verzoeken, leiden dikwijls tot zijn nederlaag. Ik wil dit zeggen tot een worstelend Christen, dat wanneer hij een of andere overwinning heeft behaald, hij geen rust moet nemen, maar moet waken. De duivel wil u geen overwinnaar laten. Het is een heel opmerkelijk woord wat wij lezen in Luk. 4:13: "Toen week hij van Hem voor een tijd." Dit staat beschreven na de geweldige aanval die de verzoeker op Christus had gewaagd. *Voor een tijd*, dat wil zeggen, slechts voor een korte tijd, want hij zag uit naar een gelegenheid om terug te komen. Er kan voor een korte tijd een wapenstilstand schijnen te komen, maar het doel van de vijand is opnieuw aan te vallen.

Nu, bij de laatste gelegenheid dat wij over dit vers handelden, vertelden wij u, dat er zeven dingen waren waarover wij tot u wensten te spreken. Wij hebben gesproken over het eerste punt

- I. Er wordt door een Christen veel voordeel behaald uit zijn verzoeken, wanneer hij doet als Paulus, die op zijn knieën kwam om de Heere driemaal te bidden.
- II. Daarna spraken wij erover dat het gebed een van de beste en uitnemendste stukken van des Christens wapenrusting is, waarin hij behoort te worstelen en pal te staan tegen alle vurige pijlen des satans. Ik wil alleen dit zeggen, dat wanneer een Christen hevig wordt aangevallen, Christus als het ware hem in Zijn armen neemt, en de eerste slagen van de verzoeking opvangt, vóór dat ze hem raken.
- III. Waar wij nu over willen spreken is begrepen in de woorden van onze tekst, dat er sommige aanvallen en verzoeken zijn, waartegen u bijzonder moet proberen te strijden. Dit is duidelijk uit dat woord: "Hierover". Er ligt een bijzondere nadruk in dit woord, alsof Paulus wilde zeggen: *in deze verzoeking heb ik ernstiger gebeden dan in andere verzoeken; deze verzoeking zet mij aan tot ernstig gebed, ik moet hiertegen strijden met al*

mijn kracht. In het spreken over dit onderwerp, wil ik vier dingen tot u zeggen.

Ten eerste, er zijn verzoeken waarin wij bijzonder bezig moeten zijn om ze te weerstaan en ze te doden.

1. *Wij moeten trachten te weerstaan en te worstelen met de verzoeken waarmee wij worden aangevallen onmiddellijk na de bekering.* Dit was de praktijk van Paulus, zoals wij lezen in de tekst. Zoals wij u hebben verklaard, kwam Paulus in deze verzoeking onmiddellijk nadat God hem ten eerste had gezegd. Ik zal niet veel zeggen om dit uit te breiden. Ik wil alleen drie redenen geven om u op te wekken sterk te zijn in het weerstaan.

- (1) Het weerstaan van verzoeken na de bekering is een zaak, die door God Zelf wordt bevolen en goedgekeurd. Paulus zegt: "Nadat gij verlicht zijt geweest, hebt gij veel strijd des lijdens verdragen," Hebr. 10:32. U weet dat het een gewoonte is in het leger, dat de soldaten die dapper streden in de eerste ontmoeting met de vijand, zeer worden geprezen. Zo doet Christus als de Overste Leidsman onzer zaligheid, wanneer wij dapper strijden in de eerste ontmoeting, die wij hebben met onze geestelijke vijanden, zo geeft Hij daaraan Zijn bijzondere goedkeuring.
- (2) Een andere reden waarom wij het weerstaan van verzoeken en het doden van zonden aanprijzen, dadelijk na de bekering, is deze, dat het aan een christen veel hoop en vreugde verschaft, en veel inwendige vrede en troost geeft. Ik ben hiervan verzekerd, dat de eerste overwinning van een christen nadat hij onder de banier van Christus is gekomen, hem zal doen uitroepen: o hoe aangenaam is het in gezelschap van Christus te strijden en voor Hem de vijand te bevechten. Want als hij onder zwaarmoedigheid zijn overwinning niet kan bemerken, dan mist hij vele uitnemende overwinningsliederen.
- (3) De derde reden die wij willen geven om op deze strijd aan te dringen is deze: het niet weerstaan van verzoeken van de sterke vijand, dadelijk na de bekering, mag oorzaak zijn dat wij hinkende naar de hemel gaan. Een overwinning van de sterkgewapende dadelijk na de bekering kan oorzaak zijn dat een ziel in zak en as naar de hemel reist, en gedurende de ganse reis moet wenen. Ik ben van mening dat de overwinningen, die de duivel behaalt kort na de bekering, een zeer ontmoedigende slag zijn voor een Christen en hem doen zeggen: *laten wij een overste kiezen en wederkeren naar Egypte.*

Ten tweede, wij moeten er op uit zijn die verzoeken te weerstaan, die onmiddellijk na genietingen komen. Dit was het werk van Paulus in de tekst. Hij heeft ongetwijfeld sterk geworsteld tegen deze verzoeking, omdat zij onmiddellijk volgde op zijn genieting. Ik zal niet veel zeggen, om deze plicht aan te dringen, maar ik wil u alleen deze twee dingen voorstellen.

1. Het weerstaan van verzoeken na ontvangen weldaden, is de weg om Christus in uw ziel te houden, zodat Hij zal rusten in Zijn liefde. Wilt u weten welke de koorden zijn waardoor Christus aan de ziel verbonden blijft, na bewijzen van Zijn liefde? Het is het worstelen tegen verzoeken, nadat u Christus hebt ontmoet.
2. De meest heerlijke en gelukkige overwinningen die wij behalen over de vorst der duisternis en zijn afgoden, worden verkregen wanneer wij tegen hen strijden na genietingen. Dat is de tijd waarop onze sterke verdorvenheden vallen als de muren van Jericho en wij de hoge plaatsen betreden. U weet dat een Christen gewoonlijk in slaap valt in het bed van liefde. Hij verhoogt zichzelf dikwijls, wanneer Christus hem verhoogt. Wanneer een Christen verruimd wordt, is hij in gevaar opgenomen te worden op de vleugelen van de wind der woestijn, waardoor zijn leven en kracht verdwijnt.
3. Ten derde. Wij behoren bijzonder te worstelen tegen verzoeken, die onze voornaamste begeerlijkheid opwekken. Een Christen kan in verzoeken komen, waardoor zijn sterkste begeerlijkheden worden ontstoken en vlam vatten. Een Christen behoort bijzonder te worstelen tegen deze verzoeken. Zo deed David. Hij zei: "Ik wachtte mij voor mijne ongerechtigheid." Hij wil zeggen: ik heb gepoogd door alle middelen mijn sterkste verdorvenheid te doden en onder de voet te krijgen.
4. Ten vierde. Wij behoren bijzonder te worstelen tegen verzoeken, die wij ontmoeten wanneer wij verkeren onder droevige en kwellende ervaringen. Dit was de raad van Salomo: "Ten dage des tegenpoeds zie toe", Pred. 7:13. Onder deze raad verstaan wij, dat wij sterk hebben te worstelen tegen verzoeken die ons overvallen, wanneer wij in tegenspoed zijn. Bovendien ligt er in opgesloten dat wij bedaard en met veel overleg moeten te werk gaan in zulke omstandigheden. Ik zal u twee redenen noemen, waarom een Christen bijzonder moet worstelen tegen verzoeken, die hem aanvallen in tijden van tegenspoed.
  1. *De liefde van een Christen is dan meestal aan het kwijnen.* Wanneer Christus bittere dingen tegen ons begint te schrijven, verliezen wij veel van de geestelijke genegenheden, die wij tot Hem hadden. Wij weten dat het een grote moeilijkheid is voor een Christen verzoeken te weerstaan, wanneer de liefde tot Christus hem niet ondersteunt.
  2. Een andere reden waarom wij verzoeken onder een droevige beschikking moeten weerstaan is deze: *wanneer wij ons onder die bedeling door de verzoeking laten overwinnen, dan is niet alleen onze tegenspoed bitter voor ons, maar bovendien wordt daardoor de tijd van onze ellende verlengd.* Bovendien wordt door het omhelzen van de verzoeking onder zulke omstandigheden de gezegende band en gemeenzaamheid die Christus onderhoudt met Zijn volk, wanneer zij in ellende verkeren, tegengestaan en verhinderd.

5. Ten vijfde. Een Christen behoort bijzonder te strijden tegen verzoeking, die zijn geloof en zijn liefde aanvallen. Deze zijn de twee voornaamste genaden. Deze zijn de twee pilaren van eens Christens troost. Deze zijn de twee voorname doelen waarop de satan zijn pijlen afschiet. Wij menen dat hiervan iets uitgedrukt wordt in de woorden: "Simon, Simon, de satan heeft zeer begeerd u te ziften als de tarwe." Wij menen dat in deze woorden twee lessen voor ons liggen.
- De eerste les is deze, dat de duivel het in de eerste plaats had gemunt op het geloof van Petrus. De verzoeker wil graag dat fort van een Christen neerwerpen.
  - De tweede les is, dat wanneer de satan komt om ons geloof te onderdrukken, en onze liefde te doden, dat wij hem dan sterke weerstand moeten doen. Weet dit zeker, indien hij eens uw geloof heeft overwonnen en uw liefde verslagen, zo zal hij geen moeite hebben in de achtervolging of het laatste gedeelte van de strijd; hij zal u overwinnen.
6. Ten zesde. Een Christen moet trachten te worstelen tegen die verzoeking, waarmee hij wordt aangevallen, wanneer hij op weg is tot de plichten, die van veel betekenis zijn voor de ziel. Ik wil dit alleen op u aandringen, dat de verzoeking waarmee wij worden aangevallen in een avondmaaltijd, de verzoeking is waartegen wij bijzonder moeten worstelen. Ik zal slechts drie verzoeking noemen waarmee een Christen gewoonlijk wordt aangevallen.
- *De eerste verzoeking waarmee wij worden aangevallen op zo'n tijd, is dat onze gedachten worden afgeleid van de dingen waartoe wij worden geroepen.* Wanneer de verzoeker het zover kan brengen dat onze gedachten afzwerfen naar zaken die ons op zekere tijd niet nuttig zijn, dan heeft hij reeds een groot voordeel op ons behaald. Geloof mij, ijdele gedachten zijn ten allen tijde zondig, maar op die tijd zijn zij bovenmate zondig, en derhalve meest schadelijk.
  - *Een andere verzoeking waarmee een Christen op die tijd kennis maakt, is dat hij wordt verzocht tot wantrouwen en ongeloof.* Wanneer de verzoeker hem zover kan brengen heeft hij meer gewonnen dan wat hij won in het begin. Want wanneer een Christen begint de liefde van Christus te betwisten, of zijn recht op het Avondmaal begint te betwijfelen, dan is het zo goed als zeker dat de inzetting smakeloos voor hem wordt. Wilt u weten welke de bode is, die door de ziel wordt uitgezonden om Christus in de inzettingen te omhelzen? Het is geloof. Deze genade, het geloof, ontvangt voedsel en drank uit de hand van Christus.
  - *Een derde verzoeking waarmee een Christen ten tijde van het Avondmaal wordt aangevallen, is, dat hij zich begeeft in vragen omtrent de natuur, het doel en het gebruik van het sacrament, hetwelk op die tijd heel niet past.* Ik meen, dat er sommigen zijn, die, wanneer zij hun eigen hart onderzochten, zouden moeten erkennen, dat zij, wanneer zij aanzaten aan de tafel des Heeren, bezig zijn gehouden met vragen, die daar niet behoorden te worden gedaan.

Zoals: hoe eet iemand het lichaam van Christus wanneer hij dit brood eet, en hoe drinkt iemand het bloed van Christus wanneer hij uit deze drinkbeker drinkt? Of deze vraag: hoe kan ik weten of er een werkelijk voordeel is in het gaan tot deze inzetting? Ik wil alleen dit zeggen, wanneer de verzoeker u bezig houdt met zulke vragen bij die gelegenheid, dat u dan tegen hem mag zeggen, gelijk Husai zei tot Absalom ten opzichte van de raad van Achitofel: "De raad die u geeft is op ditmaal niet goed." O, het is een groot voorrecht met Christus feest te houden en Hem in ons hart te hebben. Maar hoe droevig is het, feest te houden met een gesluisde Christus en aan te zitten met een afwezige Christus. Het is een droevige ervaring aan de feesttafel te zitten terwijl de Meester er niet is.

De tweede lering die ik uit de woorden wil trekken, zal bestaan in het geven van bemoediging om ernstig te zijn in deze gezegende oorlog. Ik dring er bij u op aan dat u zult strijden tegen alle verzoeken, waarmee u wordt aangevallen.

(1) De eerste bemoediging is deze: Almacht is aan uw kant. Die met u is, is sterker dan hij die met de wereld is. Daarom mag u getroost zijn, want hoewel de rukwinden van de geweldige zijn als een storm tegen een wand, Christus staat aan uw zijde. Dit is duidelijk uit Ef. 1:19 en 20, waar wij lezen: "Opdat gij moogt weten welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt." Het is ook duidelijk uit deze woorden: "Die in de kracht Gods door het geloof wordt bewaard tot de zaligheid," 1 Petr. 1:5. Het woord dat vertaald is door "bewaard" houdt in, dat zij beveiligd zijn als in een vesting. Dat Almacht is aan de kant van een Christen, wat de heiligen ondervinden, die in hun strijd en worstelingen zijn gedwongen geworden, te zeggen: *Het was een sterker hand, die mij heeft gebracht tot overwinning, dan mijn eigen hand.* Dit is ook beschreven in Gen. 49:23 en 24, waar gezegd wordt van Jozef: "De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan en hem beschoten en gehaat, maar zijn boog is in stevigheid gebleven." Waardoor was dat? Er volgt: "De armen zijner handen zijn gesterkt geworden door de handen van de Machtige Jacobs," of de machtige God van Jacob. Dit mag een Christen troosten in zijn strijd met de geweldige vijand, dat onder hem eeuwige armen zijn, en dat de eeuwige God zijn Toevlucht is.

Ik wil dit nog zeggen: *er ligt, indien wij zo mogen spreken, een vijfvoudige verplichting op de kracht en almacht van God, om een Christen te ondersteunen in al zijn strijd en worstelingen tegen de macht der hel.*

1. *Liefde legt een verplichting op de almacht van God om een Christen te helpen. Indien hij Christus' hart heeft, zal hij ook Zijn handen hebben.* Indien hij door Christus bemind wordt, zal hij ongetwijfeld de dierbare uitlatingen van Zijn macht hebben, opdat hij de overhand verkrijge over de sterke vijanden, die hij op zijn weg ontmoet. Indien wij zo mogen spreken, liefde en medelijden in Christus geven ons Zijn machtige arm wanneer wij in verlegenheid zijn ge-

bracht. Liefde van Christus zorgt voor onze versterking met alle kracht in de inwendige mens, opdat wij geholpen worden om de vurige pijlen des bozen uit te blussen.

2. *De dierbare band die bestaat tussen Christus en de gelovige, verbindt Zijn macht en legt een verplichting op Zijn almacht.* Indien Christus *de Man* is van de gelovige, zal Hij dan Zijn kracht niet tonen ten dage der benauwdheid? Indien Christus *de Broeder* is van hen die geloven, zal Hij dan niet helpen in de dag van strijd? Daarom is Hij in de wereld gekomen. Onze oudste *Broeder Jezus* werd geboren om verdrukten te verlossen. Indien Christus *de Overste Leidsman* is, zal Hij dan niet helpen ten dage des strijds? Wanneer de gelovige in schermutseling is met zijn geestelijke vijanden, dan betoont Christus dat er niet alleen een band bestaat tussen Hem en Zijn volk, maar ook heeft Christus beloofd hen te hulp te komen in alle hun benauwdheden.
3. *Het verbond en de getrouwheid van God legt als het ware een verplichting op Zijn kracht en almacht om ons te hulp te komen, wanneer wij in engte raken.* Is dit niet de dierbare belofte van het verbond der genade, dat wanneer wij zonder kracht zijn, Hij kracht aan ons zal meedelen? "Hij geeft den moede kracht en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien die geen krachten heeft," Jes. 40:29. Is dit niet in Jes. 43:2 beloofd: "Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn?" Dat wil zeggen, dat in al uwe engten en moeilijkheden waarmee u kennis maakt, Hij aan uw rechterhand zal zijn.
4. *De noden van een Christen leggen een verplichting op de almacht Gods, om hem in zijn benauwdheden te hulp te komen, overeenkomstig Jesaja 59:16, waar wij lezen: "Dewijl Hij zag dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was." Hierop volgt een gezegend daarom: "Daarom bracht Hem Zijn arm heil aan en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem." Alsof Hij zei: Indien ik geen andere reden kan vinden om Mijn .kracht en rechterarm te tonen, dan zal Ik een reden nemen uit uw nood.*
5. *Des Christens afhankelijkheid van Christus in alle zijn geestelijke engten, legt een verplichting op Zijn almacht om hem te helpen.* Hij zal de verwachting van de armen niet beschamen en Hij zal hen niet laten omkomen in de handen der vijanden. Nu, ik zeg u, dat indien de almacht van God is verbonden een Christen te helpen in deze geestelijke strijd, zo behoeft hij niet bevreesd te zijn. Mag geen Christen het woord van Elisa tegen zijn knecht, uitroepen: "Die met ons zijn, zijn meer dan die tegen ons zijn?" Dit is zeker, indien een Christen hierin geloof kon oefenen, dat de almacht van God aan zijn zijde is, zo zou hij mogen uitroepen: *ik vrees niet voor duizenden van mijn vijanden, hoewel zij mij aan alle kanten omringen, want de Heere ondersteunt mij.* Weet dit dat het even onmogelijk is dat een gelovige geheel verslagen wordt, als het onmogelijk is dat de almachtige God wordt overwonnen.

(2) De tweede bemoediging waardoor een Christen mag worden geholpen voort te gaan in de worsteling met zijn verzoeken, is deze: *dat de strijd en oorlog met*

zijn verzoeken slechts kort zullen duren. U die nu in voortdurend gevecht zijt, zult eens de overwinning behalen wanneer u zult worden opgenomen in heerlijkheid. Dit is duidelijk uit de woorden: "De God des vredes zal de satan haast onder uw voeten verpletteren," Rom. 16:20. En uit 1 Petr. 5:10, waar wij lezen: "De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, Dezelve volmake, bevestig, versterk en fundere ulieden." Weet dit, o worstelende Christen, dat er eens een eeuwige stilstand van wapenen zal intreden, wanneer u zult ingaan in de vreugde uws Heeren en u eeuwig dit overwinningslied zult zingen: "Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?" Wat is de stem die gehoord zal worden in de hemel? Is het niet de stem van hen, die zullen aanzitten aan het overwinningsfeest? Zal het geen dag van vreugde zijn, wanneer een Christen zal ingaan in deze heerlijke woningen der eeuwigheid en hij de roof zal delen? Denkt u niet dat het een dag van zaligheid zal zijn, wanneer al de droefheid van een Christen zal overgaan in eindeloze vreugde? Zal het geen zoete en zonnige dag zijn, wanneer al de twisten en gevechten met de geestelijke vijanden zullen eindigen in eeuwige overwinning? Zal het geen zoete en zalige dag zijn, wanneer de overwinnende Christen een kroon op zijn hoofd zal hebben en palmtakken in zijn rechterhand en geleid zal worden door de straten van het Nieuwe Jeruzalem, en voor hem zal worden geroepen: "Alzo zal men die man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft!" O strijdende Christen, welk een aangename dag zal het zijn, wanneer al uw klachten uit uw mond zullen worden genomen en u een gezang zult beginnen dat nooit zal eindigen! Behoort u nu niet één ure met Christus te waken, daar u weet dat eens uw eeuwige dag zal aanbreken?

(3) Er is een derde bemoediging om een Christen op te wekken met zijn verzoeken te worstelen. *Het is de zekerheid van de overwinning.* Een Christen mag de naam *Gad* dragen. Een bende zal hem aanvallen, maar hij zal ze aanvallen in het einde. Een Christen mag net zo zeker van de overwinning zijn als dat hij er zeker van is, dat Christus in de hemel is. Nu dit is een sterke bemoediging om niet te verflauwen in de strijd met uw vijanden. u zult zeker de kroon en de overwinning behalen. Daarom zegt Paulus: "Ik loop dan alzó, niet als op het onzekere; ik kamp alzó, niet als de lucht slaande." Ik strijd als zij, die eens de kroon der overwinning zullen ontvangen.

(4) Er is een vierde bemoediging waardoor een Christen mag worden opgewekt tot deze strijd. *Er zijn vele kostelijke beloningen te wachten voor een worstelende en overwinnende Christen.* Dit is duidelijk uit de woorden: "Ik heb den goeden strijd gestreden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter in dien dag geven zal." 2 Tim. 4:7 en 8. In het tweede en het derde hoofdstuk van Openbaringen worden vele uitnemende bemoedigingen voorgesteld aan de overwinnaar: "Die overwint, Ik zal hem geven te eten van de boom des levens, die in het midden van het paradijs Gods

is. Over hen heeft de tweede dood geen macht. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witte keursteen, en op de keursteen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan die hem ontvangt. Die overwint, die zal Ik belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in de tempel mijns Gods, en hij zal niet meer daar uitgaan. Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon." Sla in het midden van de strijd een blik op de kroon en op het loon, en dit zal u buitengewoon versterken in het gevecht. Wilt u weten wat de oorzaak is, waarom Christenen zo dikwijls verflauwen in deze geestelijke oorlog? Het is dit, dat zij geen ogen hebben om te zien op wat is weggelegd voor de overwinnaar. Ik wil dit zeggen, dat u uw loon niet zult kennen eer u het ontvangt. De dingen die zijn verworven en bereid voor hem die overwint, gaan alle beschrijving te boven.

(5) Wij zullen u een vijfde bemoediging noemen, waardoor u mag worden aangespoord veel te strijden met uw geestelijke vijanden en verzoekingën. *Alle vijanden waarmee u hebt te strijden en te twisten zijn slechts overwonnen vijanden.* Christus heeft ze overwonnen en veel van hun kracht weggenomen. Wij hebben dus niet anders te doen dan te vechten met een verslagen leger. Dit is duidelijk uit Kol. 2:15, waar wij lezen: "De overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd." Geloof het, indien Christus niet eerst had gestreden met overheden en machten, zo ware het voor ons onmogelijk hen te overwinnen. Wij moeten de lof over onze overwinningen toeschrijven aan de overwinning van Christus.

6) Wij willen u een zesde bemoediging geven. *De dingen waarom u strijdt zijn van een buitengewoon en eeuwig zielsbelang.* Waar strijdt u voor? U strijdt voor uw ziel, u strijdt voor een kroon, u strijdt voor een eeuwig blijdschap in God. U strijdt om hemelse dingen, u strijdt om de belangen van uw ziel, om eeuwig belangen. Zou u dan geen ernstige strijd voeren met de overste van de macht der lucht? Het verlies van de hemel is een groot verlies, het verlies van Christus is een onherstelbaar verlies, het verlies van een kostelijke ziel is een eeuwig verlies, daarom moet u de oorlog verklaren aan al uw verzoekingën, en de strijd ernstig voeren.

(7) Er is een zevende bemoediging om vol te houden in de geestelijke strijd. *Er is meer geestelijke vreugde en meer zielsvoldoening te vinden in het ernstig strijden met uw verdorvenheden, ook al hebt u daarin weinig voorspoed, dan in het dienen van uw begeerlijkheden, zelfs al kon u ze eeuwig bezitten.* Het is onmogelijk onder woorden te brengen, welke zielsvoldoening, welke blijdschap in de Heilige Geest, welke inwendige vrede der consciëntie het deel is van een Christen die ernstig is in het strijden tegen de verdorvenheden, en die zijn verzoekingën overwint. Nu, u die

aangenomen werd tot deze krijg, strijdt ernstig tegen uw verzoeken, en tracht uw vijanden te verslaan. Ik zou willen dat u aan al uw verzoeken hetzelfde antwoord geeft als Jehu gaf aan de boden van Joram, toen zij vroegen: "Is het vrede?" Dat u mag antwoorden: "Wat hebt gij met de vrede te doen. Keer om naar achter mij." Ik verzeker u, indien u uw onsterfelijke ziel lief hebt, maak geen vrede met uw verdorvenheden. Wilt u weten, waarom u zoveel verkeert onder het geweld en de macht van uw vijanden, waarom zij u vertreden en u bij elke aanval verslaan? Ik zal u drie redenen geven, waarom uw verdorvenheden zo dikwijls de overhand over u hebben.

1. *Wij zijn niet naarstig en ernstig in het strijden met onze vijanden en verzoeken. Indien wij niet zo traag waren zouden wij meer overwinningen behalen.* Dat is duidelijk uit de woorden: "De hand der vlijtigen zal heersen, maar de bedriegers zullen onder cijns wezen. (Engelse vert.) Voor een trage Christen zal het onmogelijk zijn een overwinnend Christen te zijn. Het is onmogelijk dat een trage Christen een juichend Christen is. Het is onmogelijk dat een trage Christen een teer Christen is. Indien wij meer bezig waren in geestelijke naarstigheid, zouden wij meer deze lofzang in onze mond hebben: "In God zullen wij kloeke daden doen en Hij zal onze wederpartijders vertreden." Ach, traagheid is dikwijls de oorzaak geweest van de overwinning van de boze.
  2. Een andere reden waarom onze begeerlijkheden ons zo dikwijls overwinnen, is deze: *wij zijn niet in de oefening van waakzaamheid en gebed.* Wij staan niet op de wachttorens om de bewegingen van de vijand na te speuren. Zelfs wanneer wij weten dat de verrader nabij is, zijn wij niet voldoende bezig in gebeden om zijn aanslagen af te slaan. Wij behoorden tot Christus te gaan met dit gebed: *Heere, behoed mij, ik verga!* Wij moesten onze klachten voor Christus uitstorten. Ik wil dit tot u zeggen: Indien u uw klachten niet bij Christus kunt uitspreken, kom dan en breng ze zuchtende bij Hem.
  3. Een derde reden waarom onze begeerlijkheden en verdorvenheden ons zo dikwijls overwinnen, is, *dat wij niet dikwijls zijn in oefening van geloof.* Het geloof is een voornaam deel van onze wapenrusting. Paulus zegt: "Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen, Ef. 6:16. Petrus zegt: "Dewelke wederstaat, vast zijnde in het geloof", 1 Petr. 5:9. Ik zeg u, dat een Christen die strijdt zonder geloof, niet zal strijden met veel voordeel. Ik wil dit zeggen, dat geloof noodzakelijk is voor een Christen zal hij voorspoedig zijn in de geestelijke strijd. Ik zal hiervan drie bewijzen geven.
- (1.) Geloof is de genade die beslag legt op de arm van Christus en op Zijn kracht. Het is de genade die kracht uit Christus trekt om verzoeken te kunnen weerstaan. Spreekt geloof niet dat woord tot Christus, hetwelk

die arme vrouw sprak tot de koning van Israël: Help mij O, Koning, want anders sterf ik! Geloof heeft nooit iemand verlegen gelaten. Waar de moed begint te zinken, kan geloof zeggen: Er is hulp in Christus. Wanneer de vijand sterk wordt, heeft het geloof een oog om sterkte in Christus te zien.

- (2.) Geloof is noodzakelijk voor een Christen om daardoor te strijden, want het is de genade die aan de ziel veel ontdekt van haar eigen zwakheid. Wanneer roept een Christen uit: *ik ben zwak!* Dat gebeurt wanneer hij veel geloof oefent. Christus heeft gezegd: "Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht." Waarop Paulus zei: "Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone." Een gelovig Christen is zeer beschroomd in zichzelf, maar zeer vertrouwend in Christus. Een gelovig Christen zal één oog slaan op zichzelf en uitroepen: *ik ben verloren*. En hij zal het andere oog slaan op Christus en zeggen: "Ik vermag alle dingen door Hem, Die mij kracht geeft."
- (3.) Geloof is noodzakelijk in deze oorlog, omdat het de genade is, die het best de listen en bewegingen van satan ontdekt. Oefen geloof, anders zult u nooit overwinnen. Ik raad u aan, zoekt de gehele wapenrusting Gods aan te doen en omgordt uzelf daarmee geheel. Indien enig stuk van de wapenrusting Gods loszit, of indien er een opening is tussen de stukken, dan kan er een pijl komen als een vuistslag des satans, tussen de gesp en het pantsier, welke als de dood zal zijn in uw beenderen.

De derde lering willen wij geven, enkele overwegingen te geven naar aanleiding van wat wij hebben gesproken.

1ste overweging. Satan kiest met grote listigheid zijn tijd uit om tot ons te komen met verzoeken. Hij valt ons aan, wanneer hij een goede kans ziet voordeel te behalen. Ik zal u vijf tijden noemen, die hij waarneemt om ons te verzoeken.

1. *Hij valt op zo'n tijd aan, wanneer hij weet dat wij het meest ongeschikt zijn hem te weerstaan.* Wanneer zoekt hij meest zijn slag te slaan? Wanneer wij het minst in staat zijn ons tegen hem te verzetten. Wanneer verzocht hij David? Het was toen David sliep in het bed van vleeselijke zorgeloosheid. Wanneer verzocht hij Petrus? Was het niet toen hij verkeerde op de hoge tinne van zelfvertrouwen? Hij zei: "Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen." Satan weet dat er een tijd is van vrede en een tijd van oorlog. Hij weet wanneer hij moet aanvallen en wanneer hij zijn aanvallen moet staken.
2. *Hij zal zo'n tijd voor zijn verzoeking uitkiezen, dat wij de meeste en de beste gelegenheid hebben er gehoor aan te geven.* Wanneer verzocht hij Kaïn om zijn broeder Abel te doden? Was het niet toen zij beiden alleen in het veld waren? Wanneer verzocht hij Achan om het Babylonisch overkleed te stelen? Was het niet toen er geen oog was om hem gade te slaan? Hij kan de tijd uitvinden wanneer beide, gelegenheid en genegenheid, elkaar ontmoeten.

Dat zijn twee gevaarlijke vijanden, een gelegenheid tot zondigen en de genegenheid daarbij. Deze twee maken de verzoeking hoogst gevaarlijk.

3. *Hij kiest de tijd waarop hij weet, dat hij veel voordeel aan zijn kant heeft om te overwinnen.* Dat is de tijd wanneer de duivel gewoonlijk aanvalt, wanneer hij weet dat hij bijzondere kansen heeft. Als wij zwak staan tegenover de verzoeking, weet hij te zeilen beide tegen wind en getij. Wanneer het aan één kant niet gelukt probeert hij het aan de andere kant. Wanneer hij een Christen in de zwakste kant weet te treffen, dan heerst hij feitelijk al over hem. Moet een Christen niet dikwijls tegen zichzelf zeggen dat woord van Delila tegen Simson: "Ontwaak, want de Filistijnen zijn over u!" Moeten wij niet dikwijls tot waken worden geroepen, daar de vijanden over ons heersen?
4. *Hij kiest de tijd wanneer de verzoeking aangenaam is.* Hij weet de tijd, wanneer een verzoeking aangenaam en wanneer ze onaangenaam is. Wanneer de godsdienst in de mode is, dan verzoekt hij velen tot huichelarij, om zich aan te stellen alsof ze ook godsdienstig zijn. Maar wanneer godsdienst in verachting komt, dan zal hij velen verzoeken tot afval en tot afscheid nemen van de godsdienst. Wanneer de godsdienst is opgepronkt met veren van voordeel en toejuiching, dan is het gemakkelijk godsdienstig te schijnen. Maar wanneer het waarnemen van de godsdienst oorzaak is van vervolging, dan zullen velen niet meer met Christus wandelen. Het betekent niet veel, Christus lief te hebben in voorspoed. Maar Christus dierbaar te achten, wanneer wij voor Hem de wereld en hare begeerlijkheden moeten verzoeken, dat is van veel betekenis.
5. *Hij verzoekt gewoonlijk, wanneer zijn verzoeken het minst worden verwacht.* Hij overvalt ons onverwacht. Wanneer wij de wacht niet waarnemen, worden wij gemakkelijk verrast en overwonnen. Een onverwachte verzoeking is een dubbele verzoeking. Als een Christen de verzoeking ziet voordat zij komt, dan bereidt hij zich tot weerstand. Nu, is hij niet listig met wie wij te doen hebben? Ik wil alleen dit zeggen: *u moet uw toevlucht nemen tot Christus, Die de eeuwige wijsheid des Vaders is.* In Pred. 7:12 lezen wij: "Want de wijsheid is tot een schaduw." Deze Wijsheid is werkelijk een dierbare schaduw, wanneer wij worden aangevallen door een engel des satans.

2de overweging. Christenen en gevangenen der hoop, troost uzelf hiermede, dat er geen verzoeking is, die u ontmoet of zij wordt gematigd naar uw kracht. Christus zal niet toestaan dat u boven mate wordt verzocht. "Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; maar God is getrouw, Welke u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen u vermoegt," 1 Kor. 10:13. Er komt een matiging openbaar in de verzoeken waaraan een Christen wordt blootgesteld. Zijn verzoeken zijn evenredig aan zijn kracht. Wanneer u geen weg ter ontkoming ziet, kan Christus een weg openen, waardoor u wordt verlost. Hij weet hoe Hij u

moet uitvoeren uit al uw verzoeken. Wanneer u geen ontkoming uit uw verzoeken ziet, kan Christus een uitkomst zien en die aan u bekend maken.

3de overweging. *Ik moet u dit zeggen dat één van beiden moet overwinnen.* U moet uw verzoeken overwinnen of anders zullen uw verzoeken u overwinnen. u moet satan onder uw voeten vertreden, anders zal satan u vertreden. Er is hier geen middelweg; u moet overwinnen of overwonnen worden. Ik wil alleen dit zeggen: alle wrange vruchten en droevige gevolgen van de neerlaag zullen over velen van u komen; alle zoete en kostelijke vruchten van de overwinning zullen het deel zijn van hen die een gelukkige overwinning behalen over hun vijanden. Indien u hier niet overwint zult u hiernamaals geen overwinnaar zijn. Indien u hier wordt overwonnen, zult u eeuwig onder de macht van de vijand zijn. Zal het niet uw eeuwige schade betekenen, dat indien u hier wordt overwonnen en verslagen door uw verdorvenheden en door een engel des satans, u zult lijden het eeuwig verderf van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte? Hij die zo strijdt dat hij overwint, is werkelijk gezegend. Is die overwinning niet aangenaam, die u behaalt over een engel des satans? Ik wil alleen het volgende nog tot u zeggen:

1. Zeggen niet al de heiligen die rondom de troon zijn: *hoe kostelijk is de strijd en overwinning der heiligen!* Abel roemt in de overwinning over alle zijn vijanden. De worstelende Jacob zegt: *hoe schoon is de overwinning.* Abraham zegt: *ik heb overwonnen door Hem, in Wie al de geslachten der aarde gezegend zijn!* Zeggen niet de twaalf patriarchen, en de twaalf apostelen en allen die rondom de troon zijn: *o hoe kostelijk is de overwinning!* Zeggen niet allen die opgenomen zijn uit de hete strijd met hun vijanden: *wat een wonderlijke en dierbare zaak is het te overwinnen!*
2. Ik wil dit nog zeggen: Als al de engelen in de hemel en al de heiligen die rondom de troon zijn, u een raad mochten geven, het zou deze zijn: *o strijdt de goede strijd des geloofs.* Wat zou de raad van Adam en Eva aan u zijn, indien hun werd toegestaan ze aan u te geven? Het zou deze zijn: *weersta de duivel!* Er is niemand in de hemel die u een andere raad zou geven dan deze: *o strijdt met uw geestelijke vijanden!* Wat is de hemel? Ik vraag u: wat is de hemel? Het is een eeuwige woning van de schuldenaars aan de liefde, aan de macht en aan de wijsheid van Jezus Christus. Wat is de hemel? Het is een kostelijk paleis, waar vele duizenden uitgalmen dat zij de overhand hebben verkregen. O, welke zegetekenen van de liefde van Christus worden in de hemel gezien!
3. Ik heb dit tot u te zeggen, dat er vele droevige en sprekende bewijzen onder u worden gevonden, dat weinigen van ons zullen overwinnen, en dat weinigen van ons zullen zingen die eeuwige gezangen van overwinning, die boven worden gehoord. Ik wil u slechts verzoeken er op te letten, dat er zes meest droevige en sprekende bewijzen bij ons worden gevonden, dat niet velen van ons eeuwig in de hemel zullen triomferen.

- (1) Het eerste bewijs is: wij onderhouden geen haat en vijandschap tegen onze afgoden. Ik meen, dat indien er een open venster was in het hart van een ieder van ons, vrij konden zien dat onze verdorvenheden ons hart hebben bezet. Zegt u dit niet, dat wij niet zullen overwinnen en de zege niet behalen? Wij zijn gebonden aan onze afgoden en getrouwd met onze begeerlijkheden, daarom zijn wij aan onszelf overgelaten. Wanneer Christus van ons verlangt dat wij Hem zullen omhelzen, dan zullen velen van ons, hoewel in een andere zin, uitroepen: *ik heb een vrouw getrouwd*. Velen zijn aan hun begeerlijkheden gehuwd, daarom kunnen zij niet komen.
- (2) Een ander bewijs dat velen van ons niet zullen overwinnen, is dat wij weinig bezig zijn in de oefening van het gebed, wanneer wij worden verzocht. Ik wil u vragen: wanneer heeft een verzoeking u gedwongen tot Christus te gaan en Hem ernstig om hulp te smeken? Ik meen dat indien sommige Christenen die de zuivere belijdenis aanhangen, zouden vertellen wanneer een verzoeking hen tot het gebed dreef, een ieder zou verbaasd staan en zeggen: O, kan zo iemand een Christen zijn? Wat doet u wanneer u verzocht wordt? Ik zeg u, dat wij de verzoeken omhelzen of ontkennen dat het verzoeken zijn, want wij strijden er niet tegen. Is dit geen treurig bewijs dat wij zullen worden overwonnen?
- (3) Een derde treurig bewijs dat weinigen van ons overwinnen, is dit: Onze verdorvenheden hinderen ons niet, en zijn ons niet tot een last, en niet tot een nood. Ik denk dat sommige heiligen meenden weg te zinken onder het gewicht, waaronder velen van ons liggen. Job zei: "Mijn plaag is zwaar boven mijn zuchten."
- (4) Een vierde bewijs is dit: wij zien niet veel uit en wij worden niet verkwikt in de hoop op een dag van verlossing. Ik wil aan allen die hier zijn, vragen: wanneer werd u verkwikt en verheugd in de hoop op een volkomen overwinning en op een gezegend einde en de volkomen verlossing van al uw begeerlijkheden en verdorvenheden? Is het niet droevig te zeggen, dat wij geen andere hemel verlangen, dan dat wij en onze vijanden eeuwig samen zullen leven? Wij wensen in ons leven vredig met hen samen te wonen en in onze dood niet van hen te worden gescheiden. Indien sommigen onder ons het genot van onze afgoden voor eeuwig konden hebben, dan zouden wij zeggen: het is ons goed hier te zijn. Maar welk een arm goed is dat!
- (5) Een vijfde treurig bewijs. Ik wil u voor deze vraag zetten: is het niet reeds enige jaren geleden dat u belijdenis van Christus gedaan hebt? Hebt u niet veel verzoeken ontmoet en hebt u er oprecht tegen gestreden? Ik moet zeggen: de Christenen van onze dagen hebben geen zin in de strijd. Ik zal niet veel zeggen, maar wees hiervan overreed, dat wie hier niet strijdt met zijn afgoden, Christus eeuwig tegen hem zal strijden. Ja zulken zullen eeuwig tegen Christus strijden en dat zal een vreeslijke oorlog voor u zijn!

- (6) Het laatste bewijs dat wij zullen geven van die droevige zaak, dat niet velen van ons zullen overwinnen, is dit: wij hebben lage gedachten van Christus en wij waarden Hem niet gelijk Hij waard is. Indien wij strijdende en overwinnende Christenen waren, zouden wij Hem boven alles verheffen. Een Christen zet geen enkele stap op de weg van de geestelijke strijd of hij roept uit: wie zou U niet liefhebben? Er is geen enkele stap in de weg tot overwinning, die een Christen doet of hij is gedwongen neer te zitten en uit te roepen: o, gezegend is Hij die mijn ziel bewaarde van de dood en mijn voeten van aanstoot! Er is geen enkele stap in des Christens overwinning of hij eert Christus met gezangen van bevrijding.

Ik zal nu eindigen. *O, dat de Verlosser uit Sion kwame, dat Hij onze ongerechtigheden mocht verzoenen, en dat Hij onze handen onderwees ten oorlog, onze vingers ten strijde, opdat wij onze vijanden mochten vertreden als stof der straten! Amen.*

DERDE PREEK

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.
2 Korinthe 12:8.

Het waren wijze en uitnemende woorden van Salomo, die wij lezen in Spr. 20:8, die luiden: "Elke gedachte wordt door raad bevestigd, daarom voer oorlog met wijze raadslagen." Ik meen, dat een ieder in elke oorlog raad moet vragen, en wel bijzonder in deze geestelijke oorlog. Het is de plicht van een Christen veel afhankelijk te zijn van Christus, Wiens naam is Raad en Wonderlijk. Er is nooit een tijd, dat wij geen raad aan Christus moeten vragen, wanneer wij de strijd willen beginnen. Wij behoorden te vragen: "Zal ik optrekken om tegen de Filistijnen te strijden?" Als wij hierin meer bezig waren, zou onze voortgang meer zichtbaar en duidelijk zijn. Ik denk dat wij in de geestelijke strijd meer afhankelijk behoorden te zijn vanwege de kracht en list van onze vijanden. Is de weg des satans niet listiger 'dan de weg van een slang op een rotssteen, van een schip in het hart der zee en van een arend in de hemel?' Eer ik kom tot wat ik voorgenomen heb voornamelijk te zeggen, wil ik uw aandacht vestigen op drie dingen.

1. Een Christen mag zich hiermee troosten, dat er veel geestelijke voortgang is te maken in zijn worsteling met de engelen des satans. Van deze eter kan spijze uitgaan en zoetheit van deze sterke. Een Christen, die verkeert onder verzoeken en onder engelen des satans, die hij ontmoet, kan vijf dingen leren.
  - (1.) Hij kan kennis bekomen van de kracht van zijn verdorvenheid. Wij kennen de kracht van onze verdorvenheden niet, maar als het hout binnen ons en het vuur buiten ons elkaar ontmoeten, dan zullen wij de kracht van onze verdorvenheden en begeerlijkheden gewaar worden.
  - (2.) Hij kan door zijn verzoeken toenemen in de kennis van zijn genade in Christus. O, welke blijde gezangen mag een Christen zingen tot roem van de genade van Christus, daar hij door Zijn kracht deze edele oorlog voert met de engelen des satans! Wij zouden niet voor Hem neerbuigen met gezangen van bevrijding, als wij niet waren verzocht geweest.
  - (3.) Een Christen kan door verzoeken komen tot een duidelijke kennis van zijn genaden. Soms zal hij onder de macht van neerslachtigheid niet weten dat geloof zo'n krachtige werkzaamheid in hem is, tot hij met een verzoeking wordt aangevallen. Evenwel moet hij gewoonlijk eerst de zwakheid van zijn genade leren erkennen, wanneer hij verzocht wordt.
  - (4.) Een Christen kan door zijn verzoeken geraken tot de kennis van de kracht van zijn vijanden. Meent u dat u een zwakke vijand hebt te

beoorlogen? O Christenen, strijdende mensen die hier zijt, meent u dat u met een zwakke vijand te doen hebt? Wanneer worden wij de kracht van de verzoeking gewaar en wanneer weten wij dat hij een vorst der duisternis is? Is het niet wanneer het blazen van deze tiran is als een vloed tegen een wand? Is het niet wanneer zijn scherpe pijlen ons treffen?

(5.) Hij kan door zijn verzoeken komen tot meerdere kennis van de kracht der liefde van Christus. O, tot welk een verwondering brengt het hem, wanneer hij overdenkt de liefde van Christus tegenover zijn zwakheden. Zal hij niet gedwongen zijn uit te roepen: "Naar wien heeft de Koning Israëls omgezien; naar wien is hij uitgegaan? Naar een dode hond!"

2. Ik wil dit zeggen, de liefde tot onze afgoden is zó erg, dat niet alleen de afgod zelf, maar zelfs zijn beeltenis onze liefde zal opwekken. Toen Israël en Juda geschilderde mannen aan de wand zagen, de beelden van de Chaldeeën, ontbrandde hun lust bij het opzien van hun ogen en zij zonden boden tot hen. Het loutere aanschouwen van hun beeltenis deed hun onheilige liefde ontvlammen. Staat het niet vast, dat reeds het schilderij van onze vijanden een onheilig vuur in ons ontsteekt? Om een voorbeeld te noemen, iemand die wellustig is, zal zijn begeerlijkheid gewaar worden op het enkel zien van de afbeelding van zijn afgod. Wanneer iemand gesteld is op verering en hij ziet dat een ander die ontvangt, dan zal hij zeggen: Wanneer zal ik zo'n eer genieten?

3. Nu, het is onze plicht, niet alleen de afgoden uit ons hart te drijven, maar ze ook niet aan te zien, en zelfs hun beeltenis niet onder ons oog te hebben. Wij lezen: "Daarom zeg tot het huis Israëls: Alzo zegt de Heere HEERE: Bekeert u en keert u af van uw drekgoden, en keert uw aangezicht af van al uw gruwelen," Ez. 14:6. Misschien zal iemand vragen: *mag ik geen afgoden voor mijn ogen hebben, als ik ze niet neem in mijn hart? Nee, zegt God, u mag ze zelfs niet voor uw ogen zetten, want dat is een schijn des kwaads, wat u moet schuwen.* Ja ik vermaan u, die licht ontvlambaar bent, u mag niet zoveel doen als de naam van uw afgod noemen, overeenkomstig dit woord: "Ik zal de namen der Baäls van hun mond wegdoen, en zij zullen niet meer bij hun namen gedacht worden", Hoséa 2:16. Alles wat de naam is van een afgod, begeerlijkheid of lust, moet u zelfs niet noemen. Daarom zeg ik, u moet geen onderzoek doen, hoe anderen hun begeerlijkheid dienen. Het is een vreemd gebod hetwelk wij in Deut. 12:30 lezen: "Wacht u, dat u niet vraagt naar hun goden, zeggende: Gelijk als deze volken hun goden gediend hebben, also zal ik ook doen." U mag niet onderzoeken hoe een ander zijn afgoden dient. Wellicht zal iemand zeggen: *mag ik daarnaar niet vragen? Nee, zegt de Heere, u mag daar geen belang in stellen.*

Wij hebben eerst breedvoerig tot u gesproken over het zevende vers, waarin de toestand van Paulus wordt beschreven.

Wij willen nu spreken over de werkzaamheid die hij had in de toestand, waarin hij verkeerde. Wij hebben u gezegd, dat er zeven dingen waren in de werkzaamheid en oefening van Paulus.

- I. Het eerste was dit: voor een Christen vloeit groot voordeel uit zijn verzoeken. De engel des satans, die Paulus ontmoette, bracht hem dikwijls op zijn knieën. Hierover hebben wij gesproken.
  - II. Het tweede was, dat de beste weg om verzoeken te weerstaan, is veel in gebed te zijn. Dit is duidelijk: "Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden." Daarover hebben wij ook gesproken.
  - III. De derde zaak was, dat er sommige verzoeken zijn, waartegen wij bijzonder behoren te worstelen. Dit is duidelijk in de tekst: "Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden." Het is alsof Paulus wil zeggen: *laat mij nu niet spreken over vele verzoeken, maar voornamelijk over deze verzoeking, tegen welke ik bijzonder moet strijden. Ik wil nooit vrede sluiten met deze engel des satans, maar ik wil voortdurend oorlog tegen hem voeren.* Dit punt hebben wij ook reeds verklaard.
  - IV. De vierde zaak waarover wij willen spreken is, dat het een moeilijk werk is voor een Christen, die verzoeken waarmee hij wordt aangevallen, te doden. Dit is te zien in Paulus, die driemaal op zijn knieën kwam, eer hij de overwinning behaalde over deze engel des satans. Ik hoop dat er niemand hier is, die zo onkundig is omtrent zichzelf, dat hij niet weet, dat het moeilijk is verzoeken te weerstaan. Ik hoop dat er velen hier zijn, die het met hun bloed willen ondertekenen, dat het een zeer zwaar werk is tegen verzoeken te strijden. Ik zal de moeilijkheid van dit werk u voorstellen in vier punten.
- Ten eerste. *Christenen in vroegere tijden, hebben al hun kracht moeten verzamelen, om verzoeken te weerstaan en zij hebben beleeden dat het een zware strijd was.* Zo zegt Paulus: "Ik heb den goeden strijd gestreden." Deze woorden in de grondtekst betekenen dat Paulus de goede strijd gestreden heeft met inspanning van alle krachten, als in doodsangst. In 1 Kor. 9:27 zegt hij: Ik bedwing mijn lichaam en breng het tot dienstbaarheid. Dit is een figuurlijke manier van spreken, de woorden zijn ontleend aan worstelaars, die zich met elkaar meten en al hun kracht verzamelen om de tegenstander te overwinnen. Paulus leert hier met zijn eigen voorbeeld, dat het moeilijk is, verzoeken te overwinnen. Hij zegt als het ware, dat het moeilijk is verzoeken af te slaan, dat hij nooit zijn voet kon zetten op de nek van een verzoeking, dan wanneer hij streed als in doodsangst. Paulus verklaart ons dat geen slappe tegenstand, maar een gevecht op leven of dood hem de overwinning bezorgde.
  - Ten tweede. *De moeilijkheid van de strijd is hiermee bewezen.* Zij die hiervan besef hebben, zijn genoodzaakt hulp van God in te roepen. Hiskia riep uit:

"O Heere, ik word onderdrukt, wees Gij mijn Borg, Jes. 38:14. Het is alsof hij alleen stond in deze strijd. Hij wil zeggen: Ik zal vallen Als ik sta borg voor mij, sta voor mij in, anders ben ik verloren. "Grijp schild en rondas, en sta op tot mijn hulp", Ps. 35:2.

- Ten derde. *De zware strijd die moet worden geleverd om verzoeken te overwinnen, wordt ons aangewezen door de namen die eraan gegeven worden in de Schrift.* Zij worden genoemd: Overheden, machten en geestelijke boosheden in de lucht, Ef. 6:12. Zelfs de namen van verzoeken duiden de moeilijkheid aan, met haar te worstelen.
- Ten vierde. *De zware strijd die verbonden is aan het worstelen tegen verzoeken, wordt ons verklaard uit de menigvuldige droevige, treurige overwinningen, die verzoeken hebben behaald op heiligen die sterke tegenstand hebben geboden.* Is er ooit iemand naar de hemel gegaan zonder dat verzoeken dikwijls de overhand over hem hebben gehad? Ik denk, dat indien wij al de heiligen die rondom de troon zijn, konden vragen welke ervaringen zij hebben gehad in het strijden, zij zouden zeggen: *het is moeilijk verzoeken te weerstaan!* Zouden wij het aan David vragen, of aan Hiskia en aan allen die deze gezegende oorlog hebben beëindigd, zij zouden allen zeggen: *o, het is moeilijk verzoeken te weerstaan!* Wees hiervan zeker, u mag zijn wie u wilt, als u meent dat het weerstaan van verzoeken geen zware strijd betekent, zeg ik u dat u niet weet wat het is te strijden. Maar tot u Christenen, die strijdt, mag ik zeggen, dat dit de Naam is, die God Zichzelf heeft gegeven, JEHOVAH-Nissi, *de HEERE is mijn banier*, Ex. 17:15.

Om nu wat dieper op deze waarheid in te gaan, zal ik een weinig spreken over de volgende vier dingen:

1. Eerst zal ik spreken over *de oorzaak van de grote moeilijkheid, die een Christen heeft in het weerstaan en doden van verzoeken.*
  - (1) *Als eerste oorzaak noem ik de vereniging van onze ziel en de samenvoeging van ons hart met onze afgoden.* Is het een wonder dat de duivel u verzoekt nadat hij u betoverd heeft? U bent met uw afgoden getrouwd. Meent u dat het moeilijk is, een man te overreden dat hij zijn vrouw moet liefhebben? Zo is het niet moeilijk voor de satan, velen te overreden dat zij hun begeerlijkheden moeten liefhebben, want zij zijn met hun afgoden getrouwd. In Hoséa 4:17 lezen wij: "Efraïm is vergezeld met de afgoden, laat hem varen." Het kan ook vertaald worden: "Hij is getrouwd met de afgoden." In het begin van Ezech. 14, vinden wij drie keer de woorden: "Zij hebben hun drekgoden in hun hart opgezet."
  - (2) *Een tweede oorzaak is deze, dat wanneer de boze ons verzoekt zo'n zonde te doen, er een stem in ons is, die roept: gehoorzaam, gehoorzaam!* Weet u niet, dat wanneer de duivel u verzoekt, ongerechtigheid te doen, er iets in uw boezem is, dat roept: *luister naar hem, luister naar hem!* Het is werkelijk droevig, wanneer er

een vijand van binnen is, die roept: *geef je over!* En er is een vijand van buiten die roept: *geef je over!* Ik denk dat zij dan spoedig de overwinning zullen behalen. Als de satan roept: *geef toe!* En uw hart roept: *geef toe!* Dan zal het niet lang duren of hij heeft de overwinning behaald. Het is bekend, dat de duivel ons nooit verzoekt, of er is iets in ons, dat roept: *geeft u over!*

- (3) *Een andere oorzaak is, dat wij teveel vertrouwen op eigen kracht.* Wij gaan de oorlog in op eigen kracht. Ik wens dat iedereen kennis neemt van dit woord: "Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot; maar die in wijsheid wandelt, die zal ontkomen," Spr. 28:26. Deze woorden spreken van twee zaken: ten eerste dat het een dwaasheid is te vertrouwen op zijn eigen hart. Ten tweede dat het niet vertrouwen op ons eigen hart een uitnemend middel is om de overwinning op onze afgoden te behalen. Ik wens, dat wanneer u begint te strijden met uw begeerlijkheden, u deze twee woorden zult uitspreken: ten eerste: "Zonder Christus kan ik niets doen." Ten tweede: "Ik vermag alle dingen door Christus, Die mij kracht geeft."
- (4) *Een andere oorzaak is deze: Wij omhelzen onze verzoeken te dikwijls, en dat maakt het voor ons zo moeilijk verzoeken te overwinnen.* Wij zijn zo gewend ons over te geven, dat wij niet weten wat het is te strijden.. Dit is duidelijk uit Ez. 16:30, waar wij lezen: "Hoe zwak is uw hart, spreekt de Heere Heere, als gij al deze dingen doet." U kunt niet de geringste verzoeking verdragen, de zwakste verzoeking doet u vallen. Wij zijn zó gewend toe te geven, dat wij bijna nooit de strijd beginnen. Ik geloof dat de duivel velen niet meer dan eens behoeft te verzoeken, want de meesten geven zich over bij de eerste verzoeking.
- (5) *Ik zal u nog een andere oorzaak noemen en die is, dat u in sommige verzoeken iets vindt, dat u aantrekt en u als aangenaam voorkomt.* O, zegt iemand, *als de verzoeking komt, is het wel aangenaam een beetje toe te geven.* Ik wil dit tot u zeggen: "Het brood der leugen is den mens zoet, maar daarna zal zijn mond vol van zandsteentjes worden." Vertrouw niet op ijdel genot, want het zal uw ondergang veroorzaken.
- (6) *De laatste oorzaak, die ik wil noemen, is, dat u geen gesteldheid hebt om te weerstaan.* Wat doet u, als de verzoeker nabij is, slaapt u dan niet? Dikwijls vindt hij ons slapende en daarom komt hij binnen en verwoest ons huis. Wij zijn gelijk aan de inwoners van Laïs, stil en gerust. Wij zijn evenals hen, die slapen in de top van de mast. Het lijkt vreemd dat onze grote vijand zovele droevige en betreuenswaardige overwinningen op ons behaalt, en wij het niet ter harte nemen.

2. *Ik wil nu het onderscheid stellen tussen verzoeken die voortkomen uit ons hart en die voortkomen van satan.* Wij willen u doen weten, dat dikwijls ons hart ons verzoekt, wanneer de duivel ons niet verzoekt. Ja, het is nodig dat u weet, dat de verzoeking dikwijls door ons hart wordt gezocht, wanneer de verzoeking ons hart niet zoekt, volgens dit woord: "Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt." Er wordt hier niet gezegd, opdat de verzoeking niet in u komt. Maar,

opdat gij niet in verzoeking komt. Nu, voor wij hierop nader zullen ingaan, wil ik vier dingen aan u voorstellen, die u ernstig moet overwegen.

(1.) *Het is heel moeilijk het onderscheid uit te vinden tussen verzoeken die uit ons eigen hart komen en verzoeken waarmee de verleider tot ons komt.* De reden hiervan is gelegen in het feit dat in de Schrift verzoeken worden toegeschreven aan de satan, die dikwijls worden toegeschreven aan ons eigen hart. Dit is duidelijk uit Hand. 5:3, waar Petrus tot Ananias zegt: "Waarom heeft de satan uw hart vervuld, dat gij den Heiligen Geest liegen zou?" En in het vierde vers zegt hij tot dezelfde man: "Wat is het, dat gij deze daad in uw hart hebt voorgenomen? Gij hebt den mensen niet gelogen maar Gode." Wat in het derde vers werd toegeschreven aan de satan, wordt in het vierde vers aan het hart van Ananias toegeschreven. Wij moeten bedenken dat er in dit geval samenwerking was tussen de satan en het boze hart van die man.

(2.) *De tweede overdenking die ik wil voorstellen is deze: het is van groot nut voor u, goed te weten, wanneer uw verzoeken opkomen uit uw hart, of wanneer zij voortkomen van de vader der leugenen.* Wanneer u kunt onderscheiden zal dit aan de ene kant ontmoediging voorkomen en aan de andere kant bewaren voor hoogmoed. Er zijn twee grote misvattingen in het hart van Christenen.

- Wanneer wij u beschuldigen van zonde, dan zegt u, het was de duivel en niet ik, want ik was er tegen. Dit is de oude godgeleerdheid van onze eerste moeder, toen God haar beschuldigde dat zij van de verboden vrucht had gegeten. Zij zei: *nee, nee, ik was niet de oorzaak, maar de slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.* Het is bekend dat mensen de zonde dikwijls goedpraten met te zeggen: *de duivel heeft mij bedrogen, ik had er op tegen.* Ik zeg u dit: o mens, als uw hart niet had toegestemd in de verzoeking, zouden alle duivels in de hel u niet hebben overwonnen.
- Daar staat tegenover dat Christenen, wanneer zij worden verzocht tot zonde, soms zeggen: *o dit is mijn eigen hart, alleen mijn eigen hart.* Maar waarlijk, Christenen mogen soms uitroepen: "Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde die in mij woont", Rom. 7:17. Dezulken mogen zeggen: "Ik doe de zonde niet, maar ik zie een wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde die in mijn leden is." Zij mogen zeggen: *ik neem de hemel tot getuige, dat ik protesteer tegen het kwaad, waartoe ik word verzocht.*

(3.) *De derde overweging, die ik wil voorstellen is deze, dat naar mijn mening, wanneer een Christen begint te onderzoeken of de verzoeking voortkomt van de oude slang of uit zijn eigen hart, de beste weg zal zijn het verwijt te leggen op zijn eigen hart.*

(4.) *Er is een vierde overweging, die ik u wil voorstellen en het is deze: er is een vervloekte overeenstemming tussen ons hart en de duivel.* Sommige harten zenden tien boodschappen naar de duivel, terwijl zij slechts één tot Christus zenden. Wij

onderhouden een vervloekte gemeenschap met de hel, maar van die gezegende gemeenschap met de hemel weten wij niet.

Nu is er dit verschil tussen de verzoeken uit de hel en de verzoeken die uit ons eigen hart opkomen.

1. *Het eerste verschil is, dat de verzoeken die uit ons eigen hart opkomen, moeilijker te weerstaan zijn, dan verzoeken die opkomen uit de afgrond.* U kunt dit voor zeker houden, dat de verzoeken die voortkomen uit de gestalte van uw eigen hart, het moeilijkst te weerstaan zijn. Bedenk dit, dat het gemakkelijker is, twee verzoeken van de duivel te overwinnen, dan één van uw eigen hart te weerstaan. Ik hoop dat u zult beseffen, dat een binnenlandse oorlog erger is dan een oorlog met een ander land. Ik denk dat wanneer de vijand van buiten komt en aanvalt, hij gemakkelijker kan worden afgeslagen dan wanneer hij van binnen aanvalt. Ik denk dat er niemand is, die niet weet, dat het gemakkelijker is te strijden met een vijand die buiten de poort staat, dan met een vijand die in de poort staat. Bedenk dit, dat er geen enkele heilige hier is, die geen geestelijke vijanden heeft. Er is een strijd in een Christen zelf. Er is iets in zijn hart en in zijn wil, dat strijdt tegen het nieuwgeboren deel. Het is de strijd tussen vlees en geest. Er is een wet in zijn leden, die strijdt tegen de wet zijns gemoeds.

2. Er is een tweede verschil tussen de verzoeken die van buiten komen en die van binnen komen. *De verzoeken waarmee satan komt zijn dikwijls meer verrassend en onverwacht, en de verzoeken van ons eigen zondige aard komen dikwijls meer geleidelijk en ongemerkt opzetten.* Wanneer ons hart een verzoeking opgeeft, dan zitten wij neer en overleggen wat de meest geschikte weg is ze op te volgen en uit te voeren. Vandaar uitdrukkingen in de Schrift zoals: "Hij bedenkt onrecht op zijn leger", Ps. 36:5; en: "Een hart dat ondeugdzaam gedachten smeedt", Spr. 6:18. De duivel is er op uit ons te overvallen, maar ons hart overlegt hoe wij een of andere zonde zullen doen, Sommigen willen niet één uur besteden aan het gebed tot God, maar zij zullen tien uren doorbrengen in het overleggen hoe zij aan een begeerlijkheid zullen voldoen. Hoeveel uren slaap hebt u uzelf onthouden, om te bedenken hoe u aan uw hebzucht zult voldoen en hoe u het vlugst rijk kunt worden? Maar u was nog nooit zo ijverig in het overdenken van de weg waarin u Christus mocht hebben.

3. Een derde verschil tussen verzoeken van de sterkgewapende en die van uw eigen hart is dit: *de verzoeken welke voortkomen uit ons eigen hart zullen wij dikwijls met meer genoegen aanvaarden, dan de verzoeken die van de satan komen.* Want de eerste zijn van ons eigen natuur en daarom hebben wij ze lief.

4. Het vierde verschil is dit: *de duivel verzoekt ons gewoonlijk tot grove zonden tegen het licht der natuur, maar ons hart verzoekt ons meer tot onzichtbare geestelijke zonden.* Wanneer de satan ons verzoekt, dan komt hij met roepende zonden, welke ingaan tegen het licht der natuur. Maar wanneer ons hart ons begint te verzoeken dan worden ons zonden voorgesteld die meer beschaafd schijnen te zijn.

5. Het laatste verschil dat wij willen stellen tussen verzoeken van de oude slang en van ons eigen hart is dit: *een Christen zal met meer gemakkelijkerheid de verzoeken van de slang aannemen dan van zijn eigen hart.* Wij zullen gewoonlijk er niet lang over denken wanneer wij door de duivel worden verzocht. Maar als ons hart ons verzoekt zullen wij gewoonlijk met onszelf in strijd zijn of wij de verzoeking zullen opvolgen. Het is niet zonder grond dat ons hart in Gods Woord wordt beschreven als: "Arglistig meer dan enig ding, ja dodelijk." O, wanneer een arglistig hart en een listige duivel elkaar ontmoeten, wat zou er van ons worden, als Christus niet tussen trad? O, *dierbare Christus, hoeveel zijn wij aan U verplicht!* Hoe dikwijls stond Hij tussen uw bedrieglijk hart en een bedriegelijke duivel! Hoe dikwijls heeft Hij tot u gezegd: *waar gaat u heen?* Hoe dikwijls heeft Hij u daarna aangeraden: "Keer weder tot uw eerste Man, want toen was het u beter dan nu."

Ik zal vervolgens enkele overwegingen aan u voorstellen, om hetgeen ik heb gezegd, nader te verklaren.

1. De eerste overweging is deze: *wanneer een Christen eerst een verzoeking ontmoet, zal hij vrij zeker uitroepen: zou een man als ik ben zo'n verzoeking opvolgen?* Maar enige tijd daarna zal hij de verzoeking waartegen hij dat woord gesproken heeft, inwilligen. Wanneer wij eerst worden aangevallen, zullen wij huiveren van zo'n verzoeking, Maar het duurt dikwijls niet lang of wij nemen onze afgod in onze armen en zullen hem koesteren. Vertrouw nooit op uw eerste afslaan van een verzoeking. Ik herinner u aan Job. Toen hij eerst zijn verzoeken ontmoette, riep hij uit: "De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen, de naam des Heeren zij geloofd." Hij wil niet zoveel doen als zijn mond openen om één kwaad woord van God te zeggen, Maar hoeveel duistere woorden heeft hij gezegd, eer de verzoeking had opgehouden! Een verzoeking is een groot gevaar, wanneer zij vaker dan eenmaal komt.

2. Ik wil een tweede overweging aan u voorstellen. *Er is iets in een Christen dat zegt: weersta de verzoeking!* Maar er is ook iets in hem dat zegt: *voldoe maar aan de verzoeking!* Er zijn twee stemmen in het hart van een Christen. De ene raadt aan zich over te geven, en de andere zal zeggen: *houdt je mannelijk en wees sterk!* Ik vraag u: aan wie van die beide stemmen geeft u het meest gehoor?

3. De derde overweging die ik aan u wil voorstellen is deze: *dat verzoeken om de plicht na te laten, gewoonlijk niet zoveel weerstand ondervinden als de verzoeken tot*

het bedrijven van zonde. Ik wil dit duidelijk maken. Een Christen wordt dikwijls gemakkelijk overwonnen door een verzoeking die hem aanzet om het gebed te verzuimen. Maar als hij wordt verzocht om te vloeken, zal hij daarvoor terugdeinzen. Dit is zeker, dat een verzoeking tot een zonde van nalatigheid gewoonlijk niet zoveel tegenstand opwekt als de verzoeking tot een zonde van bedrijf.

4. De vierde overweging die ik aan u wil voorstellen is deze: *die verzoeken die u verlokken tot verzuim van het gebed, worden gemakkelijker afgeslagen dan verzoeken die u aandrijven om het gebed vormelijk te doen.* De duivel overwint u eerder, wanneer hij komt met de verzoeking vormelijk te bidden, dan wanneer hij u verzoekt het gebed geheel na te laten. Wanneer hij u verzoekt met deze raad: laat het gebed deze avond na, dan zult u zeggen: *nee, helemaal niet.* Maar wanneer hij komt met de verzoeking het gebed als sleurwerk te doen, dan zult u zijn raad opvolgen.

5. De vijfde overweging is deze: *het is gemakkelijker verzoeken te weerstaan, die aanzetten tot het verbreken van de tweede tafel der wet, dan verzoeken die aanzetten tot het verbreken van de eerste tafel der wet.* Is het niet waar, dat u zult weerstaan, wanneer u verzocht wordt overspel te bedrijven, maar toch niet zult tegenstaan wanneer u wordt verzocht tot hoogmoed? De eerste is een overtreding van het zevende gebod, de andere is een overtreding van het eerste gebod. U zult worden overwonnen door verzoeken die u verlokken tot hoogmoed. Maar u zult huiveren de verzoeking op te volgen, die u aanzet tot onreinheid. De reden hiervan is deze: het licht der natuur zal ons helpen te worstelen met verzoeken die ons willen verleiden het gebod van de tweede tafel te verbreken. Maar de natuur is half blind wanneer wij worden verzocht tot het verbreken van geboden van de eerste tafel der wet.

6. Ten zesde wil ik u zeggen, *dat verzoeken tot ongelof niet zo sterk worden weerstaan als verzoeken tot zonden tegen de tweede tafel der wet.* Wanneer de duivel komt om ons aan te zetten tot ongelof, dan twisten wij gewoonlijk niet met hem. Maar wanneer hij komt om ons te verzoeken tot vloeken, dan zullen wij zeggen: *ga achter mij, satan!* De reden hiervan is, dat velen twijfelen als een goede gesteldheid beschouwen en daarbij komt, dat zij niet weten, dat de hand van Joab hierin is. O Christen, weet dat de hand van Joab is in al uw ongelof, zowel als in andere zonden. Wat kan de reden zijn dat een Christen alle geboden van de wet wil onderschrijven en wil erkennen: *ik ben schuldig.* Hij wil het eerste, het tweede, ja alle geboden van de wet onderschrijven en zeggen: *ik sta schuldig!* Maar wanneer hij komt tot het evangelie, daar zal hij zichzelf niet schuldig verklaren. O dwaas, hebt u nooit dat woord gelezen: "Dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de naam Zijns Zoons Jezus Christus," en hebt u dat gebod nooit verbroken? Ik zeg u dit, dat veel van de verwoesting van een Christen wordt veroorzaakt door het verbreken van de geboden van het Evangelie.

Wij willen nu een weinig spreken over sommige verzwarende omstandigheden in het toegeven aan verzoeken.

1. Er is een verzwaring in uw toegeven aan een verzoeking, *als u weet dat het een verzoeking is*. Dat is een zeer verzwarende omstandigheid. Zijn hier niet velen, die zullen uitroepen: Dit is een verzoeking! en evenwel de deur voor haar openzetten? Wat is dit? Het is een zonde tegen de hemel, een beledigen van Christus. O, mens, die zondigt met een getuige in uw boezem, en met een getuige in de hemel, weet dat het een bespotten van Christus is.
2. De tweede verzwaring is, *dat wij met vermaak aan een verzoeking toegeven*. Het is een groot kwaad een verzoeking met beide handen aan te nemen, en verre te zijn van ze te weerstaan. Die zonde staat beschreven in Jer. 11:15, waar wij lezen wanneer u kwaad doet, dan springt u op van vreugde. Zijn hier niet zulke mensen die niet kunnen slapen Als zij geen kwaad gedaan hebben? Tot hen wil ik alleen dit zeggen: sta met ontzag stil, opdat God in Zijn toorn u niet overvalle, wanneer daar niemand zal zijn om u te verlossen.
3. De derde verzwaring in het toegeven aan verzoeken is, *dat wij er ons door laten overwinnen na besluiten en beloften gedaan te hebben ze te zullen weerstaan*. Zijn hier niet sommigen, die beloften hebben verbroken die zij in de avondmaaltijd gedaan hebben? Zijn hier niet sommigen, die aan God beloofden dat zij zo'n afgod niet weer zouden omhelzen, en het daarna toch hebben gedaan? Dat is een geweldige verzwaring. Dit is duidelijk uit het vallen van Petrus, die Christus verloochende, nadat hij had voorgenomen en beloofd, dat hij Hem niet verzaken zou.
4. De vierde verzwaring is, *dat u na gemeenschap met God geoeft te hebben, aan een verzoeking toegeeft*. Wanneer dat van u gezegd moet worden, dan hebt u tegen God gezondigd, nadat Hij u tweemaal verschenen is.
5. De vijfde verzwaring is, *dat u de verzoeking tot een zonde aanneemt terwijl God u bestraft wegens diezelfde zonde*. Zijn er niet sommigen, die terwijl God Zijn ongenoegen aan hen toont over een bepaalde zonde, evenwel toegeven wanneer de verzoeking tot hen komt, diezelfde zonde te bedrijven? En wat is dat? Het is zelfs een strijden tegen de hemel en het staat gelijk met te roepen: wie is de Heere, dat wij Hem zouden vrezen?
6. De zesde verzwaring in het toegeven aan verzoeken is, *dat u ze inwilligt, wanneer zij niet zeer sterk zijn*. De begeerlijkheden van sommigen zullen vlam vatten, zelfs wanneer de verzoeking zeer zwak is. Dit is een zeer verzwarende omstandigheid in het toegeven aan verzoeken. Soms zal de duivel u verzoeken als een briesende leeuw en op een andere tijd als een engel des lichts. Soms zal hij u aan de rechterhand verzoeken tot moedeloosheid en dan weer aan uw linkerhand tot vermetelheid. Ik heb u dit te zeggen, dat als u een verzoeking welke niet zeer sterk is, inwilligt, het een bewijs is, dat er tussen Christus en u een grote afstand is.

7. De laatste verzwaring die wij u willen noemen, is *het inwilligen van een verzoeking in de tegenwoordigheid van Christus*. Dat is onder het evangelie een van de ergste verzwaringsen in het toegeven aan verzoeking. Zijn er niet sommigen hier, die verzoeking opvolgen, terwijl Christus vriendelijk voor hen is? Wat wordt daardoor bewezen? Dit, dat u uw afgoden liever hebt dan Christus. Het wil dit zeggen, dat u de liefelijke en dierbare bezoeken van de Zoon van God niet op prijs stelt.

Wij hebben u voorgesteld, dat u de strijd moet voeren tegen de verzoeking. Ook hebben wij gezegd dat het een zeer zwaar werk is tegen verzoeking te strijden. U zult niet kunnen overwinnen, als u niet ziet op Christus, Die toen Hijzelf werd verzocht, heeft gezegd: "Ga weg satan," Matth. 4:10.

O Glasgow, wilt u Christus aannemen, om in Zijn kracht te strijden? Hij nodigt u om de oorlog te voeren onder Zijn banier en om uw naam aan Hem op te geven. Wat is uw antwoord? Wilt u Hem aannemen en Hem volgen? God verhoede, dat de hemel deze avond over u wenen moet. Wilt u uw naam op Zijn lijst laten zetten? Ik beveel u in de Naam van mijn Meester Christus, dat een ieder van u zichzelf zal afvragen of hij toestemt. O vraag het op dit ogenblik: "Ben ik bereid Hem te volgen? U mag met vertrouwen komen, want Hij heeft gezegd: "Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen," Joh. 6:37.

Ik wil u enkele dingen voorstellen om u te bewegen tot Christus te komen en uw naam aan Hem op te geven. Ik beveel u ze ernstig te overwegen.

1. Om u te bewegen uw naam op Zijn krijgsrol te laten zetten, zeg ik u, dat de hemel en al de Personen in de gezegende Drie-eenheid op uw antwoord wachten. Ik veronderstel dat u niet tevreden zou zijn, als er een ongunstig verslag over u in de hemel werd gedaan. Hebt u niet gelezen dat woord van Salomo: "Beter is een goede naam dan goede olie." Een goed verslag over u in de hemel, zal veel beter voor u zijn dan veel goede olie. De hemel wacht op uw besluit. Nu, o geef uw naam aan Christus op.

2. Om u aan te zetten uw naam aan Christus op te geven, om oorlog te voeren tegen alle verzoeking waarmee u wordt aangevallen, mag ik tot u zeggen: ik vertrouw, wanneer u met Hem zult verheerlijkt worden en u Hem zult zien van aangezicht tot aangezicht, dat u gedwongen wordt uit te roepen: *gezegend is de dag waarop Christus en ik elkander hebben ontmoet! O gezegend is de dag waarop Hij neerdaalde om mij aan te zoeken en mij aan Hem te verbinden*. Ik wil nu niet veel spreken over de verborgenheden van de vreugde des hemels. O wat zult u denken in die dag, wanneer u zult geroepen worden tot de bruiloft des Lams, en Zijn eeuwige liefde zult genieten!

3. Om u te bewegen uw naam aan Christus op te geven, wil ik u voorstellen: vraag Hem wat u wilt en Hij zal het u geven. Hebt gij ooit gehoord van een minnaar, wanneer hij kwam tot zijn bruid, dat hij haar dit voorstelde: vraag wat je van mij hebben wilt, en ik zal het je geven? Hij zou misschien alles willen maar niet kunnen geven. Maar o zondaar, vraag wat u wilt, Christus zal het u geven. Daar is niet meer tussen u en Christus dan Hem aan te nemen, vraag dan en u zult ontvangen. Is dat geen zoete en troostelijke gemeenschap? U hebt niet meer te doen dan een boodschap te sturen naar Hem en Hij zal wat u gevraagd hebt tot u zenden.

4. Om u nog meer te overreden om tot een besluit te komen, wil ik u deze beweegreden voorstellen: op de dag wanneer u de eeuwigheid in het aangezicht zult zien, en wanneer de koning der verschrikkingen u zal oproepen hem te volgen, dan zult u in staat zijn te zeggen: *welkom vriend!* Christus zal dan de dood zenden met een brief van liefde in zijn hand en dan zal de dood niet meer tot u zeggen: *kom te voorschijn en betaal wat u schuldig bent.* Maar de inhoud van zijn brief zal zijn: "Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom!" Daarom prijzen wij de vereniging met Christus aan, omdat de dag des doods komt.

5. Om u er toe te brengen met Christus te verenigen, noem ik deze aangename vrucht: *er zal een gezegende betrekking zijn tussen de hemel en u, indien Christus de uwe wordt.* O, denkt u niet dat het lieflijk zal zijn, op te zien naar de hemel en te zeggen: O mijn Vader, mijn Man, mijn Broeder en mijn Verlosser? O, meent u niet dat dit onuitsprekelijk zoet zal zijn?

Nu heb ik dit te zeggen, en ik hoop dat ik het mag zeggen met vrijmoedigheid: *ik ben heden door de hemel tot u gezonden, om u aan te nemen in deze geestelijke strijd, opdat u uw naam zult opgeven aan Christus, om te strijden tegen de verzoeken des duivels.* Ik ben hier heden gezonden, om uw toestemming te vragen in dit gezegend verzoek, uw namen op te geven aan Christus en u te laten inschrijven op Zijn lijst en dienst te nemen onder Zijn banier en in Zijn gelederen. Nu wat zegt u er van? Neemt u het aan?

Ik zal zeven tegenwerpingen beantwoorden, die u zouden kunnen verhinderen aan dit gezegend aanbod gehoor te geven.

1. De eerste tegenwerping, die u zou kunnen inbrengen, is deze: *ik zou mij wel aan Christus willen opgeven en voor Zijn dienst tekenen. Maar mijn hart wil het mij niet toestaan. Ik gevoel dat mijn hart zich terugtrekt, wanneer ik er over denk in Zijn dienst te treden.*

Ik wil dit tot u zeggen: wilt u toestemmen met uw mond en niet met uw hart? Wilt u toestemmen met uw mond en wilt u verklaren dat u bereid zijt te strijden tegen de vijanden van Christus? Maar zal Christus u willen aannemen op een toestemmen met uw mond? Ik zeg u, dat Hij u wil aannemen wanneer u

uzelf bereid verklaart met uw mond. Maar Hij verwacht ook de toestemming van uw hart. Het mag geen oorzaak zijn dat u uzelf onttrekt.

2. De tweede tegenwerping kan de volgende zijn: *ik zou mijn naam willen opgeven aan Christus en ik zou mijn naam op de lijst willen zetten, om een standvastig strijder te zijn onder Zijn banier. Maar ik kan mijn naam niet schrijven.*

Ik antwoord: vraag aan Christus of Hij uw naam wil inschrijven. Als u het zelf niet kunt doen, vraag het dan aan Christus uw hand te besturen, als u zelf niet kunt schrijven.

3. De derde tegenwerping komt van iemand die zegt: *waarom zal ik mijn naam aan Christus opgeven en mijn naam op de lijst zetten, daar ik niet kan strijden en niet bekwaam ben tot de oorlog.*

Ik raad u aan, dit woord ter bemoediging te overwegen: "Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een stalen boog met mijn armen verbroken is," Ps. 18:35. Stel u onder Christus bevelen, en Hij zal u leren alles wat u moet doen.

Een vierde tegenwerping wordt ingebracht door iemand die zegt: *ik zou willen komen en mijn naam opgeven en op de lijst ingeschreven willen worden, om te vechten tegen de vijanden van Christus. Maar hoewel ik enige bedrevenheid heb tot de oorlog, ik heb geen kracht.*

Ik herinner u aan dit woord, om u te bewegen uw naam op te geven: "Wie onder hen struikelen zou, zal te dien dage zijn als David," Zach. 12:8. Of aan deze woorden: "Vrees niet, want Ik ben met u; wees niet verbaasd, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid," Jes. 41:10. Hoewel u niet meer kracht hebt dan een worm om tegen uw verzoeken te vechten, maak u op en dors, o, dochter Sions en gij zult vele volkeren verpletteren. Er wordt niet meer van u verlangd, dan dat u uw naam opgeeft. Als u plaats neemt in de gelederen van Christus zo zult u uw vijanden vertreden als het stof van de bergen, en gij zult allen die u tegenstaan doen verstuiven als kaf.

5. Een vijfde tegenwerping is deze: *ik zou mijn naam aan Christus willen opgeven, om onder Zijn banier te strijden. Maar ik vrees dat mijn verdorvenheden zo sterk zijn, dat ik ze niet zal kunnen overwinnen.*

Ik zeg dit tot u: "De lieden die met u twisten, zullen worden als niets, en de lieden die met u oorlogen, als een. nietig ding." Jes. 41:12. Is dat geen dierbare belofte? Al uw vijanden zullen worden als niets, als u uw naam opgeeft aan Christus om te strijden, ja zij zullen worden minder dan niets. Als u uw naam laat inschrijven, zo zult u geholpen worden in de strijd en u zult overwinnen. Ja ik mag tot u zeggen: "Een enig man onder u zal er duizend jagen, want het is de Heere uw God Zelf Die voor u strijdt," Jozua 23:10. Als u uw naam wilt opgeven aan Christus, zal een van u er duizend jagen, terwijl anders één verdorvenheid tienduizend van u zal jagen.

6. Wij zullen een zesde tegenwerping noemen. O, zegt iemand, *ik zou mijn naam graag opgeven en mij op de lijst van de krijgsknechten van Jezus Christus laten inschrijven. Maar ik vrees dat ik als een lafaard zal vluchten ten dage des strijds. Ik vrees, dat ik Christus zal verlaten en dat ik Hem tot schande zal worden, als ik mij aan Hem verbind.*

Ik antwoord: troost uzelf hiermede, dat waar u vreesachtig bent en wanhoopt aan uw eigen kracht, u sterk mag worden door uw Overste. Wat weet u, hoewel u nu wanhoopt aan uzelf, of u niet zult strijden met kracht, wanneer u uw Overste in het veld zult zien? Weet dit, de rechtvaardige is moedig als een jonge leeuw.

7. Er wordt soms een zevende tegenwerping ingebracht. Iemand zal zeggen: *hebt u een bemoediging te geven om mijn naam te laten inschrijven? Is er iets om mij te overreden om dit gezegend verbond aan te gaan?*

Ik antwoord u:

1. Oude mannen en jongens, oude vrouwen en meisjes, geeft uw naam op aan Christus om onder Zijn banier te strijden, en u zult als loon een kroon ontvangen. Weet dit, Christus staat aan het eind van de loopbaan, met een kroon in Zijn rechterhand en Hij roept: *die overwint, zal deze kroon ontvangen!* Welk een dag zal het zijn, wanneer Christus de kroon op uw hoofd zal zetten en tot u zal zeggen: *o welkom overwinnaar!* Als ik zo mag spreken: er is een gezegende en toch ordelijke verwisseling tussen Christus en de gelovige in het aan elkaar toeschrijven van de overwinning. Christus overwint de gelovige en de gelovige overwint op zekere wijze Christus, overeenkomstig dit woord: "Wend uw ogen van Mij af, want zij doen Mij geweld aan." Ja ik zeg u, als u wist welk een uitnemende kroon dit is, u zou niet weigeren uw naam op te geven aan de Vorst van het heir des Heeren.
2. Ik kan u een tweede bemoediging geven om uw naam op de rol te laten zetten, en wel deze: *de trouw van Christus is een onderpand voor uw overwinning.* U mag zo zeker zijn van de overwinning, als Christus getrouw is, als u uzelf oprecht aan Hem verbindt. In het laatst zult u dit overwinningslied mogen zingen: *"Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?"*
3. Ik heb een derde bemoediging om u aan te zetten, uw naam te laten opnemen in de krijgsrol, om te vechten tegen alle verzoekingingen. Het is deze: *"Alle instrument dat tegen u bereid is zal niet gelukken, de poorten der hel zullen u niet overweldigen."* O Christen, u mag staan met vertrouwen. Die uzelf aan Christus verbonden hebt, mag stand houden en uitroepen: *zie, daar is de Persoon, Die mij zal helpen de satan onder mijn voeten te vertreden.* U mag uzelf hiermee troosten: de slang mag mijn verzenen vermorzelen, maar ik zal zijn kop vermorzelen. De overwinning is zeker en kan dat u niet overreden, u te verbinden tot het aangaan van deze gezegende oorlog?

4. Een vierde bemoediging is deze, *dat deze strijd niet veel honderden jaren zal duren*. Hoe lang zult u moeten strijden? Het zal slechts voor een korte tijd zijn. Het zal niet lang duren of u zult de zegetekenen van uw overwinning mogen opsteken.

U, die uw naam hebt opgegeven aan Christus, mag zeggen: *eens zal ik staan aan de glazen zee, met de harpen Gods in mijn handen. Eens zal ik zijn boven het bereik van de zonde. Eens zal ik zijn boven het bereik van de verzoeking tot zonde*. U, die uzelf aan Christus verbonden hebt, wat weet u of uw strijd niet zal geëindigd zijn eer een nieuwe morgen aanbreekt, en of uw overwinning niet aanstaande is?

Ik wil tot u zeggen o, Christen, die uw naam hebt opgegeven aan Christus: welk een dag zal het zijn, wanneer dat woord van u zal worden gezegd: "Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des Heeren dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden," Jes. 40:2. Welk een dag zal het zijn wanneer Christus u vrijheid zal geven te juichen, als zij die de buit verdelen! Geloof en hoop voeren de strijd, en liefde en aanschouwen verdelen de buit. Geloof is de genade die strijdt. Maar liefde is de genade die overwint. Of liever, geloof en hoop zijn de genaden die strijden en overwinnen. Maar het zijn liefde en aanschouwen die de liefelijke vruchten van de overwinning ontvangen.

5. De vijfde bemoediging om u te bewegen uw naam aan Christus op te geven, en te strijden tegen al uw verzoeking, is deze: *wij allen die hier aanwezig zijn, moeten weten en er van overtuigd zijn, dat óf de verzoeking moeten ons overwinnen óf wij moeten onze verzoeking overwinnen*. Er is niemand hier of ik verklaar hem, dat hij de duivel moet overwinnen of anders zal de duivel hem overwinnen. Nu, wat antwoordt u? Bent u besloten uw naam aan Christus op te geven? Ik zal het minste van u vragen, dat ik vragen kan. Het zijn twee dingen, en als u Hem niet meer wilt geven, geef Hem deze twee.

(1) Als u uzelf niet wilt verbinden te strijden vóór Christus, wilt u dan uzelf verbinden om niet tegen Hem te strijden? Als u vandaag niet meer kunt geven, geef mij dan dit, dat u nooit meer voor de duivel zult vechten. Misschien zult u bij de volgende preek die u hoort zover komen, dat u zult zeggen: *ik wil nooit meer strijden tegen Christus*. Nu, is dit niet het minste wat wij u kunnen vragen? Of moet dit vanavond in de hemel gezegd worden van allen, die hier zijn, dat zij de wapenen van opstand tegen de Zoon van God niet willen weerleggen? Deze woorden uit Rom. 1:30, "*Haters van God*", zal het grafschrift zijn van sommigen. Nu, bent u bereid om te voldoen aan het verzoek van Christus, de wapenen van opstand neer te leggen, hoewel u aan het andere gedeelte van Zijn uitnodiging, voor Hem te strijden, nog geen gehoor kunt geven?

- (2) Het tweede wat ik vraag is het minste wat ik kan vragen, en het minste wat u kunt geven en het is dit: als uw hart niet wil toestemmen uw naam in de krijgsrol van Christus te laten inschrijven, wilt u dan met uw mond beloven dat u nooit voor iemand zult zijn, dan voor Hem alleen? Ik hoop dat u dit niet meer dan redelijk zult vinden. O, zal in de hemel gezegd kunnen worden, dat er deze avond in Glasgow een besluit is genomen om oorlog te voeren tegen de duivel en allen die met hem zijn? Zal vanavond in de hemel verteld kunnen worden, dat u besloten hebt tot het voeren van een gezegende oorlog, dat u besloten hebt een eeuwige oorlog te verklaren aan allen die Christus tegenstaan? O, wat een gezegend bericht zou dit zijn! Christus verblijdt Zich over zondaren die zich bekeren en weent over hen, die Hem niet willen volgen. Nu wat zegt u? Bent u besloten uw naam aan Hem op te geven? Kom dan te voorschijn en zet uw naam, dat u dit uitnemende en edele aanbod dat aan u wordt gedaan, wilt aannemen. Ik hoop dat u er niets tegen hebt in te brengen.

U zult mogelijk zeggen: Is er iemand die zo verhard is, dat hij niet tot Christus wil komen, terwijl hij kracht heeft het te doen? Maar helaas, mij ontbreekt de kracht. Ik wil u hierop een antwoord geven.

Ten eerste. Wanneer u er over klaagt dat u geen kracht hebt, dan dient u te weten, dat u ook geen gewilligheid hebt. Christus weet beter dan wij, wat de oorzaak van ons ongeloof is. "Gij wilt tot Mij niet komen", Joh. 5:40. Als u zegt: *ik ben gewillig te komen maar ik ben niet bekwaam te komen*, dan moet ik u zeggen, dat *ik* deze tegenwerping niet kan beantwoorden. Christus kan er antwoord op geven. Maar het is boven het bereik van een leraar, ja van al leraars in Schotland om antwoord te geven op de tegenwerping: *ik ben gewillig te komen maar ik kan niet*. Nu, tot u die zegt dat u gewillig bent te komen, maar niet kunt, laat dit u moed geven: Christus zal u dwingen, zelfs als u niet kunt en niet wilt. Hij zal u dwingen, uw toestemming te geven, tegen wil en dank. Ik kan u geen meerdere zegen uit de hemel toewensen, dan dat u mag komen onder de zoete dwingende kracht van de liefde van Christus. Nu, bent u tevreden gedwongen te worden? Laat dan het verschil dat tussen Christus en u is, oplossen.

Ten tweede. Een ander zal mogelijk zeggen, *dat hij graag tot Christus wil komen maar niet kan, omdat hij geen kracht heeft*. Nu Christus heeft Zich bij de Vader verbonden, om u te helpen en u kracht te geven. Ik daag al personen uit, die in de laatste dag zullen staan aan Christus' linkerhand te zeggen, dat zij gewillig waren te komen, maar niet konden! Als u gewillig zou zijn te komen, zou u daartoe kracht hebben. Als u kracht ontbreekt uzelf aan Christus te verbinden, ga tot Hem en pleit op Zijn eigen belofte. Heeft Hij niet beloofd: "Zo iemand dorst, die kome tot Mij en

drinke?" Christus zegt deze avond tot u: *geef mij de toestemming van uw hart, en Ik zal u kracht geven om te komen.*

Ten derde. Als u zegt, *dat u wilt komen, maar niet kunt*, dan zeg ik, dat ik hoop dat u niet veraf zijt van een verbintenis met Christus. Meent u dat wanneer de zondaar gewillig is, en Christus gewillig is, dat het dan lang kan duren eer de koop gesloten wordt? Meent u dat, als u naar de overeenkomst uitziet, en Hij ziet er naar uit, dat het lang zal duren voor de overeenkomst gesloten wordt? Als Hij roept: *kom!* En als de ziel roept: *kom!* Denkt dan niet dat de ontmoeting lang zal worden uitgesteld. Als het Evangelie roept: *kom!* En als uw hart roept: *kom!* denkt u dan dat de ontmoeting lang zal uitblijven? U bent gewillig te komen, maar u kunt niet. Nu Christus zal u helpen en kracht geven.

Wat is uw besluit? Is er niemand hier, die zijn naam op de krijgsrol van Christus wil zetten? Moet dan de rol zó naar de hemel worden teruggezonden, zonder dat er een naam is toegevoegd bij de namen die er reeds op stonden? Er breekt geen sabbatdag aan, of het contract wordt u voorgelegd opdat u het zult tekenen. Maar ik vrees dat er niet veel ondertekenaars in Glasgow zijn. Helaas, de leraars van Schotland moeten bijna iedere sabbatdag het contract weer opzenden zonder nieuwe namen. Christus heeft Zijn Naam erop gezet en moeten wij het terugzenden zonder uw naam? Christus heeft het contract getekend en Hij zendt het tot u en verlangt, dat u het ook zult tekenen, en wil niemand van u er zijn handtekening op zetten? Ik hoop dat u overreed zult zijn, dat u om Christus te krijgen, slechts twee woorden hebt te schrijven: *uw naam en uw voornaam*. O, vervloekt is hij, die weigert de pen te nemen, wanneer zij hem wordt gegeven! Maar ik waarschuw u, dat u geen vleselijke voorstelling maakt van dit gezegend contract. Nu, geloof mij en weet, dat de hemel wacht op uw antwoord. Niemand binnen deze deuren weet, wat uw antwoord is. Maar de Personen van de heilige Drie-eenheid weten of u weigert of toestemt. U weigert bedekt en u meent dat niemand ziet wat u doet. Maar weet dit, dat er zijn Drie in de hemel Die weten en zien wat u doet. Laat deze overweging u overreden om toe te stemmen, dat Christus ziet of u toestemt of niet, en dat al de Personen in de gezegende Drie-eenheid zien of u toestemt of niet. Christus wacht om te zien wat u zult antwoorden. Hij roept uit: *wilt u Mij uw toestemming niet geven?*

Ten vierde. Ik moet u vertellen dat er heden twee grote minnaars in Glasgow gekomen zijn. Daar is *de Vorst des hemels* om u aan te zoeken, en daar is *de vorst uit de afgrond* om u aan te zoeken. U kunt er niet aan ontkomen, u moet de ene kiezen of de andere. Nu, wie van beiden wilt u hebben? Ik raad u ernstig aan: Kies Christus. Hoewel u Hem nooit hebt

gezien, kies Hem zonder Hem te zien. Als u Hem dan kiest en Hij niet ver verheven zou zijn boven uw hoop, boven uw geloof, boven onze beschrijving, boven uw begeerten, en u zou uw begeerten uitbreiden als het zand aan de oever der zee, en Hij zou niet al uw begeerten ver te boven gaan, verlaat Hem dan wanneer u Hem ziet. En als Hij niet meer geeft dan uw behoefte vereist en Hij niet ver uw gedachten van Hem overtreft, verlaat Hem wanneer u Hem ziet. Neem nu deze zes tezamen. Als Hij niet verheven is boven uw hoop, uw geloof, uw begeerten, uw behoeften, uw gedachten en boven onze beschrijving, verlaat Hem dan wanneer u komt en Hem ziet. Maar o, wilt u Hem verlaten? Zal Hij deze avond uitgaan door deze deuren en moeten zeggen: "Daar is niemand die Mij begeert?" O, zal Christus deze avond terugkeren naar de hemel en zeggen: "Er is niemand in Glasgow, die Mij wil kiezen?" Is er iemand hier die Hem wil aannemen? O, neem Hem aan en kom te voorschijn.

Ik zal nog enkele dingen tot u zeggen en daarmee besluiten.

Ik heb uitvoerig tot u gesproken om u op te wekken, omdat ik een verslag van deze avond aan de hemel moeten geven. Wat is uw antwoord? Er kunnen zes antwoorden worden gegeven, en onderzoek of er een van deze antwoorden in uw hart is.

1. Is hier iemand die van avond een *Agrippa's* antwoord zal geven? Dat is: "Gij beweegt mij bijna een Christen te worden." Is dit uw antwoord? O, als ik niet meer van u kan verkrijgen, laat mij dan dat verslag aan de hemel brengen, dat u bijna bewogen zijt Christenen te worden, hoewel ik denk dat het te kort zal schieten. Maar als u niet meer wilt zeggen, zeg het dan tot Christus: *U hebt mij bijna bewogen een Christen te worden, U hebt mij bijna bewogen U lief te hebben. O Heere, dat het bijna eens geheel mocht worden.* Dat zou genoeg zijn, wanneer u zou willen zeggen tot Christus: *U hebt mij geheel bewogen U lief te hebben, en Uw aanbod aan te nemen.*
2. Er zijn sommigen die een *Felix'* antwoord zullen geven, en dat is het woord dat hij sprak tot Paulus: "Voor ditmaal ga heen, en als ik gelegener tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij roepen." Is hier iemand, die dit antwoord aan Christus wil geven? Durft u het wagen de Zoon van God weg te zenden met zo'n woord: ik zal U tot mij roepen als ik beter gelegenheid zal hebben? Ik vraag u, is het nu geen goede gelegenheid? Is Zijn tijd niet de beste tijd? O, zal iemand van u zo onbeschaamd zijn Hem een *Felix'* antwoord te geven? Is iemand deze avond hier, die verlangt dat dit verslag over hem in de hemel zal worden gedaan? Dat u hebt gezegd: *ik zal er eens over denken en hoop dat Christus op een andere tijd om mij wilt komen?* Ik moet tot u, die dit antwoord geeft, zeggen, dat u uzelf en Christus niet kent.
3. Sommigen zullen een *beleefd* antwoord aan Christus geven om zich te verontschuldigen. Wanneer wij u nodigen om tot Hem te komen en uw

naam te zetten op Zijn rol, dan is uw antwoord: *ga, en zeg tot Christus, dat ik een akker heb gekocht en dat het nodig is dat ik ga en hem bezie; ik bid u, houd mij voor verontschuldigd.* Ik zeg u, dat ik u niet zal verontschuldigen. Ik zal u bij Christus aanklagen, als u niet te voorschijn komt. Zal ik uw opstand verontschuldigen? Nee, maar ik zal u beschuldigen en niet verontschuldigen bij Christus.

4. Er zijn anderen die op dit voortreffelijk aanbod dit antwoord geven: *ik zal het ter harte nemen.* Nu, ik bid u, doe dat, als u meer niet kunt doen! Als u dan mij niet wilt zeggen, welk verslag ik moet uitbrengen bij Christus, dan vraag ik u, of u deze avond zelf uw antwoord aan Hem wilt brengen. Ik heb de nodiging tot u gebracht. Overleg het in uw hart. De hemel wacht op uw besluit. Nu, verlangt u het nog in beraad te nemen? Wel, ga dan naar huis en overweeg ernstig welk antwoord u zult geven.
5. Sommigen zullen op dit gezegend aanbod dit *onbeschaamd* antwoord geven: *ga, en zeg tot de Koning des hemels, dat ik niet wil dat Hij Koning over mij zij.* Zijn hier deze avond sommigen, van wie ik dit verslag moet uitbrengen, dat zij mij gevraagd hebben, tot Christus te zeggen dat zij Hem niet als Koning willen hebben, om over hen te regeren? Is er iemand onder u, die zo onbeschaamd is, dat hij dit antwoord durft te geven?
6. Weer anderen, wanneer wij hen trachten te bewegen, om te komen en Christus aan te nemen, geven dit antwoord: *ik zal komen.* Maar ik moet eerst heengaan en mijn vader begraven. Ik wil komen, ga en zeg tot Christus, dat ik wil komen. Maar Hij sta mij toe dat ik heenga en afscheid neme van degenen die in mijn huis zijn, en daarna zal ik komen. Ik zeg u, laat de doden hun doden begraven. Maar volgt Christus. Hij wacht op uw antwoord en wil niet dat u het uitstelt. Nu, wat zegt u? Hebt u een besluit genomen? Wat kan u overreden?

Ik zal u vijf zaken noemen, om u te overreden.

- (1) Wilt u mij zeggen, wat u van Christus verlangt, opdat ik het aan Hem overbreng? Verlangt u nog iets meer, dan wat in dit contract staat? Verlangt u dat er een artikel in veranderd wordt, of dat er een artikel dat ontbreekt, aan toegevoegd wordt? Is het contract niet volledig? Bent u allen die hier zijn, geen getuigen, dat het volledig is? Ik hoop dat niemand van u zal verlangen dat een artikel uit dit volledige contract zal worden geschrapt. En ik hoop, dat niemand van u zal durven begeren er iets aan toe te voegen.
- (2) Als u niet gehoorzaamt op ons woord, zult u ook niet gehoorzaam zijn als Christus Zelf tot u kwam met Zijn aanzoek. Weet dit, dat als Hij Zelf neerdaalde van de hemel, en Hij predikte van de kansels in deze stad, u zou allebei uw ogen en uw oren sluiten. U zou uw ogen sluiten, opdat u niet werd overwonnen door Zijn schoonheid. U zou uw oren sluiten, opdat u

niet werd overwonnen door de zoete, meeslepemde stem van deze Minnaar, wanneer Hij u op zo'n innemende wijze aanzocht.

- (3) God verhoede de verwoesting die over u zal komen, als u dit liefelijke, eeuwige Evangelie niet aanneemt. Weet dit: "Uw huis zal u woest gelaten worden, tot de dag komt, wanneer gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in de naam des Heeren."
- (4) Ik wil dit nog tot u zeggen en overweeg het: wat weet u, o inwoners van Glasgow, of Christus niet in de hemel over u roept: Glasgow, Glasgow, "Hoe dikwijls heb Ik u willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen, en gijlieden hebt niet gewild?" O, waarom wilt u niet komen? Meent u niet dat Christus deze nacht over deze stad weent, omdat u niet wilt bekennen, ook nog in dezen uwen dag, hetgeen tot uw vrede dient? Is hier een hart zo wreed, dat het aanleiding wil geven aan Christus om in de hemel te wenen? Ja, ik zeg dat het een zwaard is dat Zijn zijde doorsteekt, als u Zijn aanbod niet aanneemt.
- (5) Nu, ik bied u het evangelie aan op de voordeligste voorwaarden. U zult Christus hebben op één van deze vier.

1. *U behoeft slechts uw naam onder het contract te zetten, en u zult Christus daarvoor hebben.* Hier is het contract, zet er uw naam en voornaam onder en u zult de hemel en Christus en alles hebben. Meen niet dat er enige verdienste is in het tekenen van het contract, neen niet dat het is om uw tekenen maar op uw tekenen zult u dat alles krijgen. Het zal u uit vrije genade worden geschonken. Nu, kan Christus voor een lagere prijs worden aangeboden? En kunt u uw naam niet schrijven, zet dan een kruisje in plaats van uw naam, en ook een in plaats van uw voornaam.

2. *U zult Christus krijgen voor één blik op Hem.* Nu wilt u niet op Hem zien? Als u één blik op Hem werpt, dan zult u daarvoor de hemel en Christus en de zaligheid, krijgen volgens dit woord: Zie op Mij, en wordt behouden alle gij einden der aarde, Jes. 45:2. (Engelse vert.) O, wilt u beginnen op Christus te zien? Er zijn twee bezwaren, die ik wil trachten uit de weg te ruimen.

- (1) O, zegt iemand, *ik ben ver van Christus verwijderd, daarom kan ik niet op Hem zien, en Hij is zo verheven zodat ik niet durf op Hem te zien, en ik ben zo schuldig en verdorven.* Ik zeg u: zie op Hem van de einden der aarde, al is de afstand tussen Hem en u, zo ver als het oosten verwijderd is van het westen, Hij zal u aannemen, als u op Hem ziet.

- (2) Het tweede bezwaar is: *ik zou graag op Christus zien, maar ik kan niet.* Ik zeg tot u: u mag een blik op de belofte slaan en het is een blik waarvoor u Christus zult hebben. Het is deze belofte: "Zij zullen Mij aanschouwen Die zij doorstoken hebben." Of: "Zie op Mij, zie op Mij! Nu is dit geen lage prijs? Toch is dit de sterke stem van de hemel: "Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden, Ik ben gevonden

van degenen, die Mij niet zochten; tot het volk dat naar Mijn naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Zie hier ben Ik, zie hier ben Ik," Jes. 65:1. Is er iemand hier, die zal weigeren één blik op Hem te werpen? Nu dan zullen uw vervloekte ogen nooit Zijn vriendelijk aangezicht zien. Nu, Christus is deze avond hier en durft u Hem een blik weigeren? Moet dat in de hemel verteld worden? Moet Hij zeggen, dat Hij hier was en dat er niemand was die Hem wenste te hebben? O, dat de schellen van onze ogen mochten vallen, opdat wij Hem mochten zien.

3. *Ik bied u Christus aan, en als u uw oor wilt lenen en horen naar het aanbod, dan zult u Hem hebben.* Is dit geen neerbuigende goedheid, dat u slechts uw oor behoeft te neigen en Hem daarvoor zult krijgen? Ik zeg luister naar dit aanbod, en u zult Hem hebben, overeenkomstig dit woord: "Neigt uw oor en komt tot Mij." En wat volgt daarop? "Hooft en uw ziel zal leven." U zult er het leven door hebben. Nu, bent u ingewonnen om naar Hem te horen en door Hem het leven te hebben? O, wilt u naar Christus aandachtig horen, dan zult u Hem hebben, naar dit woord: "Hooft aandachtig naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen," Jes. 55:2. U zult er nooit berouw van hebben.
4. *In Christus' naam en op Zijn bevel bied ik Hem u aan voor één begeerte.* Is hier niet iemand die een begeerte naar Hem heeft? Hedenavond is van de hemel een verklaring tot u gekomen, dat u de hemel zult hebben voor één begeerte.

Nu, op welke van deze vier wilt u Christus hebben? Wilt u uw naam onder het contract zetten? Als u niet kunt schrijven, wilt u dan twee kruisjes zetten, in plaats van uw naam en uw voornaam? Of wilt u één blik op Hem slaan? Of wilt u uw oor neigen en naar Hem horen? Of hebt u één begeerte naar Hem? Voor welke prijs wilt u Hem hebben? Nu, wordt Hij niet tegen een geringe prijs aangeboden? En wilt u Hem toch weigeren? Of bent u bewogen Hem aan te nemen? Wil een ieder van u zich deze avond deze vraag stellen: Zal in de hemel dit verslag worden gedaan, dat niemand Christus wil aannemen, hoewel Hij tegen zo'n geringe prijs werd aangeboden?

O bedenk, Christus zal deze avond bij de Vader uw namen noemen en zeggen: "*Die persoon en die, had geen begeerte naar Mij, niet één blik, geen horend oor voor Mij. Hij wil zijn naam niet onder het contract zetten.*" Ik zeg nogmaals, dat ik Hem u aanbied op één van deze vier voorwaarden: *zet uw naam, geef Hem een blik, geef Hem gehoor, geef Hem één begeerte* en u zult niet behoeven weg te gaan zonder dat de koop gesloten is. Ik zeg u, dat in het contract *niets* van u wordt gevraagd. Maar dat u deel zult hebben aan alles wat Hij daarin belooft, zo u op die

voorwaarde wilt tekenen. Hebt u ooit zo'n contract gezien? Dit is de inhoud: *"Ik beloof en verbindt Mij in dit verbond aan Mijn bruid te geven een koninkrijk, geloof, gerechtigheid, een kroon, heiligmaking, verlossing, leven, vrede, blijdschap en vergenoegen. Ik beloof al deze dingen aan Mijn bruid te geven."* Waar staat nu, dat Hij iets van u vraagt of iets van u eist? Hij vraagt niets anders van u dan dit: *o, sta niet langer tegen, kom tot Mij met niets en neem Mij aan met alles wat ik beloof.* Is dit geen aanbod van vrije genade? Hebt u ooit van zo'n contract gehoord?

Ik vraag u nog eens: Moet dit contract zonder nieuwe namen naar de hemel worden teruggezonden? Wil niemand van u zijn naam zetten? Als u niet wilt, weet dan, dat de dag zal komen, waarop u zult weten dat u uw eigen zaligheid hebt verworpen. Ik ga heen. *God opene uw hart en uw oren voor het aanbod van vrije genade, waarmee wij tot u zijn gezonden.*

Nu, ik wens dat u tot dit besluit zult komen: *"Heere, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens."* Als u zover mag komen, zal tussen Christus en u een band en betrekking ontstaan, die nooit verbroken zal worden. *Hij zal tonen getrouw te zijn, en Hij zal niet rusten tot Hij u gebracht heeft in het beloofde land. Amen.*

VIERDE PREEK

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.

2 Korinthe 12:8.

O reizigers der hoop en verwachters van de kroon, meent u ook niet, indien u ooit de hemel zult binnengaan, dat het een onbegrijpelijk wonder zal wezen voor allen, die daar zijn?

Zal het geen raadsel zijn voor een worstelende Jacob, die zoveel tijd afzonderde om tot God te bidden, wanneer zulken als wij zijn, die zo weinig bidden, in de hemel zullen komen?

Zal het geen raadsel zijn voor een geduldige Job, als zulke ongeduldige Christenen als wij zijn, in de hemel zullen worden toegelaten?

Zal het geen raadsel zijn voor Henoch, die hemels was toen hij nog op aarde verkeerde, en zoveel van zijn tijd nam om te wandelen met God, wanneer zulke Christenen als wij zijn, die gemeenschap en omgang met God gering achten, naar de hemel gaan?

Zal het geen raadsel zijn voor een oprechte Nathanaël in wiens geest geen bedrog was, als zulke schijnheilige Christenen als wij zijn in de hemel zullen worden opgenomen?

Ja, ik mag meer zeggen: mogen niet al die gezegende duizenden die nu rondom de troon zijn, hun harpen terzijde leggen en ons verlot geven te zingen?

Wij, als wij ooit in de hemel zullen komen, zullen de meest wondervolle gedenktekenen wezen van de kracht en van de overwinning van de genade van Christus, onder allen die daar zullen zijn.

Eer ik zal komen tot wat ik heb voorgenomen op deze tijd tot u te spreken, wens ik dat u letten zult op vier zaken, die zullen dienen om u duidelijk te maken wat wij willen zeggen.

1. Het is een plicht, die onafwijsbaar op een Christen rust, dat hij opmerkt in welk gedeelte van zijn gebed hij de meeste vrijheid en verruiming vindt. Ik hoop dat u weet dat er drie delen in het gebed zijn. Eén gedeelte bestaat in *belijdenis*, één gedeelte in *verzoeken* en één gedeelte in *lofzeggings*.

Nu ik zeg u Christen, als u de meeste vrijheid vindt in belijdenis te doen voor God, meer dan in het komen met verzoeken, dan is het de roeping van God tot u, dat u meest bezig zult zijn in het doen van belijdenis. Zo ook, als u in het prijzen van God in uw gebeden de meeste vrijheid en verruiming vindt, dan is uw roeping veel bezig te zijn in uw gebeden in het uitspreken van de lof van God. Daarom wil ik het aan u overlaten op te merken, in welk gedeelte van uw gebed God u verruiming geeft. Want, in welk deel van het gebed u bijzondere vrijheid en verruiming wordt geschonken, daarin ligt voor u een aanwijzing om meest bezig te zijn in dat deel van het gebed.

2. Ten tweede willen wij dat u zult weten, dat het de plicht van een Christen is op te merken, in welke van al de godsdienstplichten God de meeste verruiming schenkt. Om dit duidelijk te maken, er zijn sommige Christenen die de meeste ruimte voor hun ziel gewaar worden in *het lezen van de Schrift*, anderen in *overdenking* en sommigen vinden *de meeste vrijheid in de gebeden*. Nu, ik zeg u dat God u roept meest bezig te zijn in de waarneming van die plicht, welke het ook zij, waarin u een bijzondere vrijheid en verruiming vindt.

3. Ten derde moet ik er uw aandacht op vestigen, dat het de plicht is van een Christen, op te merken welke de beste tijd is voor het waarnemen van de godsdienstplichten. Een Christen behoort er op te letten, wanneer hij gewoonlijk de meeste bekwaamheid heeft tot de plichten te gaan, hetzij in de avond of in de morgenstond of in de middag. Welk deel van de dag het ook is, waarin hij zich gewoonlijk het meest bekwaam bevindt, hij behoort op die tijd de godsdienstplichten waar te nemen en daarin naarstig te zijn.

4. Ten vierde willen wij er u op wijzen, dat het van groot belang voor u is, aan te houden bij God, en als een vorst met Hem te worstelen, totdat u overwint. O, hoezeer is de oefening in de gebeden in onze dagen verflauwd! Ik denk, als aan allen die binnen deze muren zijn, gevraagd werd: hebt u gebeden eer u hier kwam? Dat er weinigen zouden zijn, die konden zeggen dat zij God hebben aangeroepen. Ik denk, dat als allen die niet hebben gebeden eer zij hier kwamen, weggingen, wij een kleine gemeente zouden overhouden. Is hier heden iemand die evenals David gewend is God aan te lopen in de morgen, in de middag en in de avond? Is hier iemand die de morgenstond voorkomt en in de nachtwake tot God roept en Zijn Woord overdenkt? Ik wil u deze vraag stellen: Is er nog een vrouw in deze stad, zoals die Godzalige vrouw waarvan melding wordt gemaakt in Lukas 2:37, van wie beschreven is, *dat zij niet week uit de tempel, met vasten en bidden, God dienende nacht en dag?* O, vrouwen lees dat en wees beschaamd, want ik denk dat niemand van u probeert haar gelijk te zijn. Deze vrouw was een weduwe van omtrent vier en tachtig jaren en meent u niet dat het een doorluchtig grafschrift is, als van iemand gezegd kan worden: "*Deze was geheel aan God toegewijd, die niet week uit de tempel en God diende nacht en dag met vasten en bidden.*" O, dat er veel zulke vrouwen in ons midden waren!

Maar wij komen nu tot onze tekst. Wij hebben u gezegd, dat in de woorden zeven zaken waren waarover wij wensten te spreken, en wij hebben reeds gesproken over vier daarvan, welke wij niet zullen herhalen.

De vijfde zaak waarover wij in dit uur tot u wensen te spreken, is deze:

Een Christen kan buitengewoon ernstig en aanhoudend zijn in de gebeden, en toch geen merkbaar antwoord ontvangen. Dit is duidelijk: Paulus bad éénmaal en andermaal, voordat hij een antwoord ontving.

Wij vinden ook een bewijs voor deze zaak in de woorden van David, die zegt: "Mijn God, ik roep des daags maar Gij antwoordt niet, en des nachts, en ik heb geen stilte," Ps. 22:2. Er zijn meer Schriftwoorden die het bevestigen: "Ook wanneer ik roep en schreeuw, sluit Hij de oren voor mijn gebed," Klaagl. 3:8. David was buitengewoon ernstig en aanhoudende in gebeden en ontving evenwel geen gevoelig antwoord. "Ik ben vermoeid van mijn roepen en mijn keel is ontstoken, *mijn ogen zijn bezweken, daar ik ben hopende op mijn God,*" Ps. 69:4.

Voor wij deze waarheid verklaren, wil ik trachten u duidelijk te maken, wat het is, aanhoudende en ernstig in het gebed te zijn. Wij menen dat het vijf dingen inhoudt.

- Ten eerste. Het houdt in, dat wij met ons gehele hart werkzaam zijn in het ernstig zoeken van de dingen die ons ontbreken. Zodat, als wij iets aan God vragen, wij kunnen zeggen: "Ik zoek U met mijn gehele hart", Ps. 119:10. Maar wij moeten erkennen, dat in onze meeste gebeden in deze dagen, de helft van ons hart niet van God begeert, de dingen wie wij missen.
- Ten tweede. Wij willen u een tweede zaak noemen die begrepen is onder aanhouden in gebeden. Het is het menigvuldig bekend maken van onze begeerte om zo'n zaak als waarom het ons te doen is. Dat is het aanhouden in de gebeden. Zodat, als u die zaak niet kunt verkrijgen in de morgenstond, u opnieuw komt in de middag, en wanneer u ze niet krijgt in de middag u het dan zult zoeken in de avond en in de nacht, en dat u niet rust voor u het verkregen hebt. Dit is het aanhouden, *God niet los te laten*. Maar te waken aan Zijn poorten en waar te nemen de posten Zijner deuren, tot Hij de hemelen scheurt en neerdaalt. Het is, wanneer Hij niet geeft wat u vraagt, besloten te zijn, wachtende te sterven, tot Hij neerdaalt om u te geven wat u behoeft. Dat is werkelijk het aanhouden dat vereist wordt in de gebeden. Zij zijn geen aanhouders in de gebeden, die wanneer zij het eenmaal gevraagd hebben en God geeft het niet, niet weer vragen, en menen dat zij zich zullen kunnen verantwoorden.
- Ten derde. Door aanhouden in de gebeden wordt verstaan een geestelijke rusteloosheid en heilig ongeduld, totdat men ontvangt wat men heeft gevraagd. Het is goed ongeduldig te zijn op een heilige wijze en uit te roepen: "Aanschouw, verhoor mij Heere, mijn God; verlicht mijn ogen, opdat ik in de dood niet ontslope", Ps. 13:4. Het is goed uit te roepen: "Verhoor mij haastiglijk Heere, mijn geest bezwijkt; verberg Uw aangezicht niet van mij."
- Ten vierde. Aanhouden in de gebeden, dat is worstelen met al beletselen dike wij ondervinden in de gebeden. Aanhouden, dat is het koninkrijk

nemen met geweld, Matth. 11:12. Zó, dat hoewel de ene verzoeking ons aanvalt aan de rechterhand, en de andere verzoeking aan de linkerhand, wij evenwel doorbreken door al die beletselen en niet zullen rusten voor wij onze wens verkregen hebben. Ja ik zeg u, dat als u aanhoudt bij God, en daarin ernstig en naarstig bent, en Hij zou u verbieden langer te bidden, u het gebed toch niet zou kunnen nalaten. Zo ging het met Mozes. Toen God tot hem zei: "Laat van Mij af," kon hij niet aflaten. Maar hij volhardde in smeken. Zo ging het ook met een dwingende Jacob, toen de Engel tot hem zei: "Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zeide: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent." Het aanhouden in de gebeden heeft, om zo te spreken, een soort van onbeschaamdheid in zich, Lukas 11:8. Meent u niet dat het een onbeschaamde en vrijpostige uitdrukking was van Jacob, toen hij zei: "Ik zal U niet laten gaan!" Het heeft ons te zeggen, dat vrijmoedigheid met ootmoed in het gebed door God is toegestaan. Weet dit, wanneer God van u wil vertrekken, dat u de slippers van Zijn mantel mag aangrijpen, en Hem mag dwingen de hele nacht over bij u te blijven.

- Ten vijfde. Aanhouden in de gebeden wil zeggen, niet voldaan te zijn met een kleine mate van Zijn gunst. Maar te volharden in het gebed, totdat u de volle en verzadigende beantwoording van uw gebeden verkrijgt. Wanneer iemand, die aanhoudt in de gebeden, de eerste bewijs en van verhoring ontvangt, die kan daarin niet rusten. Maar hij zal volharden tot hij de volkomen verhoring van zijn gebed krijgt.

Nu wij spreken over deze waarheid, dat een Christen vrijpostig en volhardende mag zijn in het gebed, en evenwel geen bewijsbare verhoring verkrijgt, ik wil de volgende vraag beantwoorden: *wat kan de reden zijn, dat wij ernstig en volhardende zijn in iets van God te vragen, en het evenwel niet ontvangen?*

1. De eerste reden is, *dat wij dikwijls in het gebed teveel dwingen om een bijzondere zaak en dat verhindert de verhoring van het gebed.* Zijn niet velen onder ons gelijk aan Rachel, die uitriep: "Geef mij kinderen, of zo niet, dan ben ik dood!" Wij gaan tot God en zeggen: *geef mij die of die zaak, anders is het met mij gedaan!* Bedenk, dat niets zozeer de verhoring van onze gebeden verhindert, als de beperking van de vrijmacht van God. Ik raad u aan, wees zo ernstig als u wilt, maar laat ruimte over aan Gods vrijmacht om over u te beschikken, zoals het recht is in Zijn ogen.
2. De tweede reden, waarom een Christen geen antwoord ontvangt op zijn aanhoudend gebed, is deze: *wij vertrouwen teveel op ons aanhouden.* Het is moeilijk voor een Christen, ernstig te zijn in het gebed om een weldaad en niet te vertrouwen op zijn ernst en aanhouden. Er is niets dat de verhoring van het gebed zozeer verhindert, als uw gedachte dat God verplicht is u

antwoord te geven, omdat u begint als een vorst met God te worstelen om een bijzondere weldaad.

3. De derde reden, waarom God niet hoort, is, *dat wij niet horen naar de stem van Zijn geboden*. Als wij meer hoorden naar Zijn stem in Zijn geboden, zou Hij meer horen naar de stem van ons gebed. Het is een wonderlijk woord in Zach. 7:13, waar wij lezen: "Daarom is het geschied, gelijk als Hij geroepen had maar zij niet gehoord hebben, alzó riepen zij ook, maar Ik hoorde niet, zegt de Heere der heirscharen." De Heere zegt hier: *als u niet naar Mij wilt horen, wanneer Ik gebied, wil Ik naar u niet horen, wanneer u bidt*. Micha 3:4 zegt ons: *Alsdan zullen zij roepen tot den Heere, maar Hij zal hen niet verhoren. Hij zal ons kastijden overeenkomstig al onze zonden*. Ik zeg u, dat God onze ongehoorzaamheid dikwijls bestraft door ons een gevoelige verhoring van onze gebeden te onthouden.
4. Er is een vierde reden waarom God niet verhoort, hoewel wij aanhouden en ernstig zijn in de gebeden. Het is deze: *wij bidden om een gunst en verzuimen al Zijn andere voorschriften en dat zet God aan, om ons de verhoring van onze gebeden te onthouden*. Sommigen komen tot God en zeggen: *o, verleen mij die of die gunst*. Maar als God die gunst niet geeft, dan verdenken zij al vorige weldaden en de bewijzen van Zijn liefde en goedertierenheid die zij vroeger ontvingen. Bedenk toch, dat niets zozeer de verhoring van uw gebeden verhindert dan dat u al vorige gunsten ontkent wanneer u een gunst verzoekt. Dit was de zonde van Israëel, zij vroegen om vlees en gedachten niet de gunsten die zij reeds hadden ontvangen.
5. De vijfde reden waarom God geen antwoord geeft op uw aanhoudend bidden is deze: *God verhoort niet, opdat u de genade die u zoekt, op de juiste prijs zult leren stellen*. Hij zal dikwijls de verhoring van onze gebeden uitstellen, opdat wij zullen leren van welk een waarde de genade is, waarom wij vragen. Toen Abraham bad om een zoon, heeft God hem die gunst verleend. Maar de ruimte die er was tussen het begin van Abrahams gebeden en de vervulling, was een lange tijd. Houd hier rekening mee, wanneer God u niet de gevoelige verhoring schenkt op uw aanhoudend bidden, dat het voornemen Gods is, de gunst waarom u vraagt, groot te maken in uw ogen.
6. De zesde reden, waarom God de verhoring van ons aanhoudend bidden uitstelt, is deze: *hij wil dat u zult weten, dat vrije genade de enige oorzaak en fontein is, waaruit al weldaden voortvloeien*. Ik denk, als een Christen ernstig bidt en hij zou dadelijk verhoring krijgen, dat hij in groot gevaar is om de verhoring toe te schrijven aan de ernst van zijn gebed. Maar God stelt de verhoring uit en laat ons aanhouden in de morgen en in de avond, opdat wij zullen weten dat het genade is, wanneer onze gebeden worden beantwoord en dat niet ons aanhouden en dwingen oorzaak is van verhoring.

7. De zevende reden waarom God het antwoord op het aanhoudend en dringend gebed van Zijn eigen volk uitstelt, is, *dat Hij ze graag altijd aan Zijn troon heeft. Hij laat ons dikwijls liggen met een gebroken been of met een gebroken arm, opdat wij niet ver uit Zijn gezicht kunnen gaan.* Geloof mij, als er geen noden waren om ons biddende te houden, betwijfel ik of liefde ons veel zou doen bidden. Daarom acht Christus het nodig ons in een staat van gedurige noodzaak tot het gebed te houden en ons altijd bloedende wonden te geven, opdat wij niet weglopen van de troon der genade, maar wij aanhoudende bidders zullen zijn.

8. De achtste reden waarom God het aanhoudend gebed van Zijn eigen volk schijnt af te slaan, is deze: *er zijn sommige verdorvenheden in hun boezem die zij koesteren.* Wat doet het antwoord van de hemel uitblijven? Wat verhindert de dierbare bewijzen van Gods gunst, die Hij voorgenomen heeft te geven als antwoord op onze gebeden? Het zijn sommige boezemzonden, die wij op onze knieën troetelen. Dit is duidelijk uit Ps. 66:18, waar wij lezen: "Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou niet gehoord hebben." David wil zeggen: ik ben er zeker van, dat God nooit zal verhoren, als ik een afgod in mijn boezem koester. Zo lezen wij in Klaagl. 3:42: "Wij hebben overtreden en wij zijn wederspanning geweest, daarom hebt Gij niet gespaard." En wat volgt daarop in het 44ste vers? "Gij hebt U met een wolk bedekt, zodat er geen gebed doorkwam." Het is geen wonder dat de Christenen van deze tijd zo weinig antwoord op hun gebeden ontvangen, daar er zovele afgoden in hun hart leven. Wij lezen in Spr. 15 dat het offer der goddelozen den Heere een gruwel is. Nu, er zijn zeven gruwelen in ons hart, die de verhoring van onze gebeden verhinderen. Daarom moeten wij dikwijls opstaan en weggaan, zonder die zoete antwoorden van God, die Hij gewillig is te geven.

9. De negende reden waarom God het antwoord op de aanhoudende en dringende gebeden van Zijn kinderen uitstelt, is deze: *God wil het geduld, de hoop, de liefde of het geloof van de Zijnen op de proef stellen.* Wanneer u moet ondervinden dat het antwoord op uw gebed wordt uitgesteld, dan mag u daarboven schrijven: "Hier is de lijdzaamheid en het geloof der heiligen." God wil uw geduld beproeven door het antwoord uit te stellen. Hij wil uw geloof beproeven om te zien of u Hem zoekt om de broden of om Hemzelf. Bent u zover gekomen, dat u tevreden zou zijn, altijd in het gebed te wezen, hoewel u al uw dagen geen antwoord zou ontvangen?

Nu wil ik hierover nog vijf zaken voorstellen.

Ten eerste. Het is geen wonder, dat velen van ons geen antwoord van God ontvangen, omdat wij niet ernstig en aanhoudende zijn in het vragen om Zijn gunst. Ik zal u een beschrijving geven van de meeste van onze gebeden. Er zijn

veel gebeden onder ons, die een verbreking zijn van het derde gebod, waarin ons wordt verboden de naam des Heeren onzes Gods ijdel te gebruiken. Ik moet zeggen, sommige van onze gebeden zijn bewijzen van onze vermoeidheid. De woorden die wij spreken komen met zo weinig kracht, dat het bewijst dat wij vermoeid zijn. Zij sterven weg voordat ze halfweg de hemel zijn. Ik denk, wanneer sommigen ons hoorden bidden wanneer wij alleen zijn, dat zij zouden zeggen: *ik ben overtuigd dat die persoon daar tot God komt met complimenten, hij is niet ernstig*. Ik meen, als anderen getuigen konden zijn van onze eenzame gebeden, dat zij zouden zeggen: *Ik ben er zeker van dat die persoon geen gebrek heeft, want hij is zeer koel in zijn gebed*.

Ten tweede. Wanneer wij zullen staan op de scheidslijn tussen tijd en eeuwigheid, en zullen terugzien op onze gebeden, dan zal het een ontmoedigend gezicht zijn voor velen van ons. Ik denk dat er vijf dingen in het gebed zijn, waarin wij veel geveinsdheid openbaren.

(1) *Ik denk dat wij buitengewoon veel geveinsdheid openbaren in het belijden van onze zonden voor God*. Wij belijden dikwijls overtredingen, die ons niet tot last zijn. Wij komen en belijden zonden aan God, en wij zijn er niet over bekommerd, zo min als de stenen in de muur. Wij komen tot God en belijden dat wij met zo'n verdorvenheid belast en beladen zijn, en evenwel moeten wij zeggen, dat onze harten er nooit over bekommerd waren. Hier mogen wij in zekere mate het woord van Petrus herhalen: "Gij hebt den Heiligen Geest gelogen." Ik wil deze vraag aan u stellen: hoe dikwijls hebt u uw kwaad bij God beleden? U durft de hemel niet tot getuige nemen, dat u ooit een bedroefd hart had over al uw kwaden. Nu ik meen dat dit een bewijs is, dat u niet gelooft met uw hart, dat de Heere God is, want anders zou u geen belijdenis durven doen, zonder bekommerd te zijn over uw zonden. U bent zo weinig bewogen onder het doen van belijdenis, dat daaruit bewijst dat u wel met woorden, maar niet met het hart belijdenis van zonden doet.

(2) *Sommigen openbaren veel geveinsdheid in het uitspreken van begeerten*. Soms, wanneer wij op onze knieën komen, vragen wij het eerste het beste wat in onze gedachten komt, niettegenstaande wij daarover van te voren niet dachten. U vraagt iets aan God en uw hart is daarbij zo gevoelloos en koud, alsof u het niet vroeg. Velen hebben begeerten om hun gebed vol te maken, meer dan om hun nood vervuld te krijgen. Als wij op een andere wijze een gebed konden doen, zouden wij geen belijdenis van zonden doen, niet bidden of danken. Ja ik wil u voor deze vraag stellen: hebt u ooit, voordat u ging bidden, de moeite genomen om een besef te krijgen van de noodzakelijkheid en van de dierbaarheid van hetgeen u wilde vragen, opdat u daardoor ernstig mocht worden in het zoeken van die gunst?

- (3) *Wij openbaren veel geveinsdheid in onze dankzegging.* Sommigen zullen God prijzen, omdat Christus stierf, en omdat wij door Hem werden verlost uit de dood. Ik moet zeggen: soms danken wij God voor zaken die nooit ons hart ontroerden. Ja wat erger is, sommigen prijzen God voor weldaden die zij nooit tot hun hart brachten om er door bewogen te worden.
- (4) *Velen openbaren veel geveinsdheid in hun spreken in het gebed over genade.* Sommigen van ons wanneer zij voor God komen, zullen hun gebed beginnen met deze woorden: "Onze Vader, Die in de hemelen zijt." Of wij beginnen ons gebed met de woorden: "Mijn Heere en Mijn God." Maar weet dit, dat velen die God hun Vader noemen, nooit door Hem zonen zullen worden genoemd. Bedenk dat er velen zijn die Christus hun Man noemen, die Hij nooit zijn vrouw zal noemen. Ik moet u eerlijk zeggen, dat ik er verwonderd over sta, hoe sommigen onder ons zo dikwijls tegen God durven zeggen: "Mijn Vader." Wat? God zou tot u kunnen zeggen: *leugenaar, die u bent, Ik ben uw Vader niet!* Dan zou uw mond gestopt worden en Hij zou een verbod op u leggen, zodat u dat woord niet meer in uw mond durfde nemen. O, het is een gewichtige zaak het gebed te beginnen met deze woorden: "Mijn God." Geloof mij, ik meen dat hij gezegend is, die het gebed mag beginnen met de woorden: "Mijn Vader", of "mijn God."
- (5) *Wij openbaren onze geveinsdheid in het gebed, in onze uitdrukkingen.* Velen gebruiken veel gezwollen woorden van ijdelheid in hun gebeden. Velen zijn er op uit goed te spreken, meer dan goed te bidden. Laat ons niet menen dat God gediend is met hoogdravende uitdrukkingen. Wij vinden in Lukas 18 twee gebeden, één gebed van de Farizeeër en een van de tollenaar. Het eerste klonk beter. Maar het gebed van de tollenaar: "O God, wees mij zondaar genadig", werd verhoord. Geloof mij, u bidt niet beter omdat u beter spreekt tot God in het gebed. Ik zeg, als u oprecht spreekt in het bidden, dat u meer van de hemel zult krijgen, dan door gebeden die bestaan uit de mooiste woorden en uitdrukkingen, die u kunt verzinnen.
- Ik wil er dit aan toevoegen, dat velen meer staan naar de *gave* dan naar de *genade* des gebeds. Als u de *gave* des gebeds hebt, en in uw gebed daarvan gebruik maakt, zo zult u niet bekommerd zijn over het gemis van de *genade* des gebeds. Ik wil dat u meer bekommerd zult zijn over de inhouding van *genade* dan over het inhouden van *gaven* in het gebed. Sommige Christenen, wanneer zij niet kort worden gehouden in *gaven*, zullen niet treuren over weinig *genade* in het bidden. Dit is zeker, er kan veel verruiming zijn in *gaven* van uitdrukking, terwijl er geen verruiming is in *genade*.

Ik wil u nog aanbevelen oprecht en ernstig te zijn in het gebed. Ik wil u enkele zaken noemen om deze gesteldheid aan te prijzen.

- (1) Als u oprecht bent in uw gebed, zal er tussen God en u niet meer zijn dan dit: "Bidt en ontvangt." Oude mannen, in zover u daar kennis aan hebt, is het gebed geen kostelijke inzet? Wanneer u ernstig bent in het gebed, ligt er niet meer tussen God en u dan: "Bidt en ontvangt? Dit is overeenkomstig het woord: "Bidt en "gij zult ontvangen; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden." En ik ben er zeker van dat de dingen van God waard zijn dat wij er om zoeken.
- (2) Om de plicht van het gebed aan te prijzen en er ernstig in te zijn, wens ik dat u zult weten, dat het gebed het kanaal is waardoor de kostelijke schatten des hemels ons worden toegevoerd.
- (3) Het volgende is ook een drangreden tot het oprechte en ernstige gebed: de wraak van God zal neerdalen op de gezinnen die Gods naam niet aanroepen. Ik weet dat er sommigen, ja velen onder u zijn, die liever veel mijlen willen lopen dan met uw gezin uw knieën voor God te buigen. Ik verlang van u allen, die hier zijt, dat u deze woorden uit Jer. 10 zult lezen: "Stort Uw grimmigheid uit over de heidenen die U niet kennen, en over de geslachten die Uw naam niet aanroepen." Ik weet dat Christus niet veel onthaal zal vinden in veel huisgezinnen. Als er wel één persoon in uw gezin is, die het gemeenschappelijk gebed in het gezin wil, dan zult u een doorn in zijn zijde zijn en het hem moeilijk maken. Maar ik heb u dit te zeggen: er komt een dag waarop God het u moeilijk maken zal.

Ik vermaan u in de naam van Hem Die mij gezonden heeft, u allen die hier zijt, en u die nu lange tijd het gebed hebt verwaarloosd, begint deze avond. En als u niets meer tot God te zeggen hebt, zegt dan dit: "Heere leer mij bidden." En als u dit zegt en deze woorden zult uitspreken, wat weet u, of God niet geven zal meer te zeggen voordat u van uw knieën opstaat? Ik denk, als u niet meer dan vier woorden tot God had te zeggen, u verplicht bent dat te doen. Ik zeg u, dat er geen verwaarlozen van het gebed in het huisgezin, of van het gemeenschappelijk gebed zal zijn, of de schuld daarvan zal op de grote dag in uw consciëntie geworteld zijn. Wat zult u dan antwoorden op deze vraag: "Waar is de eer waarmede u Mij behoorde geëerd te hebben in uw gezin?"

Ik denk dat er veel gezinnen in deze stad zijn die kentekenen van de hel dragen. Er wordt veel gevloekt, maar niet gebeden. En wat is het werk van hen die in de hel zijn? Het is God en zichzelf vervloeken. Meent u dat wij u dit zouden zeggen, als het niet was om u aan te zetten tot het gebed, nu u nog in de tijd leeft? Bent u daartoe niet verplicht door al de verantwoordelijkheden die op u rusten? En toch zegt u: "Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen."

Sta mij toe dit in deze drie woorden bij u thuis te brengen, want ik acht het van veel belang voor u.

- Het eerste is dit: ik denk dat sommigen van u, die begonnen zijn de vorm van het gebed waar te nemen, geleidelijk enige ernst daarin hebt ontvangen. Ik raad u aan, gaat verder in het bidden, laat het niet na.
- Het tweede is: er zijn velen die zeggen, dat zij niet kunnen bidden. Ik zeg tot u: kunt u zoeken? Ik weet zeker dat u kunt zoeken. Kunt u deze woorden niet zeggen: "Heere, ik kan niet bidden!" Evenwel meen ik dat sommigen hun eigen toestand hebben genoemd, want inderdaad u kunt niet bidden. Als u niet met uw verstand en uw hart weet, dat u niet bidden kunt, dan kunt u werkelijk niet bidden.
- Het derde is dit: ik moet de persoon, die de godsdiensttoefening in zijn gezin verwaarloost, de toorn van God aanzeggen. Ik wil niet zeggen dat het onfeilbaar is. Maar ik meen dat de genade van God niet kan zijn in de persoon, die de huisgodsdienst geheel verwaarloost. Ja, laat mij het u aanzeggen: de vliegende rol van de wraak van God zal dat huis binnenkomen, waarin geen troon voor Christus is opgericht. Ik ben van mening dat veel verzuimers van de huisgodsdienst de kortste weg kiezen tot een slag op zichzelf en op de plaats waar zij wonen. God mag u uit uw woning stoten, die geen troon voor Christus in uw woning hebt. U die erover klaagt, dat u nu geen gelegenheid hebt tot bidden omdat er vreemden in uw huis zijn, ik zeg u, mogelijk bad u niet toen er geen vreemden om u heen waren, en daarom heeft God ze gezonden als een plaag wegens uw verwaarlozen van de huisgodsdienst. Nu ik laat dit op u, de toorn en wraak van de Allerhoogste zal zeker die personen volgen, die de plicht van het gebed in het gezin en in de eenzaamheid niet nakomen.
- U behoort te strijden en te bidden tegen verzoeking. U behoort ernstig, aanhoudende en opmerkzaam te zijn in het gebed, zowel in de binnenkamer als in het huisgezin. Hebt u geen kracht, geen bekwaamheid? Kom dan tot Christus, Die niet gekomen is om gediend te worden. Maar om te dienen. Als u begeert onder Zijn banier te komen en in Zijn naam te strijden, geef dan uw naam aan Hem op en Hij zal voor u strijden, en u kracht geven in de loopbaan te lopen.

Om u te overreden mag ik dit zeggen: als u uw naam aan Christus wilt opgeven, als u Hem uw toestemming wilt geven, daarmee zal Hij meer verblijd en meer voldaan zijn, dan wanneer u Hem duizend koninkrijken wilt geven. Zelfs engelen zijn niet in staat de blijdschap uit te drukken, die Hij zou hebben, als u gewillig was Hem aan te nemen. O, neem Hem aan. Dit zou Hem verheugen met een onuitsprekelijke vreugde, en dit zou Hem een blijdschap des harten zijn.

Nu ik zal in dit opzicht niet veel meer zeggen, dan alleen dit: *stel uw komen niet uit*. Ik weet niet wat ik van u moet denken; Maar ik vrees dat ik gedwongen zal zijn deze avond de lijst in te leveren zonder nieuwe namen. Ik moet deze avond verslag uitbrengen en wat moet ik zeggen? Wat is op uw gezicht te lezen? Kan ik zeggen dat u wilt komen en dat u gewillig bent Hem aan te nemen? Als u deze

avond Christus wilde omhelzen en als dit boek, het contract, deze avond door sommigen van u werd ondertekend, zou uw aangezicht het verklaren. Ik wens dat er meer hartenwerk mocht zijn, al was het zwak en ik denk dat daarvan iets naar buiten zou openbaar worden. Nu zou u het niet droevig vinden, dat u zou weggaan even vervreemd van Christus blijven evenals u was toen u hier kwam? Nu wie wil aan Christus gehoor geven en met zijn hand *schrijven dat hij Hem kiest?* Als ik er niet meer kan bewegen, laat er dan slechts één zijn, die overreed is geworden en het met zijn hand wil schrijven, hoewel ik vrees dat hij de eerste zou zijn. In dit opzicht mag u er naar streven de eerste te zijn.

Ik zal u hiermee laten gaan. Vraag het uzelf welk antwoord u zult geven, want ik kan geen verslag uitbrengen. Wilt u het uzelf afvragen? Wat is uw besluit? Hebt u uw verslag gereed om het aan de hemel bekend te maken? O, kom en laat het ons horen. Maar als u naar huis wilt gaan met de begeerte en het voornemen om tot Christus te zeggen, dat u Hem wenst aan te nemen, ga dan in de eenzaamheid en doe zelf uw verslag.

Oude mannen, wilt u komen? Oude mannen van vijftig jaar, komt en zet uw handtekening. Uw tijd is voor een groot gedeelte voorbij. De Vader van Christus is altijd bereid, want Hij bidt u: "Laat u met God verzoenen." Bent u besloten te komen en Christus aan te nemen? Ik nodig u uit te komen, Christus is nog gewillig u aan te nemen. Nu, wat zegt u, oude mannen? Wilt u er over denken, wier grijze haren een sierlijke kroon zijn? Echter niet indien zij niet op de weg der gerechtigheid worden gevonden. Nu, als u uw grijze haar als een sierlijke kroon wilt dragen, komt dan. Of weet u niet wat u wordt aangeboden? U hebt reeds veel overeenkomsten getekend. Als de duivel u al de overeenkomsten die u met hem gesloten hebt zou voorleggen, zou u er uzelf over moeten verwonderen dat Christus zo neerbuigend goed is, dat Hij nog een overeenkomst met u wil maken. "Gij hebt met veel boeleerders gehoereerd: keer nochtans weder tot Mij, spreekt de Heere," Jer. 3:1.

Oude vrouwen, tot u zeg ik: *komt, want Hij wacht op u.* U weet waarvoor Christus wordt aangeboden, u zult Hem hebben voor één begeerte. U mag komen, als u Hem begeert.

Jonge mannen, die bezig zijt in het najagen van de begeerlijkheden van de jonkheid, *komt te voorschijn!* U die uw jaren doorbrengt in ijdelheid en uw dagen als een gedachte, *komt tot Hem.* Als u vraagt of u welkom zult zijn, zo antwoord ik u, *dat u welkom bent als u komt.*

Jonge vrouwen: *komt!* Jonge vrouwen die wilt trouwen, komt en wordt aan Christus getrouwd. Hij is de beste Man die u ooit kunt ontmoeten. O, wilt u trouwen? Ik denk dat het 't beste zal zijn eerst met Christus te huwen eer u met een andere man trouwt. Christus kan u een goed deel geven, een grote bruidschat. Als een man een vrouw zoekt, wat kan hij dan beter verlangen dan

dat zij kan zeggen: *ik heb Christus reeds tot mijn Man*. Het is meer dan dat zij kan zeggen: *heel Glasgow is mijn eigendom*. Ja het is meer dan de koningen der aarde kunnen zeggen. Ik zeg tot u jonge vrouwen: *komt!* U weet het aanbod, u weet tot welke geringe prijs Hij wordt gegeven.

Nu, zijn hier geen oude mannen of oude vrouwen, geen jonge mannen of jonge vrouwen, die willen komen? *Aan Hem, Die u kan bewegen tot Hem te komen, aan Hem, Die wacht op uw antwoord, wensden wij al lof te geven. Amen.*

Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken.

2 Korinthe 12:8.

Wij hebben gesproken over de waarheid, *dat een Christen oprecht en ernstig kan zijn in het gebed en evenwel geen gevoelige verhoring ontvangt.*

Ik wens nu deze waarheid verder uit te werken en u voor te stellen de overige dingen, die uit de woorden van de tekst te verhandelen zijn. Het is mijn voornemen, wat ik u te zeggen heb u voor te stellen in negen overwegingen.

Ten eerste. De eerste overweging is deze: *het is onze plicht te wachten op de verhoring van onze gebeden en die te verwachten.* Dit is duidelijk uit Ps. 85:9, waar wij lezen: "Ik zal horen wat God de Heere spreken zal." Dit behoren ook wij te zeggen, nadat wij hebben gebeden: nu zal ik wachten op wat de Heere mij zal antwoorden. In Hab. 2:1 wordt hetzelfde gezegd: "Ik stond op mijn wacht en ik stelde mij op de sterkte, en ik hield wacht om te zien wat Hij in mij spreken zou." Ook wordt dezelfde zaak in Ps. 40:2 genoemd: "Ik heb den Heere lang verwacht." En zie de gezegende uitkomst: "Hij heeft Zich tot mij gewend en mijn geroep gehoord."

Ik zal zes redenen noemen waarom wij behoren te wachten op een antwoord op ons gebed. Sta mij toe deze redenen op uw hart te binden, geliefden des Heeren, want ik weet dat veel Christenen honderdmaal bidden en niet willen wachten op één antwoord. Geloof mij, het is gemakkelijker te bidden, dan te wachten op de verhoring van het gebed.

1. De eerste reden is deze: het niet wachten op verhoring is de oorzaak dat het gebed onnut wordt en dat wij door deze ordinantie geen voordeel krijgen. Ik zeg u dat het verwaarlozen van het wachten op verhoring oorzaak is dat het gebed voor u een ledig ding wordt. Het brengt u tot de gedachte dat het tevergeefs is God te dienen en dat het geen nut heeft Zijn wacht waar te nemen. Geloof mij, iemand die nalaat te wachten op verhoring van zijn gebed, zal moedeloos worden. Als u de verhoring licht acht, dan is het onmogelijk ernstig en oprecht in het gebed te zijn. Het is dan onmogelijk vermaak te hebben in het gebed of veel voordeel daardoor te bekomen.
2. De tweede reden waarom wij bij u willen aandringen te wachten op antwoord op het gebed is deze: wanneer u niet wacht op verhoring dan ontkent u die heerlijke en aanbiddelijke eigenschap in God, die Hij Zichzelf toekent, dat Hij is *de Hoorder der gebeden*. Hij heeft Zichzelf die Naam gegeven: "Gij hoort het gebed, tot U zal al vlees komen", Ps. 65:3. Ik zeg u nogmaals, dat u door niet te wachten op een antwoord op uw gebeden, ontkent dat God is de Hoorder der gebeden.
3. De derde reden die u behoort te bewegen om te wachten op de verhoring van uw gebeden is deze: als u zo ongevoelig wordt, dat u er niet over

bekommerd wordt, wat van uw gebeden geworden is, dan is het zeker dat u tot God zult komen met gebeden, die zo vormelijk, zo geveinsd en zo ledig zullen zijn, dat bewijs en zal dat u uw gebeden slechts als een plicht doet, zonder wezenlijke behoefte. Als u niet uitziет naar antwoord op uw gebed, dan is het onmogelijk u vrij te houden van vormelijkheid. Dan zult u niet vrij zijn van geveinsdheid, ja van een zondige onverschilligheid over zaken die u met uw mond van God vraagt. Ik hoop dat velen van ons zullen beseffen, dat als u gedurende tien dagen niet uitziет naar antwoord op uw gebed, dit op u zal brengen een geest van sleurdienst, die u in geen twintig dagen zult kunnen afschudden. Daarom zeg ik u, als u niet wilt vervallen in een enkel waarnemen van de vorm, u veel bezig moet zijn in wachten en uitzien naar antwoord op uw gebed, en dat u moet onderzoeken wat van uw gebed geworden is. Er zijn sommigen onder ons, helaas zijn er velen onder ons, die wanneer zij bidden, nooit vragen: is ons gebed tot God opgegaan en wanneer zal er antwoord komen? Ik wil u voor deze vraag stellen Christenen: wanneer was de laatste maal, dat u wachtte op antwoord? Geloof mij, ik denk dat het een van de droevigste bewijzen van verval van Godzaligheid onder ons is, dat er zo weinig uitzien is naar antwoord op onze gebeden. Ik vrees, dat wij meest bidden om onze natuurlijke consciëntie te bevredigen, meer dan om vervulling van onze behoeften.

4. De vierde reden om u te bewegen tot wachten op antwoord op het gebed, is deze: het is een van de meest vruchtbare en rijkmakende oefeningen voor de ziel, te wachten en uit te zien naar verhoring van het gebed. De wachtende Christen zal nooit een woord tot God spreken of hij zal er de waarde van leren kennen. Als wij uitzierende waren naar antwoord op het gebed, zouden wij rijk zijn in bevinding; wij zouden rijk zijn in vertrouwen en hoop. Als wij wachtende waren op verhoring, zouden wij dikwijls ernstig zijn in ons gebed. Als wij wachtende waren, zo zouden wij rijk zijn in de oefening van liefde en wij zouden enige duidelijke kennis hebben van onszelf. Ik denk dat een Christen die het meest bezig is in dit dierbaar werk van wachten en uitzien, de meeste bekwaamheid zal hebben in het omschrijven van zijn eigen toestand.
5. De vijfde reden waarom u moet uitzien naar verhoring, is deze: u hebt Gods belofte, dat Hij u zal antwoorden. Daarom zeg ik: wacht op antwoord! Er zijn veel beloften in het Verbond, waarvan iemand die niet wacht, zal zeggen, dat ze niet waar zijn, of anders acht hij ze niet hoog. Is dit niet de Goddelijke belofte: "Dan zult gij roepen en de Heere zal antwoorden; gij zult schreeuwen en Hij zal zeggen: Zie hier ben Ik"? Jes. 58:9. Is dit geen lieflijk antwoord dat aan hen die tot God bidden, beloofd is, dat Hij tot hen zal zeggen: "Zie hier ben Ik!" Is het niet duidelijk uit Jes. 30:19, waar wij lezen: "Gij zult ganselijk niet wenen, gewisselijk zal Hij u genadig zijn op de stem uws geroeps; zo haast als Hij die horen zal, zal Hij u antwoorden." Ik vraag: waartoe zijn al deze beloften in het eeuwig Verbond, als u niet uitziет naar verhoring van uw gebed?

6. De zesde reden om bezig te zijn in dit werk van wachten is deze: Wanneer u niet wacht op antwoord, dan verhindert u veel kostelijke verhoringen. Weet dit, als wij hadden gewacht op antwoord, hoeveel liefelijke verhoringen van God zouden we hebben gehad, in vergelijking met wat wij nu hebben? Maar helaas, onze onverschilligheid weert veel goede dingen van ons. O, Christenen laat mij u hierover ernstig onderhouden. Overtuigt uw eigen consciëntie u niet dat u niet wacht op antwoord op uw gebeden? Wij zullen tienmaal bidden en honderd begeerten hebben, en wij wachten niet op antwoord op één daarvan.

Ten tweede. Een volgende overweging is deze: *dat veel Christenen bidden, maar zij wachten niet op verhoring.* Zij bidden den Heere driemaal en komen met enige vrijmoedigheid en evenwel wachten zij niet op antwoord. Ik wil u vier redenen noemen waaruit deze nalatigheid voortkomt.

1. *De eerste reden is, dat wij niet verkeren onder het besef van onze nood.* Als u onder een diep besef leefde van uw nood, zou u wenen aan de poort des hemels, nacht en dag, totdat u antwoord kreeg. Maar helaas, wij bidden en zien onze ellende niet. Iemand die in nood is, zal een aanhoudend bidder zijn.
2. *De tweede reden is, als wij onze nood voelen in het bidden, dat onze traagheid ons verhindert op antwoord te wachten.* Traagheid doodt de plichten en verhindert het wachten op verhoring van het gebed. Wanneer wij tot God komen en een zaak van Hem begeren, nemen wij niet de moeite te wachten en uit te zien. Wij staan niet op onze wachttorens. Maar zijn gelijk de luiaard, wij begeren, maar willen niet wachten. "De ziel des luiaards is begerig, maar er is niet; maar de ziel des vlijtigen zal vet gemaakt worden," Spr. 13:4.
3. *Er is een derde reden, die ons wachten op antwoord verhindert. Wij oefenen het geloof niet op de macht van God ons te antwoorden, op Zijn gewilligheid ons te verhoren.* Daarom, wanneer wij bidden wordt ons wachten verhinderd omdat wij met onze nood niet komen tot Zijn almacht, of dat wij geen geloof oefenen in Zijn gewilligheid.
4. *De vierde reden is, dat wij niet zien op de onvergelykelijke schoonheid en de onuitsprekelijke dierbaarheid van de zaak waarom wij bidden.* Sommigen zullen bidden om de doding van een verdorvenheid. Maar zij wachten niet op de verhoring van dat gebed, omdat zij het nut en de noodzaak van verhoring niet zien. Het is zeker, dat wij dikwijls meer bidden om hetgeen wij zien dan uit onze nood. Dikwijls bidden wij meer met ons hoofd dan met ons hart en dikwijls bidden wij meer vertrouwend op onze kracht dan op de beloften.

Ten derde willen wij nog een overweging voorstellen. *Een Christen kan soms gebedsverhoring hebben zonder dat hij het weet.* Dit mag aan velen vreemd schijnen, dat een Christen beantwoord is en hij het niet weet. Daarom zullen wij daarvan enige oorzaken noemen.

- De eerste oorzaak is, dat iemand niet waakzaam is, dat hij niet uitziet naar het antwoord op zijn gebed. Wanneer hij geen acht geeft op hetgeen de Heere antwoordt, dan kan het zijn dat hij de verhoring niet opmerkt.
  - De tweede oorzaak is, dat God soms iets anders geeft, dan wat wij vragen. Om een voorbeeld te noemen, wanneer wij bidden om doding van een verdorvenheid, kan God in plaats daarvan geven verruiming en vermaak in de plichten. Wanneer God in plaats van de ene gunst een andere geeft, dan zullen wij soms de verhoring daarin niet zien.
  - De derde oorzaak is de grootheid van de gunst die wij ontvangen, want daardoor kunnen wij soms de verhoring niet bevatten. De gunst die wij ontvangen als verhoring op het gebed, zal soms zo groot zijn in onze ogen, dat wij het niet kunnen geloven. "Als de Heere de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen die dromen," Ps. 126:1. Het is alsof het volk van God wil zeggen. Het was als een droom voor ons, te geloven dat ons gebed was verhoord, dat Hij ons uit de gevangenis had teruggebracht. Zo lezen wij in Hand. 12:14, dat de discipelen, toen zij baden om de verlossing van Petrus, zij niet konden geloven dat hun gebed verhoord was, toen Petrus aan de deur der voorpoort klopte. Toen de dienstmaagd naar binnen liep en boodschapte dat Petrus aan de poort stond, verraste die gunst hen zózeer, dat zij het niet konden geloven.
  - De vierde oorzaak is, dat Christus dikwijls aan Zijn volk antwoord geeft op een andere wijze dan zij verwacht hadden. Ik wil u acht dierbare ongewone verhoringen noemen als antwoord op het gebed.
- (1) De eerste ongewone verhoring, die wij willen noemen is dat Christus de zaak die u vraagt buitengewoon begeerlijk voor u maakt. Bijvoorbeeld, wanneer u bidt om de doding van een verdorvenheid, en u verlangt zeer naar de doding van die bijzondere verdorvenheid, en u mag betuigen dat het verkrijgen van uw bede u zeer dierbaar voorkomt, zodat u de doding waarom u vraagt met uw gehele hart en met al uw genegenheden biddende zoekt, dan is dat een bewijs van verhoring. Om dit duidelijk te maken, wanneer u zoekt om verruiming in de plicht van het gebed en u wordt hoe langer hoe meer uitgelokt tot het gebed, zo is dat een bewijs dat de Heere u verhoort, hoewel u niet meer verruiming ontvangt. Zo lezen wij in Lukas 17:5 en 6, dat de discipelen tot Christus kwamen met de bede: "Heere, vermeerder ons het geloof." En wat was het antwoord dat zij ontvingen? Het was dit: Hij begint de genade van geloof bij hen aan te prijzen: "Zo gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tegen deze moerbeziënboom zeggen: Wordt ontworteld en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzaam zijn." Nu zeg ik u, wanneer u bidt om zo'n weldaad en als God die zaak in uw hart aanprijst, dat zulks een moedgevende verhoring is.

- (2) De tweede niet directe verhoring van het gebed is, dat iemand geraakt tot enig geloof, dat wat hij vraagt eens aan hem geschonken zal worden. Zo lezen wij in Ps. 10:17: "Gij zult hun hart sterken, Uw oor zal opmerken." Dat betekent: *Heere, U hebt mijn hart versterkt in de hoop dat Uw oor zal opmerken en dat mijn gebeden eens zullen worden verhoord.* Dit werd door David aangemerkt als een verhoring van zijn gebed. Ik mag het u zo voorstellen: als iemand bidt om een geestelijke weldaad, en hij kan geraken tot een vast geloof dat die weldaad aan hem zal worden geschonken, dat is een antwoord op het gebed.
- (3) Er is een derde antwoord op het gebed, dat niet de dadelijke mededeling is van het begeerde goed. Wanneer een Christen geraakt tot veel vrijmoedigheid en verruiming in het zoeken om een zekere weldaad, zodat hij nooit tot God komt om deze gunst te begeren of hij kan zijn hart uitstorten als water, en hij verkrijgt vrijmoedigheid om zijn ganse hart voor God uit te spreken, ik zeg u, dat is een teken dat zijn gebed is aangenomen en zal beantwoord worden. Dit is duidelijk uit Job 33:26, waar Job deze twee dingen samenvoegt. *Dat hij ernstiglijk tot God bidt en dat God een welbehagen in hem nemen zal.* Ik zeg u, dat het in veel gevallen een zeer sterk bewijs is, dat uw gebed is aangenomen, wanneer u vrijmoedigheid verkrijgt om uw verzoek bij de troon der genade in te dienen.
- (4) Er is een vierde wijze waarop God vrijmachtig antwoord geeft op het gebed. Wanneer eens Christens bezorgdheid omtrent een zaak waarom hij bidt wordt weggenomen, dat is een teken dat hij wordt verhoord. Dit was de omstandigheid van Hanna. Wij lezen dat zij bad uit de veelheid van haar verdriet, zij werd getroost door de woorden van Eli en haar aangezicht was haar zodanig niet meer, 1 Sam. 1:18. Haar bezorgdheid om een zoon te hebben werd weggenomen en zij nam dat aan als een teken van verhoring. Ik zeg u Christen, als de zondige bezorgdheid omtrent een zaak waarom u bidt wordt weggenomen, het is een bewijs dat het gebed is verhoord. Wanneer bijvoorbeeld een Christen in zijn gebed zijn dagelijks brood van God vraagt en zijn zondige bezorgdheid wordt weggenomen, zodat hij het aan God overlaat met hem te doen zoals het Hem behaagt, dat is een bewijs dat het gebed is aangenomen en dat het zal beantwoord worden.
- (5) De vijfde niet rechtstreekse verhoring van het gebed heeft plaats wanneer God een Christen in een gepaste gesteldheid brengt om de genade, die hij zoekt, te ontvangen. Als u kunt begeren dat God uw hart wil bereiden voor zo'n genade als u zoekt, dan mag u dat aannemen als een deur van hoop, dat uw gebed is aangenomen en dat het zal beantwoord worden. Dit was de Godgeleerdheid van David: "Heere, u hebt de wens der zachtmoedigen gehoord; u zult hun hart sterken, Uw oor zal opmerken," Ps. 10:17. Hij wil zeggen: Wanneer mijn hart is bereid en gesterkt, dan zult u antwoorden op de stem van mijn geroep.

- (6) Er is een zesde kostelijke, maar niet dadelijke verhoring, en het is deze: wanneer u gesterkt wordt om aan te houden in het gebed, niettegenstaande verhoring wordt uitgesteld. Dit is duidelijk uit Ps. 138:3, waar wij lezen: "Ten dage als ik riep, zo hebt Gij mij verhoord, Gij hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel." David wil hier zeggen: *ik ontvang antwoord op het gebed, want ik kreeg sterkte om aan te houden in deze plicht, totdat U mij verhoorde.* Daarom zeg ik tot u, o Christen, u mag zijn wie u wilt, wanneer u een weldaad van God zoekt en Hij antwoordt niet, maar u ontvangt sterkte om aan te houden en te volharden in het gebed, dat is een bewijs dat het gebed is gehoord en dat u eens een genadige verhoring zult ontvangen.
- (7) De zevende kostelijke niet onmiddellijke verhoring van het gebed is: wanneer u bidt om een genade, en dat God afdaalt om u een andere genade in de plaats daarvan te geven, omdat die beter en nuttiger voor u is. Dit gebeurde met Mozes, toen hij bad om de gunst dat hij het beloofde land mocht zien. God verhoorde dat gebed niet. Maar Hij gaf hem iets anders, iets beters, Hij gaf hem de hemel, hetwelk in waarheid is het beloofde land, het hemels Kanaän. En wat verliest u Christen, als u een weldaad ontvangt die veel beter is dan wat u hebt gevraagd?
- (8) De achtste vrijmachtige verhoring van het gebed is: wanneer een Christen worstelt met een overheersende begeerlijkheid, en hij moet zeggen, hoe meer ik worstel, hoe meer mijn begeerlijkheid de overhand tegen mij krijgt. Het is een verhoring van het gebed, wanneer u kracht van God ontvangt om de strijd vol te houden. Welk antwoord kreeg Paulus nadat hij driemaal had gebeden? "Mijn genade is u genoeg." Dat is al het antwoord dat hij ontving. "U zult in Mij genoeg vinden, Paulus om u te sterken in de strijd, maak er gebruik van". Dat is het antwoord wat Paulus ontvangt. O Christen, die er over klaagt, dat u bidt en worstelt tegen een begeerlijkheid maar dat zij hoe langer hoe sterker wordt, hebt u dit tot uw troost, dat Zijn genade u genoeg is? Ik zeg u, troost u daarmee!

Ten vierde. De vierde overweging die wij u willen voorstellen, is deze: *als u geen gevoelige verhoring ontvangt op uw gebeden, dan moet u het gebed niet nalaten.* Maar u moet aanhouden. Zo deed Paulus volgens onze tekst. Hij kwam tot God en hij bad of de engel des satans van hem mocht wijken. Hij kreeg geen antwoord. Maar hij had te doen met een zwijgend God. Hij bad ten tweede male en riep: *O Heere, laat de engel des satans van mij wijken!* Maar hij kreeg weer geen antwoord. Hij ging ten derde male en deed hetzelfde gebed en misschien had hij weer met een zwijgend God te doen. Hij volhardt echter in de plicht en laat niet los, hoewel hij geen gevoelige verhoring ontving. Dit is het gebod: "Houd sterk aan in het gebed", Kol. 4:2. Ga daarin verder totdat u uw bede krijgt. Dit wordt ook geboden in Rom. 12:12, waar wij lezen: "Volhardt in het gebed." Of,

worstel in het gebed en laat niet los totdat u verhoord wordt. Het woord volharden is hier afgeleid van jagende honden, die, wanneer zij eenmaal de reuk van het wild hebben, niet rusten voordat zij hun prooi hebben gevonden. Ik zeg u, o Christen, wanneer u bidt tot een zwijgend God, laat niet af totdat Hij neerdaalt als een verhorend God.

Ik wil u vier redenen noemen, waarom u standvastig moet aanhouden in het gebed, niettegenstaande u te doen hebt met een zwijgend God.

- De eerste reden is deze: er is geen andere weg dan bidden om te ontvangen. Daarom, wanneer God zwijgt, houdt standvastig aan in het gebed.
- De tweede reden is deze: er kan evenveel liefde zijn in de bedeling van een zwijgend God als van een horend God. Ik zeg u, er is soms evenveel liefde voor u in gelegen, wanneer God zwijgt als wanneer Hij antwoordt.
- Een derde reden, waarom ik er zeer op aandring, dat u zult aanhouden is deze: als u standvastig in de gebeden volhardt na al teleurstellingen, zult u ten laatste een gezegende uitslag krijgen. U zult nog slechts een weinig verder hebben te gaan, en u zult Hem vinden, Die uw ziel liefheeft.
- De laatste reden waarom ik sterk aandring dat u zult volharden in het gebed, wanneer God zwijgt op uw geroep, is deze: er daalt veel geestelijk voordeel neer op een Christen die vurig aanhoudt in gebeden, zelfs wanneer God niet antwoordt. Er wordt veel geloof geoefend, wanneer u bidt terwijl u met een zwijgend God te doen hebt. Ik zeg u, er wordt veel liefde en veel lijdzaamheid geoefend, wanneer u blijft bidden tot een zwijgend God. Behoort u niet te bidden, zelfs al zou Hij nooit tot u spreken?

Ten vijfde. Wij willen u een vijfde overweging voorstellen. *Het is de plicht van een Christen de antwoorden op zijn gebeden op te merken, en ze in gedachten te houden.* Hij moet ze niet alleen opmerken. Maar hij behoort deze verhoringen in gedachten te houden, en er van te spreken. Ik wil dit op uw hart binden dat u moet aantekenen en vertellen, dat u op zekere dag of in zekere nacht, zo'n antwoord ontving. Dit zou uw bevinding ten zeerste vermeerderen en het zou uw vrijmoedigheid in het bidden buitengewoon versterken. Ja, het zou uw geloof vermeerderen, wanneer u mocht zeggen: ik deed op die dag, in dat jaar een gebed tot God, en op die dag ontving ik antwoord. U moet de tijd en de plaats aantekenen, waar u God hebt ontmoet in de verhoring van uw gebed. Zo deed David, want hij zegt: "Ik heb den Heere gezocht, en Hij heeft mij geantwoord en mij uit al mijn vrezes gered," Ps. 34:5. Hij heeft zijn gebedsverhoringen opgeschreven.

O Christenen, om u te dringen aantekening te maken van de dag waarop God u verhoorde, en de verhoring zelf in gedachtenis te houden, geef ik deze reden: *dat God het u gebiedt.* God Zelf heeft dit aan Salomo geleerd en gezegd: "Daarom dat u deze zaak begeerd hebt," en in het volgende vers staat: "Zie, Ik heb gedaan naar uw woorden," 1 Kon. 3:11, 12. Hij beveelt Salomo er acht op te slaan dat Hij zijn gebed heeft verhoord. Als er geen andere verplichting op u lag dan deze,

om de verhoring van uw gebeden op te tekenen, dan hebt u die verplichting te beschouwen als een bevel. Is dit niet meer dan voldoende? Geloof mij, er zijn sommigen, die, wanneer zij de dood in het aangezicht zullen zien, getroost de eeuwigheid zullen ingaan, omdat zij een gedachtenis hebben gemaakt van de antwoorden die zij hebben ontvangen, toen zij tot God riepen.

Ten zesde. Er is een zesde overweging die wij aan u willen voorstellen. *Wij willen nogmaals proberen u te verbinden tot dit edel en uitnemend werk van bidden en u te overreden daarin standvastig aan te houden.* Wij wensen daartoe zeven motieven te noemen.

1. Ten eerste vragen wij u: wilt u een omschrijving van het gebed hebben? Ik zal u zeggen wat het is. Het is een reizen van de ziel tussen ledigheid en volheid, tussen ellende en ontferming, tussen onbekwaamheid onszelf te helpen en volkomen bekwaamheid in Hem ons te helpen. Ik zeg u, dat bidden is het roepen van de ene afgrond tot de andere afgrond, het is het roepen van de afgrond van onze nood tot de afgrond van de volheid in God. Of wilt u een andere omschrijving van het gebed? Ik antwoord u, dat het is de boodschapper van de ziel, waardoor zij een gemeenzame en vertrouwelijke omgang met de hemel onderhoudt. O, wilt u weten wat er in het hof des hemels te doen is? Zijt dan veel in de kostelijke oefening van het gebed. Er zijn velen die gedurig vragen naar nieuws van buiten, van woelingen in staten en koninkrijken. Maar ik denk dat het een meer noodzakelijke vraag is: welk nieuws is er heden van de hemel? Als deze vraag meer onder ons gesteld werd, zo zouden wij minder vragen naar nieuws van de wereld.

2. Een tweede motief waarop wij bij u willen aandringen, veel te bidden en daarin sterk aan te houden, is deze: de dag nadert en is nabij, wanneer de meest naarstige en de meest aanhoudende bidder, diep overtuigd zal zijn dat hij nóg naarstiger en aanhoudender had behoren te bidden. Geloof mij, hij die nooit ijverig was in deze plicht, zal uitroepen, wanneer hij door de poorten des doods zal treden: *wee mij, dat ik zo weinig bad.* Geloof mij, de dag nadert, wanneer u geen gelegenheid meer zult hebben te bidden, die u hier hebt verzuimd. Maar dan zal uw verzuim u in het aangezicht staren. Ik zeg u, dat dit u uw verzuim zal thuis brengen, wanneer de dag zal komen, dat u er diep van overtuigd zult zijn, dat u veel gelegenheden voor het gebed ongebruikt hebt laten passeren. Dit is zeker, wanneer de duivel niet komt met een verzoeking om ons af te leiden van het gebed, dan zal ons hart wel een verzoeking uitvinden en wel zulk een dat onze natuurlijke consciëntie wordt gerust gesteld, wanneer wij ons laten afleiden van de plicht die ons roept tot bidden. Ja, wanneer wij soms een gelegenheid vinden voor een gebed, hoe blij zijn wij dan, wanneer wij een schijnbaar aannemelijke verontschuldiging kunnen inbrengen.

3. Een derde motief om deze plicht aan te dringen, is deze: er is een uitnemende belofte verbonden aan het gebed. Er is een lieflijke trapsgewijze afdaling in de woorden van Christus, opgetekend in Matth. 7:7. Eerst zegt Hij: "Bidt, en u zal gegeven worden." Nu, als u niet kunt bidden, dan zegt Hij: "Zoekt, en gij zult vinden." En als u niet kunt zoeken, dan raadt Hij aan: "Klopt en u zal opengedaan worden." Als u niet kunt bidden, probeert dan te zoeken en het mag zijn, dat u zult vinden. En als u niet kunt zoeken begin dan te kloppen en de deur zal u opengedaan worden.
4. Een vierde motief u te bewegen veel te bidden, is deze: o Christenen, wees veel het gebed, want de dag komt, waarop al uw gebeden zullen overgaan in gezangen van lof. De dag zal komen, waarop u niet meer zult bidden, wanneer al uw zuchtingen en gebeden zullen veranderen in lofzangen.
5. Een vijfde motief waarop wij er zeer bij u op aandringen veel te bidden, is deze: wanneer de Schrift een kenmerk geeft van een atheïst, welk kenteken is het dan? Het is dit: "Zij roepen den Heere niet aan", Ps. 14:4. Daarom zeg ik, als er niet meer was dan dit, dan mag ik u aanzetten tot het gebed, opdat u niet gebrandmerkt wordt met het merk van een atheïst. In het eerste vers wordt hij reeds genoemd: "De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God." O, zegt de psalmist, *wil ik u het kenmerk van zo'n persoon noemen?* Ja, de Geest van God zegt het in het vierde vers: "Zij roepen den Heere niet aan." Dat is het duidelijkste kenmerk van een godloochenaar. Ik denk dat er veel godloochenaars in deze stad zijn, als dit hun kenteken is.
6. Een zesde motief waarop wij u willen overreden veel te bidden is deze: het verzuim van het gebed zal een gevaar zijn uw hart te brengen in een gesteldheid die vreemd is van de vreze Gods, zodat u geen ontzag voor Hem zult hebben. In Job 15:4 lezen wij: "Gij neemt het gebed voor het aangezicht Gods weg." Het gevolg hiervan wordt in hetzelfde vers genoemd: "gij vernietigt de vreze." Deze twee worden samengevoegd: de vernietiging van de vreze Gods en het wegnemen van het gebed.
7. Het laatste motief waarop wij er bij u zeer op aandringen veel te bidden, is deze: o Christen, als u veel in het gebed verkeerde, wat een zoete vruchten zou u smaken! O, wat een zalig leven zou u mogen hebben als u veel bezig was in het gebed. Een Christen die veel bidt, mag dagelijks worden toegestaan te wandelen door de straten van het nieuwe Jeruzalem. Hij die veel bezig is in deze oefening, mag dagelijks worden toegestaan Hem te zien, Die onzichtbaar is. Hij die veel bidt mag geraken tot een wandel in de hemelen, en zijn hart zal daar zijn. Ik vraag u: wat kan u ontbreken, als u ernstig en naarstig bent in de gebeden? Nu ik wens van u te weten en wil u de vraag stellen: is uw hart meer dan tevoren werkzaam in gebeden? O, die het eenzaam gebed verwaarloost en het gebed in het gezin verzuimt, bent u

besloten deze avond het werk te beginnen dat u uw gehele leven hebt verwaarloosd? Ik verlang van u te weten wat u van plan zijt te doen in deze gewichtige zaak. Of hebt u voorgenomen vreemdelingen te blijven van dit gewichtig werk en van deze kostelijke oefening in de gebeden?

Wij willen verder gaan met nog enkele overwegingen voor te stellen.

Ten zevende. Onze zevende overweging is, *dat het de plicht is van een Christen voordeel te trekken uit de antwoorden op zijn gebed.* Wanneer u een antwoord ontvangt, vermaan ik u, van die gunst gebruik te maken zoals het u betaamt. Ik wil alleen dit zeggen, er zijn velen die gebruik maken van de verhoring van hun gebed, om hun hoogmoed te stijven, en velen maken er gebruik van om in verzuim en traagheid te vallen. Er zijn vijf wegen waarin een Christen voordeel moet trekken uit de verhoring van zijn gebed.

1. U moet voordeel trekken uit gebedsverhoringen door meer dan te voren u te verlustigen in de plicht van het gebed. Dit is duidelijk uit Ps. 116:2, waar wij lezen: "Want Hij neigt Zijn oor tot mij, dies ik Hem in mijn dagen zal aanroepen." David zegt hier: *ik zal bidden, want God heeft mij verhoord.* Daarom zeg ik, maak gebruik van de antwoorden die u ontvangt op uw gebeden, om uw verlustiging in die plicht te versterken.
2. Wanneer u antwoord ontvangt op uw gebed, dan behoort u dat te beantwoorden met versterking van uw liefde tot God. Wanneer u wordt verhoord mag u neerzitten en God in uw hart prijzen voor zo'n gunst. Dit was de praktijk van David: "Ik heb lief, want de Heere hoort mijn stem, mijn smekingen", Ps. 116:1. O Christenen, er is meer liefde in een antwoord op het gebed, dan in een eeuwigheid kan worden uitgesproken. U zult nooit kunnen bevatten de diepte van liefde, die ligt in de boezem van de verhoring van uw gebeden.
3. O Christen, maak gebruik van de verhoring van uw gebed door vermeerdering van uw bevinding. Wanneer u zo'n gunst ontvangt, dan mag u die brengen in de bewaarkamer van uw bevinding, om er moed uit te scheppen in de dag des kwaads.
4. Maak gebruik van de verhoring van uw gebed tot versterking van uw vertrouwen, opdat, wanneer u opnieuw in verlegenheid raakt, u mag zeggen: *nu zal ik tot mijn God gaan, tot de Hoorder der gebeden, Die mij antwoordt ten dage mijns roepens.* Wanneer David in Ps. 32:5 en 6 aandringt op een antwoord van God, zegt hij: "Hierom zal U een ieder heilige aanbidden in vindenstijd." Hij wil zeggen, als de Heere hem verhoort, dat dit een reden is, waarom hij veel in gebed zal zijn, wanneer hij opnieuw in verlegenheid komt.
5. U kunt door een antwoord op uw gebeden verzekerd te worden van uw deel in God. Wanneer God uw gebed beantwoordt, mag u dat aannemen als een bewijs van eeuwige liefde. Wanneer God uw gebed beantwoordt, mag u neerzitten en zeggen: *nu ben ik overgegaan van de dood in het leven.* Een Christen kan geen antwoord op zijn gebed ontvangen, of hij mag zijn ogen opheffen naar de hemel en zeggen: "Mijn Heere en mijn God!" Daarom zeg

ik: trek dit voordeel uit de beantwoording van uw gebeden, dat u versterkt wordt in het geloof van uw aandeel in God.

Ten achtste. Er is een achtste overweging, die wij u willen voorstellen. *U moet onderscheid maken tussen de vrijmoedigheid die een Christen soms ontvangt in het gebed en de vrijpostigheid die een geveinsde kan hebben.* Wij hebben gezegd dat Paulus buitengewoon aandrong in de woorden van onze tekst. Nu, opdat u de grenzen mag trekken tussen het aandringen van een Christen en het aandringen van een geveinsde in het gebed, zal ik vijf zaken noemen, waaruit u het onderscheid kunt zien.

1. *Het aanhouden en dwingen van een oprechte Christen gaat samen met uitzien naar een antwoord op zijn gebed.* Een waar Christen is nooit voldaan, tot zijn gebed beantwoord is. Maar een geveinsde is tevreden met zijn aandringen, hoewel hij geen antwoord ontvangt. Ik moet zeggen, dat sommigen hun aanhouden in gebeden behoren te verdenken, als zij niet weten wat het is onvoldaan te zijn zolang zij geen antwoord hebben ontvangen.
2. Het tweede verschil tussen het dringen en aanhouden van een waar Christen en van een geveinsde is dit: *het aanhouden van een geveinsde loopt door een ander kanaal dan het aanhouden van een waar Christen.* De geveinsde houdt het sterkst aan om tijdelijke dingen, overeenkomstig de woorden: "Zij roepen ook niet tot Mij met hun hart, wanneer zij huilen op hun legers; om koren en most verzamelen zij zich," Hosea 7:14. Maar de vrijmoedigheid van een Christen loopt door een meer geestelijk kanaal. Het is een waar Christen meer te doen om gemeenschap met God en toegang tot Hem, om vermeerdering van liefde en geloof. U kunt dus het onderscheid zien tussen twee soorten van vrijmoedigheid, door deze twee verschillende kanalen waardoor de vrijmoedigheid loopt.
3. Er is een ander onderscheid tussen de vrijmoedigheid en het dwingen van een waar Christen, en van een geveinsde. *Het aandringen van een geveinsde heeft meestal, als niet altijd, plaats in gezelschap en zelden wanneer hij alleen is.* Daarom zeg ik, verdenk dat aanhouden dat u hebt, wanneer u in gezelschap bent. Maar een Christen houdt soms aan in de binnenkamer zowel als in gezelschap. Sommige geveinsden, wanneer zij in het openbaar bidden, zullen hun best doen zichzelf te ontroeren en hun hart week te maken. Dat is een droevig bewijs van schijnheiligheid, dat veel voorkomt in hen die nooit wezenlijke vrijmoedigheid in het bidden hadden. Christus doet in Hooglied 8:13, een wonderlijk verzoek aan de kerk: "O, gij bewoonster der hoven, de metgezellen merken op uw stem, doe ze Mij horen!" Het is alsof Christus wil zeggen: *niet alleen de metgezellen moeten uw stem horen, maar Ik moet ze ook horen!* Daarom wanneer Hij van de bruid spreekt in Hooglied 2 14, beschrijft Hij haar de oefening van het eenzaam gebed: "Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgen ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen want uw stem is zoet en uw gedaante is liefelijk." Ik zeg, verdenk uw vrijmoedigheid in het bidden, indien u ze niet

- hebt in de binnenkamer zowel als in het openbaar. Dit is zeker, er kan een aanhouden zijn in het bidden uit natuurlijke bekwaamheid, uit begeerte om geëerd te worden, wanneer men deze plicht in het openbaar doet. Maar sta naar een vrijmoedig toegaan tot de troon der genade in het eenzaam bidden.
4. Het vierde verschil tussen twee soorten van vrijmoedigheid in het gebed is deze, *dat een geveinsde slechts bij vlagen aanhoudt*. Ik zal u vier tijden noemen waarop een geveinsde gaat bidden, terwijl hij al zijn dagen het gebed nalaat, behalve op die tijden.
- (1) *De eerste tijd die wij noemen, is de tijd dat hij in diepe ellende zit*. Een geveinsde die niet te voren ernstig tot God bad, zal dan beginnen te roepen dag en nacht. "Als Hij ze doodde, zo vroegen zij naar Hem", Ps. 78:34. Zij begonnen God te zoeken toen Hij begon hen te slaan, en zij riepen niet eerder dan toen. En er staat bij: "Zij zochten God vroeg." Ellende zal hem op zijn knieën brengen, wat vertrouwen nooit bij hem kon doen. Wat meer is, ellende zal een geveinsde op zijn knieën brengen, terwijl het gebod hem nooit zo ver kon brengen. Bedenk toch dit, dat God ons in zo'n diepe ellende kan brengen, dat de meest verharde verwaarlozer van het gebed in het gezin, en van het eenzaam gebed, zal moeten uitroepen: *O, dat ik een hol kon vinden om daar te bidden*.
  - (2) De tweede tijd waarop een geveinsde vlagen krijgt om sterk te roepen, is *wanneer hij op de rand van het graf staat en de dood hem oproept om te verhuizen*. Helaas, geloof mij, er zijn sommigen, ja velen, van hen tot wie wij nu spreken, wanneer zij dicht bij hun graf zullen zijn en wanneer hun oogzenuwen beginnen te breken, die dan zullen uitroepen: *o, vervloekte die ik ben, dat ik zo weinig heb gebeden*. Dan zullen zij dikwijls en veel bidden, als zij dan nog kunnen.
  - (3) Een geveinsde zal twee of drie dagen vóór een Avondmaal bidden en een dag of twee daarna en hij zal zijn godsdienst nalaten tot een volgend Avondmaal. *O, vervloekt is hij, die al zijn godsdienst beperkt tot de avondmaaltijd en het daarbij laat*.
  - (4) De vierde tijd wanneer een geveinsde soms ernstig is in het gebed, is, *wanneer hij onder overtuiging verkeert*. Soms zal het woord en de bedreigingen de consciëntie van een schijnheilige bereiken, en het kan zijn dat hij naar huis gaat, en bidt gedurende zes of zeven dagen, en daarop sterven zijn overtuigingen en zijn gebeden tegelijk. Er zijn sommigen, wanneer zij onder vlagen van overtuiging zijn, veel gaan bidden, en hen nadoen van wie gesproken wordt in Hand. 2:37, toen zij verslagen werden in hun hart en uitriepen: "Wat zullen wij doen, mannen broeders?" Wanneer de overtuiging voorbij is, zijn zij dezelfde als tevoren. Maar eens Christens ernst en aanhouden in het gebed is meer bestendig en blijvend. Een oprechte zal aanhouden in het gebed zowel wanneer hij alleen is als in gezelschap, en hij zal meer blijvend geweld doen op het koninkrijk der hemelen.

Ten negende. De negende overweging die ik u wil voorstellen en waarmee ik zal besluiten is deze: *ik moet zeggen, dat ik een bevel heb ontvangen en op deze dag tot u gezonden ben om u te verbinden tot deze edele en uitmuntende plicht van het gebed.* Wij hebben veel gesproken om deze plicht u aan te prijzen. Wilt u hiertoe niet worden aangenomen?

Nu oude mannen, die het gebed in het huisgezin zo lang hebt verwaarloosd, wilt u deze avond beginnen te bidden? Ik neem de hemel tot getuige, dat u heden werd vermaand een begin te maken met bidden. Wilt u het niet proberen? Ik zeg u man of vrouw, het is niet zo moeilijk als u denkt. Om u tot bidden te bewegen, wil ik u vragen: Denkt u niet dat het een groot man is, die vrijheid heeft tot de koning te spreken, wanneer hij wil? Die man is een voornaam hoveling, die tot de grootste vorst mag komen en mag spreken wanneer hij wil. Dewijl het zo'n grote eer is tot aardse koningen te spreken, welk een eer is het dan te spreken tot de Koning des hemels, wanneer u wilt. Wilt u deze avond beginnen, die zo lang het eenzaam gebed en het gebed in het gezin hebt verzuimd? Weet dit, ik zal een getuige tegen u zijn, als u het niet doet.

Nu, is het nodig er verder bij u op aan te dringen? Hoe dikwijls gaan sommigen naar bed als beesten? Zij gaan naar bed en slapen, en weten niet welke Gods gedachten over hen zijn. Wat, o godloochenaar, als midden in de nacht in uw oren zou klinken: "Zie, de Bruidegom komt!" Wat, als deze nacht tot u, die naar bed gaat zonder bidden, deze stem zal komen: "Gij dwaas, in deze nacht zal men uw ziel van u afeisen." Het is een gevaarlijke onderneming naar bed te gaan zonder goed te weten hoe het staat tussen God en ons. U mag het gebed verzuimen zoveel als u wilt. Maar weet dit, dat u eens zes gebeden ernstig zult bidden.

1. Als u hier het gebed verzuimt, zult u dit gebed in ernst uitroepen: *"Bergen valt op ons en steenrotsen bedekt ons voor het aangezicht Desgenen Die op de troon zit, en van de toorn des Lams."* Dat is het gebed dat veel godloochenaars uit deze stad zullen bidden, als zij zich niet bekeren van hun boze weg. Dan zullen zij roepen tot dingen die hen niet kunnen helpen of horen.
2. U die nu het gebed verwaarloost, u zult eens dit gebed bidden: *"Vervloekt is de dag waarop ik geboren werd, en de nacht waarin men zei: een kind is geboren."*
3. U zult de dag vervloeken waarop u deze preek gehoord hebt in Glasgow, omdat dit de dag was waarop u werd vermaand en gelast om werk te maken van die edele en zielverrijkende plicht van het gebed. U zult roepen: *o, dat ik doof was geweest, dat ik nooit had horen preken.* Dat zullen uw gebeden zijn, wanneer u de eeuwigheid ingaat.
4. U zult roepen: *dat ik nooit het eeuwig evangelie had gehoord, dat ik nooit de evangeliédienaar had horen nodigen!* Weet dit, dáár zal geen prediking van het Evangelie zijn wat u zult horen. Maar het zal uw pijn vermeerderen, als u er geen gebruik van maakt, nu u het hoort.

5. Ik ben er zeker van, dat velen in deze stad zullen bidden: *o, dat ik in Sodom geboren was en een burger van Gomorra was geweest, liever dan een inwoner van Glasgow.* Werkelijk het zou een voorrecht voor u zijn geweest, zo u in Sodom was geboren, als u geen gebruik maakt van de dingen, die u nu worden aangeboden. Ik beveel u in deze uw dag dat u zoekt te weten de dingen die tot uw eeuwige vrede dienen.
6. Er zal een dag komen, waarop u zult bidden: *och dat ik buiten het bereik van de rechtvaardigheid van God was!*

Nu, mag ik het wagen, aan Hem, Die mij gezonden heeft, te zeggen, dat u berouw hebt? O, wilt u uzelf verbinden tot de plichten waarin uw zielswelvaren gelegen is? Komt het u niet als zeer begeerlijk voor de dienst van God te beginnen in uw zin? Ziet u een groot voordeel in het handeldrijven op de hemel?

Kooplieden, bidt veel, het is de beste weg tot voorspoed in uw zaken. Uw beroep mag zijn wat het wil, bidt veel en u zult voorspoedig zijn. O, gaat niet uit tot uw werk, zonder uzelf en alles wat u bezit eerst aan God te hebben opgedragen. O, kooplieden, de zegen des Heeren maakt rijk en Hij voegt er geen smart bij. Rijk te zijn in de gunst van God, een plaats te hebben op aarde in de gunst van God, is beter dan geheel Glasgow te hebben in Zijn toorn. Ik meen dat het een grote zegen zou zijn, als Christus uw gezelschap was, iedere morgen wanneer u naar uw winkel gaat, en dat u met Hem mocht spreken en overleggen, de ganse dag. Ik zeg u, uw beroep zij wat het wil, u mag de meeste voorspoed verwachten, wanneer u ernstig met God zijt, Godzaligheid heeft de belofte voor dit en voor het toekomstige leven. Ik geloof dat hij een gezegende koopman is, die, wanneer hij alles verloren heeft, mag zeggen: *Christus is mijn voorraad.* Wanneer u alles verloren hebt en u hebt Christus als uw voorraad, dan hebt u genoeg. Kooplieden, wilt u Christus kopen? u hebt nooit een betere koop gedaan en u zult Hem niet duur hebben. U zult aan mij geen dure verkoper hebben. Ik bied Hem u aan, als u Hem nemen wilt. O, dat wij mochten worden overreed Hem aan te nemen. Ik neem de stenen in de muur tot getuigen en ik neem een ieder van u tot getuige, dat u allen zijt opgeroepen tot deze plicht van het gebed.

Nu, bent u gewillig u te verbinden tot deze edele oefening van bidden? Dan smeed ik u het deze avond te proberen. Als u slechts zes woorden te zeggen had, gaat daarmee tot God. Helaas, ik vrees dat hier heden velen zijn van Farao's gesteldheid, die tot mij roepen: "Wie is de Heere, dat ik Hem zou dienen?" Nu, ik zal u zeggen wie Hij is. Hij is uw Schepper, Hij is uw Rechter en Hij is genegen uw Zaligmaker te zijn. Hij is het van Wie wij zeggen, dat u Hem behoort te dienen. O, verzuim uw tijd niet. Als niet dadelijk vrede krijgt u het evenwel ten laatste hebben.

Wij begeren Hem te prijzen, Die u kan overreden en Die u kan opwekken tot deze plicht.
Amen.

ZESDE PREEK

En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. 2 Korinthe 12:9

Indien wij aan u, die de hemel hoopt te beërven, de vraag zouden stellen, die Delila stelde aan Simson: "Verklaar mij toch waarin uw grote gelegen is", zouden wij dan niet moeten antwoorden: *de uitnemendheid van onze kracht ligt in God, Die hemel en aarde gemaakt heeft?* Zouden wij niet moeten zeggen dat wij zonder Hem niets kunnen doen en dat wij met Hem al dingen vermogen?

De tekst die wij u hebben voorgelezen, is een tekst die al onze tegenwerpingen, al onze twijfelingen, al onze vrezes en al onze teleurstellingen zal beantwoorden. Ik vraag u, waarmede kan een Christen gekweld zijn, dat niet kan worden beantwoord door deze woorden: "Mijn genade is u genoeg?" Ze zijn het beste geneesmiddel voor al onze kwalen. O, dat wij mochten wijs gemaakt worden om ze te geloven en te omhelzen!

Maar om tot de woorden te komen: Wij hebben u gezegd, dat in het zevende vers van dit hoofdstuk Paulus zijn toestand heeft verteld. Daarover hebben wij gesproken.

Daarna hebben wij u gezegd, dat in het achtste vers Paulus vertelt welke geestelijke oefeningen hij had in zijn staat en conditie. Hij bad den Heere driemaal dat dit kwaad van hem mocht wijken.

En nu, in het vers wat wij hebben gelezen, vinden wij het heerlijke doeleinde dat hij heeft gekregen uit zijn droevige bezoeking. In het voorgelezen vers hebben wij vier dingen te beschouwen.

- I. In de eerste plaats het antwoord wat hij op zijn gebed ontving in deze woorden: *"En hij heeft tot mij gezegd: "Mijn genade is u genoeg.""* Dit was die liefelijke stem die hij van de hemel hoorde.
- II. De tweede zaak in de woorden is het andere gedeelte van het antwoord op zijn gebeden: *"Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht."* Deze woorden werden hem tot troost toegevoegd. Christus verklaarde aan Paulus dat er genoeg genade bij Hem was, en dat Hij nooit méér gereed was te helpen, dan wanneer iemand zwak is.
- III. De derde zaak is het uitnemende besluit, dat Paulus neemt, nadat hij zo'n liefelijk antwoord op zijn gebeden heeft ontvangen: *"Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone."*
- IV. De vierde zaak die te vinden is in het volgende vers is deze, dat Paulus de reden noemt, waarom hij wil roemen in zijn zwakheden: *"Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig."*

Wij willen nu spreken over de eerste zaak, in het antwoord dat Paulus ontving: "Mijn genade is u genoeg." Wat moeten wij verstaan. onder deze genade? Daarin zijn twee zaken gelegen.

1. Ten eerste, de kracht die in Jezus Christus is, die verheerlijkt wordt in de gelovigen tot doding van hun begeerlijkheden en verdorvenheden.
2. Ten tweede moeten wij door genade verstaan, die vergevende genade waardoor de Heere genadig al de overtredingen en ongerechtigheden van Zijn volk vergeeft. Het is alsof de Heere tot Paulus wil zeggen: *Mijn vergevende genade zal genoeg zijn ter verzoening van al uw zwakheden waaraan gij onderworpen zijt.*

Nu, voordat wij spreken over de hoofdzaak, die wij in het antwoord vinden, willen wij u zeven algemene opmerkingen voorstellen, die wij verzameld hebben uit het verband waarin de woorden voorkomen.

1. *De eerste algemene opmerking waarover wij wensen te spreken is deze: hoewel het antwoord op de gebeden van Gods volk soms lang wordt uitgesteld, zal het ten laatste komen en zij zullen een genadig antwoord ontvangen.* Dit is duidelijk uit het verband waarin de woorden voorkomen, want Paulus bad den Heere driemaal en ontving geen antwoord. Nu ten laatste ontving hij dit liefelijke antwoord: "Mijn genade is u genoeg." Als de Heere vertoeft, Hij zal ten laatste spreken en niet achterblijven. Dit mag troost en moed aan een Christen geven, dat God niet tot den huize Jacobs heeft gezegd: *Zoekt Mij tevergeefs.* Weet dit, de dag nadert, waarop een Christen een horend, sprekend en antwoordend God zal ontmoeten.

2. *De tweede algemene opmerking is deze: het is onze plicht de beantwoording van onze gebeden te erkennen en op te merken.* Dit doet Paulus in onze tekstwoorden. Hij geeft verslag van het genadige antwoord dat hij van God ontving. Paulus zegt: ik zal dit antwoord nooit vergeten. Het is de praktijk van de heiligen van ouds geweest, hun gebedsverhoring aan te tekenen. Dit bewijst hij uit Ps. 116:1, waar David zegt: "Ik heb lief, want de Heere hoort mijn stem, mijn smekingen." Hier spreekt hij van gebedsverhoring en van een gebedsverhorend God. Zo ook in Ps. 138:3, prijst hij God vanwege de verhoring van zijn gebed: "Ten dage als ik riep, zo hebt Gij mij verhoord, Gij hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel." Er zijn vier zaken in de verhoring der gebeden, waarop een Christen behoort acht te geven.

(1) Hij behoort aandacht te schenken aan de tijd waarop hij een antwoord ontvangt, welke de dag en het uur is waarin hij verhoord wordt. Ik geloof dat er vier tijden zijn die een Christen in gedachten moet houden, als hij kan.

- Hij moet als het mogelijk is, onthouden en gedenken de tijd van zijn bekering, de maand Abib, toen hij uit Egypte, uit het diensthuis, verlost werd.

- Een Christen behoort in gedachtenis te houden de tijd van zijn genietingen, toen hij uitnemende bezoeken van God ontving.
- Hij behoort te gedenken de tijd waarop hij antwoord ontving op zijn gebed.
- Een Christen behoort aandacht te schenken aan de tijd waarop God Zijn genade aan hem uitliet, en hem enige bijzondere ontferming bewees en hem een merkbare openbaring van Zijn liefde schonk. Dat hij de dag niet vergete, waarop hij zo'n weldaad ontving! Vandaar dat de heiligen nieuwe namen hebben gegeven aan dagen waarop zij de goedertierenheden des Heeren smaakten.

(2) Het is nodig er op te letten in welke gesteldheid van ziel u was, toen u een antwoord op het gebed ontving. U moet er acht op slaan en nauwkeurig onderzoeken, wat uw toestand was en in welke omstandigheid u verkeerde, toen God tot u kwam en uw gebed verhoorde. Een Christen zal ongetwijfeld veel nut hebben van het opmerken van deze dingen.

(3) U behoort te onderzoeken of u vorderingen maakt nadat uw gebed beantwoord is, en welk gebruik u maakt van de verhoring van uw gebeden. Als wij daarvan meer werk maakten, zouden wij onze tijd niet zo zondig doorbrengen als wij gewoon zijn te doen, en dan zouden wij de gebedsverhoring niet met zoveel ondankbaarheid beantwoorden.

(4) Een Christen behoort acht te slaan op de verhoring zelf, en hij behoort op te merken, welk bijzonder antwoord hij ontvangt op zijn gebed. Ik denk dat velen, als zij zo'n antwoord ontvingen als Paulus ontving op zulke gebeden, zouden zeggen: Ik ben er zeker van dat dit geen antwoord is op mijn gebed. Mocht iemand vragen: *hoe ging dat dan bij Paulus?* Antwoorden wij, dat hij bad dat de engel des satans van hem mocht wijken en dat hij dit antwoord ontving: "Mijn genade is u genoeg." Nu, een Christen behoort op te merken, welk antwoord hij ontvangt op zijn gebeden.

Ik wil u dit terloops zeggen, dat wij u moeten beschuldigen en och, wij moeten ook onszelf beschuldigen. Hoe dikwijls hebt u gebeden sedert u Christus hebt leren kennen? U zult zeggen: *o dat weet ik niet, ik heb dikwijls gebeden.* Maar nu wil ik u vragen: bij hoeveel van al die gebeden hebt u op antwoord gewacht? Ach, wij kunnen honderd gebeden doen zonder te wachten op antwoord op één daarvan. Dat wil zeggen, dat wij bidden en er niet bekommerd over zijn, of wij antwoord krijgen of niet. Het zegt dit, dat wij tot God bidden, meer om plichtplegingen te maken, dan om iets van Hem te krijgen. Als wij geen natuurlijke consciëntie hadden, die gerust en tevreden wil zijn, zouden wij niet veel bidden. O Christenen, is dit gelijk aan de wandel der heiligen vanouds? Veel van hun tijd werd besteed aan het wachten op verhoring. Geloof mij, het is de verwoesting van veel Christenen, dat zij niet wachten op antwoord op hun gebed en dat ook niet verwachten. Ik denk dat er vier dingen in onze gebeden

heersen. Wilt u weten welke deze vier zijn, waardoor uw gebeden vruchteloos worden? Het zijn *geveinsdheid, vermetelheid, vormelijkheid en ongeloof*. Deze zijn de vier grote vijanden die in uw gebeden heersen. Dit is de voorname reden waarom wij bidden met zo weinig verlustiging, en met zo weinig voordeel en dat wij zo zelden wachten op verhoring. Denkt u niet, dat als sommigen getuige konden zijn van onze verborgen gebeden, wij zouden blozen en beschaamd zijn, dat iemand anders wist, dat wij bidden met zoveel ongevoeligheid en vormelijkheid?

3. *Er is een derde algemene opmerking te maken, waarover wij kort zullen spreken. Er zijn veel dingen in gebedsverhoringen, die ze maken tot een wonderlijke en onvergelykelijke weldaad.* Er zijn twee zaken in onze tekstwoorden die een antwoord op onze gebeden tot zo'n buitengewone ontferming maken, dat niets daarmee is te vergelijken. Wij vinden in de tekst het woord *Hij* en het woord *mij*. "*Hij heeft tot mij gezegd.*" Paulus vermeldt hier dat *de alles overtreffende Hij* zei tot *de onwaardige mij*, dat *de vlekkeloze, de oneindige, de zielzaligende Hij* zei tot *de bevelde, de eindige, de zichzelf verwoestende mij*: ""Mijn genade is u genoeg."" De beschouwing van deze twee, de Persoon Die het antwoord geeft, en de persoon die het antwoord ontvangt, maakt de gebedsverhoring tot een heerlijke bedeling van liefde. Daarom zien wij in dat woord *Hij* en in dat woord *mij* een bijzondere nadruk. Mocht iemand zeggen: o Paulus, wat is de reden dat u niet in een andere stijl van God spreekt, en waarom zegt u zonder enige onderscheiding: *Hij zei tot mij*. Paulus zou ongetwijfeld daarop antwoorden, dat hij niet wist wat hij van Hem spreken moest, en Hem geen naam wist te geven. Ook in de Schrift wordt gevraagd: "Hoe is Zijn naam, en hoe is de naam Zijns Zoons zo gij het weet?" Spr. 30:4. Nu wat zou u allen antwoorden op deze vraag, als ze u werd gesteld? U zou uzelf kunnen vermoeien om een uitmuntende beschrijving van God te geven. Maar u zou moeten eindigen met de vraag, die Salomo deed: "Hoe is Zijn naam?" Hij erkende dat hij onwetend was, en de vraag niet kon oplossen.

4. *Wij zullen iets spreken over onze vierde algemene opmerking, dat God dikwijls een weg houdt met Zijn volk, waarin Hij ze verhoort.* Maar niet onmiddellijk overeenkomstig hun gebed. Ongetwijfeld zullen velen menen dat het antwoord dat Paulus ontving, niet was wat hij had gevraagd. Maar God geeft dikwijls antwoorden aan Zijn volk, die geen verhoring van hun gebed schijnen te zijn. Toen wij over het vorige vers hebben gesproken, hebben wij zeven of acht gevallen genoemd, waar God verhoorde maar het was geen onmiddellijke verhoring. Is het geen vreemd antwoord dat Mozes kreeg volgens Exodus 33:18 en 19? Hij bad: "O Heere, toon mij Uw heerlijkheid." En hij ontvangt dit antwoord: "Ik zal al Mijn goedheid voorbij uw aangezicht laten gaan." Was dit geen onverwacht antwoord op zijn gebed?

Vinden wij geen onverwacht antwoord op het gebed van de discipelen: "Heere, vermeerder ons het geloof." En de Heere antwoordde: "Zo gij een geloof had als

een mosterdzaad, u zou tot dezen moerbeziënboom zeggen: Wordt ontworteld en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzaam zijn," Lukas 17:5, 6.

5. *Wij willen een vijfde algemene opmerking maken. Er is een soort van geestelijk spreken tussen Christus en de ziel: "En Hij heeft tot mij gezegd," of: Hij sprak tot mij.* Er is een geheime taal tussen God en de ziel, waarvan de wereld niet weet, en die de mensen van de wereld niet kunnen verstaan. Wij lezen daarvan in Exodus 33:9, in die wonderlijke uitdrukking: "En de Heere sprak met Mozes." En in het elfde vers van hetzelfde hoofdstuk vinden wij: "En de Heere sprak tot Mozes, aangezicht aan aangezicht, gelijk een man spreekt met zijn vriend." In Num. 12:8 lezen wij: "Van mond tot mond spreek Ik met hem en door aanzien, en niet door duistere woorden." Dit wordt verklaard in Num. 7:89, waar wij lezen: "En als Mozes in de tent der samenkomst ging om met Hem te spreken, zo hoorde hij een stem, tot hem sprekende van boven het verzoendeksel, hetwelk is op de ark der getuigenis, van tussen de twee cherubs; also sprak Hij met hem." Schijnt het geen vreemde uitdrukking te zijn dat Mozes in de tent der samenkomst ging om met God te spreken? Er is dus een spreken tussen Christus en de ziel, waarvan de wereld niet weet.

6. *Er is een zesde algemene opmerking, waarop u moet letten. Het antwoord op het gebed mag even zeker voor de ziel zijn alsof zij een man zulke en zulke woorden tot zich hoorde spreken.* Dit ligt opgesloten in de woorden van Paulus: "Hij heeft tot mij gezegd." Ik hoorde Hem tot mij spreken, ik ben er zeker van dat ik dat antwoord heb gehad.

7. *Wij zullen nu onze laatste algemene opmerking noemen, namelijk dat het de plicht van een Christen is, waartoe hij ernstig wordt geroepen, dat hij er niet aan mag twijfelen of de verhoring van zijn gebed, die hij ontvangt, van God is.* Paulus twijfelde daarin niet, wanneer hij ons mededeelt: "Hij heeft tot mij gezegd." Ook vertelt hij wat de Heere gezegd heeft: "'Mijn genade is u genoeg.'"

Ik wens dat u acht zult geven op drie dingen, waardoor gij u inbeeldt een antwoord te hebben ontvangen, terwijl God het niet heeft gegeven.

(1) *Soms kan er een gemoedsbeweging zijn, waardoor u meent een antwoord te hebben ontvangen, terwijl God het niet heeft gegeven.* Om dit duidelijk te maken, sommigen komen en vragen om licht aan God of zij een zekere zaak moeten doen of nalaten, of zij vragen om licht hoe zij het moeten doen. Zij komen tot een besluit omtrent die zaak, en vragen of God het bevestigen wil. Wanneer het vermeende antwoord overeenkomt met hun wensen, dan zullen zij zeggen: *ik heb antwoord gekregen, ik zal gaan en de zaak doen.* Terwijl God zegt dat zo'n mens van Hem vervreemd is door zijn afgoden die hij naloopt. Zij kunnen tot God zeggen: *zullen wij zo'n weg gaan?* Terwijl ze al half besloten zijn die weg te gaan. O, God zegt: "Efraim is vergezeld met de afgoden, laat hem varen," Hoséa 4:17.

- (2) *U kunt uzelf bedriegen, wanneer uw licht zegt dat u een antwoord hebt ontvangen.* Uw eigen oordeel kan zeggen dat u een antwoord hebt, terwijl God geen antwoord heeft gegeven. Er zijn dikwijls misleidingen in het oordeel van een Christen omtrent de verhoring van het gebed. Het is bekend dat een Christen soms zegt: *nu heb ik een antwoord op mijn gebed ontvangen.* Terwijl God dat gebed toch niet beantwoord heeft.
- (3) *Uw verdorven consciëntie kan u misleiden, door in u te spreken dat u een antwoord hebt ontvangen.* De consciëntie kan van vrede spreken, terwijl God van oorlog spreekt. Om dit een weinig duidelijk te maken, wil ik u zeggen dat een geveinsde soms tot God gaat en vraagt om licht over zijn staat, en zijn consciëntie misleidt hem en zegt: *de hemel is in vrede met u.* Ja sommigen komen tot God en willen verzekerd zijn van hun recht op de hemel, en hun vermetelheid geeft hun een antwoord in, en versterkt hen in hun hoogmoed en zelfbedrog. Zo'n geval bewijst, dat wanneer wij in onze consciëntie iets overleggen waar eigenbelang bij betrokken is, onze verdorven consciëntie ons daarheen zal leiden, dat wij menen een antwoord te hebben ontvangen overeenkomstig onze belangen. Daarom moet een Christen onderzoeken of het antwoord dat hij meent te hebben ontvangen is voortgekomen uit goedsbeweging, of van zijn eigen oordeel, of uit een verdorven consciëntie, of dat het van God is gegeven. Bedenk dit, dat aandoeningen, vermeend licht of een verduisterde consciëntie u een antwoord kunnen ingeven, terwijl de hemel over uw toestand zwijgt. Weet dit, dat van al dingen, waardoor een geveinsde bedrogen wordt, dit het voornaamste is dat zijn verduisterde hart hem vleit met de ingeving dat God hem verhoord heeft. Daarom zoekt om klaarheid zoals Paulus had toen hij getuigde: "Hij heeft tot mij gezegd: "Mijn genade is u genoeg."" Wij zullen hierbij niet langer stilstaan, daar wij dergelijke gevallen hebben behandeld naar aanleiding van het voorafgaande vers.

Nu komen wij tot de betekenis van deze liefelijke gebedsverhoring.

Wij zullen ten eerste spreken over de betekenis van het woord *genade*. Deze genade ziet op de betoning van de kracht van Christus.

- Wij merken ten eerste op dat er genoegzaamheid van genade en kracht in Christus is om ons te helpen in al onze moeilijkheden en verlegenheden: ""Mijn genade is u genoeg."" O, Christen in welke engte of benauwdheid kunt u zitten, waarvoor in deze tekst geen raad is?
- De tweede zaak die wij willen opmerken uit de betekenis van deze gebedsverhoring is dat alleen de genade van Christus genoegzaam is ons door al moeilijkheden heen te helpen. Daarom heeft Christus gezegd: "Mijn genade is u genoeg." Er ligt nadruk in dat woord *Mijn*. Het is alsof Christus zei: "De geschapen kracht is niet genoeg voor u. Maar Mijn genade en Mijn kracht is u genoeg."

- Merk ten derde op, dat de genade en de genoegzaamheid van kracht die in Christus Jezus is, kan worden meegedeeld en toegediend aan een gelovige in al zijn noden. Dit is duidelijk uit de woorden: "Mijn genade is u genoeg." Die genade werd aan Paulus meegedeeld.
- De vierde zaak, die wij in deze gebedsverhoring zien, is deze: laat de toestand van een gelovige nog zo benauwd zijn, hij kan er uitgeholpen worden. De hulp voor iedere gelovige ligt opgesloten in de woorden van Christus: *Voor u. Mijn genade is genoeg voor u.* Zelfs voor een vervolgende Paulus, voor u die de heiligen doodde, voor u die brieven had om te binden hen die van die weg waren. Mijn genade is daar genoeg voor.

Wij zullen nu een weinig spreken over genade in de betekenis van kracht.

1. Er is een volheid van kracht in Christus. Dit wordt ons duidelijk gemaakt in Gods Woord. Wij lezen: "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade," Joh. 1:16. En in Kol. 1:19 lezen wij: "Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zoude." Nu, als al volheid in Christus woont, zo moet zeker al volheid van kracht in Hem wonen. In 2 Kol. 2:9 staat: "Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk." Nu, welk voordeel ligt daarin voor de gelovige? Wij vinden het in het volgende vers: "En gij zijt in Hem volmaakt."
2. In Christus is kracht, die voortvloeit uit de gift die Christus van de Vader ontving, toen Hij het gezegende werk van onze verlossing op Zich nam. Dit is duidelijk uit Ps. 89:20, waar wij lezen: "Ik heb hulp besteld bij een held." En ook uit deze woorden uit Jes. 42:1. "Zie Mijn knecht, Dien Ik ondersteun." Dit was een van de grote giften van de Vader aan de Zoon, toen Hij dit grote werk van onze verlossing op Zich nam. De Vader beloofde Hem te voorzien van kracht ten behoeve van de gelovigen in al hun benauwdheden.
3. Een derde bewijs dat er genoegzaamheid en volheid van kracht in Christus is voor Zijn volk, vinden wij in de belijdenissen van de gelovigen, opgetekend in de Schrift. "Niet dat wij van onszelve bekwaam zijn iets te denken als uit onszelve; maar onze bekwaamheid is uit God." 2 Kor. 3:5. En in deze woorden: "Ik vermag al dingen door Christus, Die mij kracht geeft." Wordt in deze belijdenissen niet uitgesproken dat er een volheid en genoegzaamheid van kracht in Christus is?
4. Deze waarheid is te bewijzen uit de besluiten van veel Christenen die zijn opgetekend in de Schrift. Beschouw dit besluit: "Ik zal henegaan in de mogendheden des Heeren HEEREN," Ps. 71:16. En deze woorden: "Want de Heere helpt mij, daarom word ik niet te schande," Jes. 50:7. Zijn deze besluiten geen bewijs dat er kracht uit Christus voortkomt voor gelovigen?
5. De Naam die Christus heeft aangenomen verklaart luide dat er genoeg kracht in Hem is voor Zijn volk. Jes. 63:1 verklaart het, waar Christus spreekt: "Ik ben het, Die machtig ben te verlossen." Ook de Namen die

gelovigen dikwijls aan Christus geven zeggen het, daar ze Hem noemen hun Rots, hun Kracht en hun Toevlucht.

6. De bevinding van de heiligen zegt het ons. Zij hebben veel wonderlijke uitkomsten verkregen door de kracht en genade van Christus. Wanneer zij zwak waren werden zij sterk, door een onzichtbare kracht die hun werd meegegeeld. Johannes getuigt: "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade," Joh. 1:16. Er is een volheid en genoegzaamheid in Zijn beloften. "Vrees niet, want Ik ben met u; wees niet verbaasd, want ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid," Jes. 41:10.
7. De geboden in de Schrift spreken uit, dat er een volheid van genade en kracht in Christus is. Dit gebod zegt het: "Vraagt naar den Heere en Zijn sterkte, zoekt Zijn aangezicht geduriglijk," Ps. 105:4. Al deze dingen prediken luid, dat er een volheid van genade en een overvloed van kracht in Christus is ten behoeve van gelovigen om hen te helpen in al hun benauwdheden.

Om u dit meer duidelijk te maken, zal ik u enkele zeer heerlijke stappen van Christus voorstellen in Zijn genade en kracht, die Hij zet op de weg Zijner voetstappen.

1. *Hij verlost ons uit de staat der natuur, uit de banden des duivels en zet ons over in het koninkrijk der genade.* Hij brengt ons over uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Zijn dat geen heerlijke schreden van Zijn volheid van genade en kracht? Kan een engel een ziel verlossen uit de natuurstaat? Nee, breng al de krachten van al de engelen die in de hemel zijn tot één, en daardoor zal geen enkele ziel kunnen worden verlost uit de boeien van de satan. Het zijn alleen de machtige armen van Hem, Die machtig is te verlossen, die dat kunnen doen.
2. *De tweede heerlijke stap van de genade en de kracht van Christus, is het doden van onze afgoden, en het te onder brengen van onze verdorvenheid.* O Christen, bent u machtig één afgod neer te werpen? Of is de kracht van al heiligen samen genoeg om één verdorvenheid te doden? Alleen de kracht van Hem, Die machtig is te verlossen, kan het doen. Er moet een oneindige kracht aan een Christen verheerlijkt worden, voor hij dat overwinningslied kan zingen: "*Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?*" Ik zeg u dat er geen enkele zonde in u wordt overwonnen, of het is een duidelijk bewijs van de genoegzaamheid van de kracht en de genade in Christus, die Hij heerlijk maakt in de verlossing der gelovigen.
3. *Een andere heerlijke schrede van de kracht en de genade van Christus, is, dat Hij een Christen helpt in het waarnemen van iedere plicht, waartoe hij geroepen wordt.* Het is een wonderlijke uitdrukking, die wij lezen in Jozua 1:7, "Alleenlijk wees sterk en heb zeer goeden moed, dat u waarneemt te doen naar de ganse wet." Mocht iemand zeggen, waartoe is dat aandringen nodig, is dat nodig om Jozua aan te sporen flink en moedig te zijn in de oorlog? O, neen, het is een aansporing en bemoediging om te handelen naar de wet, om de geboden des

Heeren te onderhouden. Het heeft ons te zeggen, dat een almachtige kracht moet geopenbaard worden om een Christen te versterken voor hij de plicht waartoe hij geroepen wordt, kan nakomen.

4. *Een vierde schrede is, dat een Christen wordt opgetrokken uit zijn verval.* Dit is een heerlijke schrede van de macht en de sterkte van Christus. Dezelfde kracht van Christus, die ons overbrengt uit de staat der natuur in de staat der genade, is nodig om ons op te halen uit ons verval. Vandaar dat in Lukas 22:32 het herstel van Petrus uit zijn val, zijn bekering wordt genoemd. "Als gij eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broederen." Er is geen twijfel aan of hij was van tevoren bekeerd. Maar het wil zeggen, dat het een even groot werk was Petrus op te richten uit zijn afval, als het was hem te bekeren.
5. *Er is een vijfde schrede op te merken in de kracht van Christus, die bewijst dat er een volheid en genoegzaamheid van kracht en genade in Hem is.* Het is de hulp die Hij aan een Christen geeft om al de kruisen en al het leed te dragen dat hem wordt opgelegd. Het is een wonder dat een Christen zo geholpen wordt, dat hij zijn kruisen geduldig draagt. Maar het is Christus, Die hem kracht geeft. "Met alle kracht bekrachtigd zijnde naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid met blijdschap," Kol. 1:11.
6. *Er is een zesde heerlijke schrede, die bewijst de kracht en genoegzaamheid van genade in Christus.* Het is de verlichting van ons verstand, en het brengen van onze wil tot een gezegende gelijkvormigheid aan Hem, en het vernieuwen van onze genegenheden. Deze drie zaken zijn bewijzen dat er een volheid en genoegzaamheid van kracht en genade in Christus is. Dit zijn werken die de kracht van engelen te boven gaan, daar zij deze werken niet kunnen doen.
7. *De laatste schrede die Hij doet in de ziel van Zijn volk, is, dat Hij een Christen optrekt uit zijn verlatenheid.* Hij redt ons uit een vervallen staat, waar wij dreigen om te komen in gebrek van geestelijk leven. Hij richt ons op uit het verflauwen in doding der zonden. Hij brengt ons terug van de poorten der moedeloosheid.

Al deze heerlijke schreden van de kracht en genade, die in Christus zijn, doen ons zien dat er een volheid van kracht en genade in Hem is, waaruit gelovigen worden bediend. Wat wij vinden in onze tekst: "Mijn genade is u genoeg", bevat overvloed van waarheid.

I. Nu, om deze waarheid een weinig verder uit te werken, zullen wij nog iets zeggen van enkele dingen die met deze waarheid in verband staan.

Ik vraag, wat is de reden dat niettegenstaande er een genoegzaamheid en volheid van kracht en genade in Christus is, ten behoeve van Zijn volk, ter doding van hun begeerlijkheden en afgoden, zij toch zo dikwijls liggen onder de voeten van hun afgoden. Wat kan de reden zijn, dat u zo dikwijls vertreden wordt door verzoeking, waarmee u wordt aangevallen, terwijl Christus machtig is te verlossen?

(1) De eerste reden is, dat wij te veel vertrouwen hebben in onze eigen kracht. Dit is de voorname reden, dat wij zo veel verkeren onder de macht van onze verdorvenheden, hoewel er een volheid van kracht in Christus is. O Christen, wilt u weten wat de reden is dat u zo dikwijls gedwongen wordt te zeggen: *o, wanneer zal de dag van overwinning komen?* Dit is de reden, u worstelt te veel in uw eigen kracht. Het zijn gedenkwaardige woorden uit de lofzang van Hanna: "Een man vermag niet door kracht," 1 Sam. 2:9. Dat betekent dat niemand door eigen kracht zal overwinnen. Geloof mij, als u meer worstelde met uw verdorvenheden en begeerlijkheden in de kracht van Hem, Die machtig is te verlossen, zo zou u eens de kop vermorzelen van hem die zo dikwijls uw verzenen vermorzeld heeft.

Er is een drievoudig zelf, dat onze verwoesting veroorzaakt. Er is *een toegeeflijkheid jegens onszelf, er is een vertrouwen op onszelf en er is een godsdienst van onszelf*. Deze drie zijn het verderf voor velen.

Zijn er niet veel onder de macht van toegeeflijkheid, voor wie het beter zou zijn twintig gebeden te doen dan een uur te slapen?

Een vertrouwen op zichzelf is de ondergang van velen. Wij gaan uit tot de oorlog in eigen kracht, wat tengevolge heeft dat wij overwonnen worden.

Eigenwillige godsdienst verrichten verwoest velen, want zulken maken zichzelf tot hun god. Tot wie bidt u, Christenen? Ik denk dat wij dikwijls tot onszelf bidden en niet tot God.

(2) Er is een tweede reden, waarom wij onder de voeten van onze vijanden liggen, hoewel er een volheid van kracht in Christus is, die Hij aan ons wil meedelen, als wij in het geloof tot Hem komen. Maar wij zijn niet veel in oefening des geloofs. Het geloof is de genade door welke wij kracht uit Christus halen tot doding van onze vijanden. Dit is duidelijk uit Jes. 40:31, waar wij lezen: "Maar die den Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden." Wilt u weten wie meest bekwaam is te worstelen met zijn verdorvenheden en begeerlijkheden? Het is de gelovige. Wij mogen in dit geval de woorden uit Matth. 13:58 wel aanhalen: "En Hij heeft aldaar niet veel krachten gedaan vanwege hun ongelooft." Het is hard nodig dat wij u aan deze woorden herinneren. Wilt u weten wat de reden is, dat u nooit de overhand verkreeg over enige verdorvenheid waarmee u verzocht werd? De reden is deze: u gelooft niet. "Alle dingen zijn mogelijk denen die gelooft", Markus 9:23.

(3) Wij moeten een derde reden noemen, waarom wij zo dikwijls worden overwonnen door onze verdorvenheden en door iedere verzoeking waarmee wij worden aangevallen, hoewel er genoegzaamheid van kracht in Christus is. Dit komt omdat wij niet steunen op Christus, tot doding van onze vijanden. Soms, in een avondmaaltijd gevoelen wij ons afhankelijk van Hem tot doding van onze vijanden, en dan helpt Hij ons tot het volbrengen van onze plicht. Maar het is een geheim voor ons daarin verder te gaan om gedurig kracht uit Christus

te trekken tot doding van onze vijanden, en voor hulp tot onze plicht. Ik moet erkennen dat wij niet geneigd zijn van Christus af te hangen.

(4) Een vierde reden, dat wij zo veel zijn onder de macht van onze verdorvenheden, hoewel er kracht genoeg in Christus is, is te vinden in ons zwak geloof. Wij hebben geen sterk geloof dat er een volheid van kracht en een genoegzaamheid van genade in Christus is. Wij geloven het niet, en daarom, hoewel kracht bij Christus te vinden is, haasten wij ons niet om tot Hem te komen. Er zijn drie dingen in Christus, waarom wij niet zoeken, hoewel zij gemakkelijk verkregen kunnen worden.

1. Er is blijdschap in Christus te vinden. Maar wij zoeken er niet om. Wij zijn gelijk Hagar. Er is een bron van vertroosting in Christus. Maar onze ogen zijn niet geopend om het te zien.
2. Er is leven van Christus te krijgen om ons te verlevendigen in het waarnemen van onze geestelijke plichten. Hij is werkelijk *de God des levens*.
3. Er is kracht in Hem tot doding van onze verdorvenheden, en Als wij wilden komen en als wij het van Hem verwachtten, zouden wij het zeker krijgen.
4. Als vijfde reden noemen wij, dat hoewel wij in zekere mate geloven, dat er een volheid van kracht in Christus is, wij evenwel betwijfelen of die kracht en genade voor ons is. Daarom zijn wij nog onder de macht van onze vijanden. Daarom zijn onze harten zwak als riet. Dit is de reden dat wij veel onderworpen zijn aan onze verdorvenheden, en overwonnen worden door onze verzoeking, hoewel er een volheid van kracht in Christus is.

(6) De zesde reden is, dat wij onwetend zijn van de rechte weg en van de Evangeliebekwaamheid om kracht uit Christus te halen ter doding van onze afgoden. Zullen wij kracht uit Christus krijgen dan moeten wij kennis hebben van die verborgenheid en van dat geheim wat de wereld niet kent. Ik wens dat u er kennis van hebben mag. Velen zijn onder de voeten van hun vijanden, omdat zij onwetend zijn van de weg waarin zij geestelijke kracht uit Christus mogen verkrijgen, tot doding van hun afgoden.

(7) De zevende of laatste reden van ons liggen onder de voeten van onze vijanden, is, dat wij niet genoeg werkzaam zijn in die plichten waardoor kracht en genade worden overgebracht tot de ziel, tot doding van onze vijanden. Als wij meer baden, zo zouden wij meer overwinnen. Als wij meer geloofden, wij zouden meer vijanden doden. Als wij meer waakten wij zouden niet zo onverwacht overvallen worden. Daar wij te weinig bezig zijn in deze plichten, daarom moeten wij gedurig uitroepen: *o wanneer zullen mijn gevangenisdeuren worden opengeworpen, en de fondamente van mijn kerker worden omgestoten?*

II. Wij willen u nu zes overwegingen voorstellen, welke nuttig mogen zijn voor een Christen in zijn wandel, om daarin gebruik te maken van de volheid en van de genoegzaamheid van kracht en genade die in Christus is.

- Ten eerste. *Wij wensen uw aandacht te vestigen op onze overweging, dat er veel Christenen zijn, die meer zoeken om de gerechtigheid van Christus en om vergevende genade, dan dat zij zoeken om kracht van Hem te krijgen tot doding van hun verdorvenheden.* Velen zijn meer bezig om genade ter vergiffenis dan om genade tot doding van hun begeerlijkheden. Velen hebben de helft van die genaden die zij geheel behoorden te hebben. Er zijn vijf genaden die door veel Christenen in tweeën gedeeld worden, terwijl er geen verdeling mag plaats hebben.
  1. Wij verdelen onze *liefde*. De wereld heeft een deel van onze liefde, en Christus krijgt er slechts een zeer klein deel van.
  2. Wij verdelen onze *begeerten*. Onze begeerten gaan slechts voor een klein gedeelte naar Christus uit, en onze overige begeerten gaan uit naar de wereld.
  3. Wij verdelen vaak ons *geloof*. Wij willen ons vertrouwen niet stellen op God. Maar wij willen ons vertrouwen stellen op onze eigen gerechtigheid.
  4. Wij verdelen dikwijls onze *vrees*. Vrezen wij niet dikwijls mensen, meer dan God? Dit is een sterk bewijs van veel godloochening, en dat wij niet weten met Wien wij te doen hebben.
  5. Wij verdelen onze *naarstigheid*. Wij besteden veel van onze naarstigheid in het zoeken van de dingen van de wereld en weinig in het zoeken van God.

- Ten tweede. Wij willen u nu onze tweede overweging voorstellen. *Een Christen zal soms sterkte en kracht vragen tot het waarnemen van een plicht, en tot het waarnemen van een andere plicht vraagt hij niet om kracht.* Ik zal u drie plichten noemen, waarin een Christen gewoonlijk niet tot Christus komt om genade daartoe te ontvangen.
  1. In het doen van *zelfonderzoek* zullen wij gewoonlijk geen gebruik maken van de kracht van Christus om die plicht waar te nemen. Wij menen geen gemeenschap met de kracht van Christus nodig te hebben om onszelf te beproeven en te onderzoeken. O, hoe velen zeggen, dit kan ik zelf doen, en die daarin Christus niet nodig hebben?
  2. Een andere plicht is het *onderzoek van de Schrift*. Als wij deze plicht waarnemen, dan maken wij gewoonlijk geen gebruik van de kracht van Christus om ons te helpen. Wij slaan het Boek open, vallen aan het lezen, en menen te verstaan wat wij lezen, hoewel Christus niet bij ons is.
  3. Er is een derde plicht, waarin wij geen gebruik maken van de kracht van Christus om ons te helpen. *Het is de plicht van het gebed.* Hoe dikwijls bidden wij in onze eigen kracht?

Ik moet u zeggen, dat er drie plichten zijn, waarin zelfs een slordig Christen de hulp van Christus zal inroepen, terwijl hij voor al andere plichten Hem niet aanroept.

1. Hij bidt om *het Avondmaal* recht te houden. Een Christen, die slordig is in zijn wandel, zal zeggen, ik heb Christus nodig in het waarnemen van het avondmaal, want als ik Hem mis, zal ik het niet waardig kunnen houden.
  2. Wij mogen ook de plicht van *geloven* noemen, waartoe een Christen, die niet teer leeft, de hulp van Christus inroept. Zo iemand zegt: *ik kan lezen, ik kan mijzelf beproeven, ik kan bidden*. Maar ik kan niet zonder hulp geloven. Ik zeg u, u bent niet in staat iets zelf te doen. U mag menen dat u het kunt, maar u bedriegt uzelf.
  3. Wij noemen een derde plicht, waarbij, om ze oprecht te doen een vervallen Christen de hulp van Christus inroept. Het is de plicht *van overdenking*. Zij weten uit ervaring, dat zij niet kunnen mediteren als Christus de Schrift niet opent. Is het niet waar, dat vervallen Christenen tot Christus komen om kracht tot het waarnemen van sommige plichten, en dat zij Zijn kracht niet inroepen voor andere plichten?
- Ten derde. *Onze derde overweging is, dat het een moeilijke les is om gedood te zijn aan eigen roem, wanneer wij een overwinning hebben behaald op onze verdorvenheden*. Hoe moeilijk is het om al lof en eer aan de kracht en de genade van Christus toe te brengen. Zeggen wij niet dikwijls, wanneer wij enige overwinning hebben behaald op onze geestelijke vijanden, dat onze hand ons die voorspoed heeft toegebracht, en dat wij onszelf hebben verlost? Het is niet gemakkelijk voor ons, wanneer wij de overhand hebben verkregen, te zingen: "Ten ware de Heere, Die bij ons is geweest, zegge nu Israël, ten ware de Heere, Die bij ons is geweest als de mensen tegen ons opstonden, zo zouden zij ons levendig verslonden hebben, als hun toorn tegen ons ontstak," Ps. 124:1, 2 en 3. En deze lofzang: "Niet ons, o Heere, niet ons, maar Uwen Naam geef eer", de eer van onze zaligheid. Daarom zeg ik: Schrijf de kracht toe aan God, dan zult u Hem ook de lof en de eer toebrengen.
  - Ten vierde. De vierde overweging, die wij u willen voorstellen, is deze: *het is een van de moeilijkste lessen, die wij moeten leren terwijl wij op aarde zijn, te geloven wat wij lezen in Joh. 15:5: "Zonder Mij kunt gij niets doen."* Dat is een van de grote verborgenheden, die wij niet geneigd zijn te geloven. Wij mogen zover komen, dat wij belijden: ik kan mijzelf niet verlossen, ik kan mijzelf niet heiligen, ik kan mijn vijanden niet doden zonder Christus. Maar ik kan nog iets doen zonder Hem, ik kan lezen, spreken en bidden. Maar ik zeg: hij is een gezegend Christen, die dit woord gelooft: "Zonder Christus kunt u niets doen." Ja, dat wij, wanneer wij twee woorden tot elkaar spreken, dit door het

geloof op ons hart gegraveerd mochten hebben, dat wij zonder Christus niets kunnen doen.

- Ten vijfde. *Wij hebben een vijfde overweging, die is, dat het een moeilijke les voor ons is te leren, dat de genoegzaamheid van de genade en kracht van Christus, die Hij aan ons meedeelt, zo krachtdadig is tot doding, alsof het Zijn eigen kracht ware.* Wij moeten leren dat er zoveel invloed in ons uitgaat van de kracht van Christus, ter doding van onze begeerlijkheden, alsof het Zijn eigen kracht ware.
- Ten zesde. Wij willen u nog een zesde overweging voorstellen. *Het is een noodzakelijke, maar moeilijke les, te leren, dat de doding van onze begeerlijkheden, door de geschonken kracht van Christus, even aangenaam en aannemelijk bij God is, als ware het Zijn eigen kracht.* O, dat wij Christus mochten dankzeggen voor het doden van onze begeerlijkheden door de kracht, die van Hem uitgaat. Ja, Hij zal erkennen dat u het gedaan hebt door Zijn kracht. Is het niet wonderlijk dat Hij in de laatste dag tot de Zijnen zal zeggen: "Welaan u goede en getrouwe dienstknecht?" Hij spreekt niet over de kracht die Hij hun gaf, om Hem te gehoorzamen. Wat meer is, Hij noemt veel dingen, die Hij voor hen heeft gedaan, toch *de hunne*. Hij schrijft Zijn werk hun toe, en zegt dat zij het gedaan hebben. Hoewel Hij de werkzaamheid des geloofs schenkt en Hij het was die hen deed geloven, zegt Hij toch tot Zijn discipelen: "Gij hebt geloofd." Is niet het overwinnen van onze verdorvenheden en verzoeking en het werk van Christus? Evenwel zegt Hij: *u hebt het gedaan*. Wordt niet lijdzaamheid onder verdrukking door Christus geschonken? Toch zegt Hij tot de Vader: "Zij zijn bij Mij gebleven in Mijn verzoeking." Alles wat u doet in de kracht van Christus is zo aangenaam bij God alsof u aan Christus geen speld verschuldigd was voor de kracht die Hij u schonk om het te doen.

Nu, wij verlangen van u, dat u gebruik zult maken van de volheid en de genoegzame kracht die in Christus is. O gelovigen wat doen wij, daar wij zo zwak zijn, terwijl er zoveel kracht te krijgen is? Ik mag de woorden aanhalen die Elisa tot zijn knecht sprak: "Die met ons zijn, zijn meerder dan die tegen ons zijn." Waarom keren wij zo dikwijls terug, verslagen door onze vijanden? Ik wil u deze vraag stellen, denkt u te sterven als overwinnaars of als overwonnenen? Denkt u dat de dag zal komen waarop de duivel een overwinningslied zal zingen, of zal Christus een overwinningslied over u zingen? Waarom roept u zo dikwijls uit: "Mijn sterkte en mijn hoop is vergaan van den Heere?" Waarom hebt u niet alleen uw hoop maar ook uw kracht verloren? O, dat u eens kon geloven, dat deze woorden voor u zullen worden waar gemaakt: "Zij hebben uit zwakheid krachten gekregen, zijn in de krijg sterk geworden, hebben heirlegers der vreemden op de vlucht gebracht." Indien u geloofde, weet ik dat geen verzoeking u zou aanvallen, of u zou in staat zijn ze te overwinnen.

Ik zal alles besluiten met te zeggen, dat er vijf goede besluiten genomen worden door hen, die komen tot het geloof, dat de genade van Christus hun genoeg is.

1. Zij zeggen: *ik ben er zeker van, dat welke plicht mij ook zal worden opgelegd, ik niet vrezen zal, want er is genoegzaamheid van genade en kracht in Christus, om mij kracht te geven tot gehoorzaamheid.* Wat doet hen vrezen, dat zij geen kracht hebben, om gehoorzaam te zijn aan het gebod? O, slaat uw ogen op de volheid van kracht welke in Christus is, en zeg: "Ik vermag al dingen door Hem, Die mij kracht geeft."
2. Iemand die gelooft dat alle kracht die hij heeft van Christus komt, en dat er een volheid en genoegzaamheid van kracht in Christus is, komt tot dit besluit: *ik zal nooit meer een hoge gedachte van mijzelf hebben.* Wat maakt een Christen hoogmoedig wanneer hij echt Avondmaal houdt, in waarheid bidt, met vrucht leest of met stichting hoort preken? Het komt hiervan. dat hij deze waarheid niet gelooft dat alle kracht die hij heeft, van Christus komt. Hij heeft geen werkzaam geloof, dat de kracht die hij heeft tot het volbrengen van de plichten van boven komt. Als wij wisten en geloofden dat al onze kracht voortkomt uit de hoge wellingen, zouden wij dan niet uitroepen: ik geloof, maar niet ik, maar door de genade Gods! En zouden wij niet van onszelf zeggen, ik ben de grootste der zondaars? Zouden wij onze loop naar de hemel niet doen, met dit woord in onze mond: "Ik ben minder dan de minste van al de heiligen?"
3. Het derde besluit dat een Christen zal maken, die gelooft dat er een volheid van kracht in Christus is, zal dit zijn: *ik zal niet meer twisten en twijfelen.* Is het niet het gemis van werkzaam geloof in deze waarheid, dat de genade van Christus ons genoeg is?
4. Het vierde besluit waartoe wij zullen komen, als wij geloofden, zou zijn: *wij mogen in al onze benauwdheden en engten hierin getroost zijn, dat de genade van Christus ons genoeg is.* Kunnen wij komen in enige verdrukking of benauwdheid, waarin wij niet door deze waarheid getroost kunnen worden?
5. Het vijfde besluit, waartoe een Christen mag komen, die deze waarheid gelooft, is dit: *ik wens Christus nooit te verlaten of te verzaaken.* Maar ik bekeer Hem aan te kleven in op Hem te vertrouwen, daar de blijdschap, de vreze en de naam des Heeren mijn sterkte is.

Nu, ik wens, dat u zult komen en kracht zult trekken uit de tekst die wij u hebben verklaard en dat u zult worden geholpen er gelovig gebruik van te maken om te overwinnen.

Nu, aan Hem, Die de eeuwige kracht en de Rots der eeuwen is, begeren wij alle lof te geven. Amen.

ZEVENDE PREEK

En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.

2 Korinthe 12:9

Het is een onheil brengende bijeenkomst, waaronder wij dikwijls verkeren, wanneer deze drie samenkomen: *sterke verzoeken van buiten, sterke begeerlijkheden van binnen en verlating van God.* Wanneer deze drie in iemand bijeenkomen, dan heeft dat droevige gevolgen voor die persoon. Wanneer verzoeken van buiten aanvallen en het hart wil er aan toegeven, dan heeft Christus Zich meestentijds onttrokken. Echter, wij geloven dat er voor hen een heerlijk en troostrijk antwoord is, dat Paulus van de hemel ontving: "Mijn genade is u genoeg." Wees er van overtuigd, als Christus u *Zijn hart* heeft gegeven, zal Hij u ook *Zijn hand* geven. Als eens de dierbare Naam van Zijn liefde op u werd gegraveerd, zal Hij ook de dierbare Naam van Zijn kracht aan u meedelen.

Ik geloof dat er twee dingen zijn, die een Christen onmogelijk kan doen. Het is onmogelijk voor hem te zeggen hoe groot de schuld is, die hij verschuldigd is aan de genade van Christus, en het is hem onmogelijk de schuld te betalen, die hij aan de genade van Christus verschuldigd is. Laten wij niet zeggen: "Zoon van God, wees lankmoedig over mij en ik zal U alles betalen." Want hoewel Hij geduld met ons zou hebben tot in alle eeuwigheid, zou het ons toch onmogelijk zijn onze schuld aan Hem te betalen. Wij moeten hier leven als schuldenaars aan Christus, wij moeten sterven als schuldenaars aan Hem en wij moeten eeuwig regeren als schuldenaars aan Zijn vrije genade. En geloof mij Christenen, *uw rijkdom bestaat in uw schuld!*

Ik zal drie dingen noemen, voordat ik kom tot de verklaring van de tekst.

- Het eerste waarmee een Christen zich mag vertroosten onder al aanvallen en verzoeken, is, dat zijn nacht ten einde loopt, en dat het aanbreken van zijn morgenstond nadert. Dan zullen al zijn schaduwen wegvlieden. Wilt u weten Christenen, wat Christus nu doet? Hij komt, springende op de bergen, en huppelende op de heuvelen van Bether. De dag nadert, waarop wij zullen worden verlost uit onze dienstbaarheid en het Jubeljaar zal komen. vertroost uzelf hiermee, het zal niet lang meer duren, dat uw dag zal aanbreken. Wees getroost, de tijd is nabij, dat u dit overwinningslied mag zingen: "De dood is verslonden tot overwinning en het sterfelijke heeft onsterfelijkheid aangedaan."
- Ten tweede. U mag getroost zijn, omdat Christus niet tegen u is met Zijn grote kracht. Maar Zijn grote kracht zal met u zijn, om al uw benauwdheden te kunnen dragen. Job schepte daaruit moed, want hij zegt: "Zou Hij naar de

grootheid Zijner macht met mij twisten? Neen, maar Hij zoude acht op mij slaan," Hfd. 23:6. Er komt geen enkele beproeving of verdrukking over u, of de kracht van Christus is aanwezig om u te ondersteunen. Wij mogen dit van Hem getuigen, dat Hij is krachtig bevonden een hulp in benauwdheden, wanneer het blazen der tirannen is als een vloed tegen een wand. Is het niet zó geweest, dat wanneer wij moesten uitroepen: "Mijn voet wankelt, dat Zijn goedertierenheid ons ondersteunde"?

- Ten derde wil ik zeggen, dat niettegenstaande al de zwarigheden en al de tegenstand die u ontmoet bij het bouwen van uw geestelijk huis, u evenwel ook mag bedenken dat de dag nabij is, waarop de laatste steen zal worden aangebracht en u zult uitroepen: "Zijn genade is mij genoeg!" Allen die zich in Christus' handen hebben gesteld zijn veilig aangeland. Er is nu niemand verloren van hen, die zich aan Hem hadden toevertrouwd. Zij zijn allen goed aangekomen aan de andere zijde van de tijd. Christus is bekwaam dit getrouw verslag uit te brengen, dat van allen die Hem gegeven waren, Hij niemand verloren heeft, dan de zoon der verderfenis.

Toen wij de laatste keer over onze tekst hebben gesproken, hebben wij u vier zaken voorgesteld.

- I. De eerste was, dat Paulus op zijn gebed dit heerlijk antwoord ontving: "Mijn genade is u genoeg." Wij hebben toen gezegd, dat door die genade verstaan kan worden de kracht en bekwaamheid, die is in de Zoon van God, die megedeeld worden aan gelovigen in al engten en benauwdheden waarin zij kunnen komen. Vanuit deze betekenis van het woord *genade* hebben wij veel zaken aan u voorgesteld.
- II. Daarbij hebben wij gezegd dat het woord *genade* mag worden gebruikt voor de *vergevende genade* die in Christus is. In die zin wordt ze ook megedeeld aan gelovigen in al hun benauwdheden en verdrukkingen. Zodat het is alsof Christus tegen Paulus heeft gezegd: "O Paulus, troost u hiermede, dat u aan geen enkele overtreding kunt schuldig zijn, of er is vergevende genade in Mij, en er is genoegzaamheid van die genade in Mij om u te helpen tot de overwinning."

Nu, wij zullen drie zaken zeggen over genade, genomen in die betekenis.

- I. In de eerste plaats, er is een volheid van vergevende genade in Christus, die geschonken wordt aan gelovigen. Dit is duidelijk uit de woorden: "Mijn vergevende genade is u genoeg."
- II. In de tweede plaats, een Christen moet overreed zijn om deze vergevende genade van Christus aan te nemen. Hij behoort daarmee voldaan te zijn. Wat overgezet is door het woord *genoeg* kan ook vertaald worden door het woord *voldoende*. Het is alsof tot Paulus was gezegd: "Wees voldaan met Mijn vergevende en overwinnende genade."
- III. In de derde plaats, de vergevende genade die in Christus is, beantwoordt aan al bezwaren, benauwdheden en verdrukkingen, die over ons kunnen

komen. *Laat uw verlegenheid, o Paulus, ook nog zo groot zijn, er is vergevende genade bij Mij te vinden.*

I. De eerste zaak in de woorden is deze: *er is een volheid en genoegzaamheid van vergevende genade in Christus.* Ik zal niet veel tijd nemen om dit te verklaren. Het is duidelijk uit deze Schriftwoorden: "De genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden", Joh. 1:17. En uit deze tekst: "Maar gij zijt een God van vergevingen", Neh. 9:17, dat wil zeggen, van alle soort van vergeving. Wij kunnen ook aanhalen de woorden van Daniël: "Bij den Heere onze God zijn de barmhartigheden en vergevingen, hoewel wij tegen Hem hebben gerebelleerd", hfd. 9:9. Ook in deze woorden vinden wij dat er overvloed van genade en vergeving bij God is. En in Jes. 55:7 lezen wij: "Want Hij vergeeft menigvuldiglijk." Dit mag vertaald worden: "Hij wil de vergiffenis vermenigvuldigen." Maar om dit te verklaren, zal ik u vier dingen noemen, waaruit overvloedig bewezen wordt, dat er een volheid en genoegzaamheid van vergevende genade is in Christus.

1. Er is tot Christus nooit iemand gekomen, met welke overtredingen ook, en van welke diepe kleur ze ook waren, ja zelfs dat ze vechters waren tegen de hemel, evenwel is er nooit zo iemand tot Christus gekomen, of Hij was gereed hem vergeving te schenken. Heeft dit u niets te zeggen, dat er heden niemand in de hel is, die kan zeggen: *ik kwam tot Christus om vergeving, maar Hij wou ze mij niet schenken?* O, zeggen Manasse, Paulus en al die duizenden, die staan bij de glazen zee, niet: *er is een volheid van vergevende genade in Christus?* Wat bracht al de heiligen naar de hemel? Niets anders dan vergevende genade. Geloof mij, als u tot Christus komt, u mag zijn wie u wilt, u zult niet worden uitgeworpen.

Ik wil tevens opmerken, dat er vier eigenschappen in Christus zijn, die u uitnodigen tot Hem te komen om vergeving, niettegenstaande uw overtredingen, hoe veel ze ook zijn.

1. *Christus kan al uw ongesteldheden genezen met één blik.* Is hier iemand die zich ziek voelt, door veel kwalen? Ik zeg u, één blik op Christus zal u genezen. Wilt u op deze dag van al uw kwalen genezen worden? Sla dan één blik op Hem: "Zie op Mij, wordt behouden, alle gij einden der aarde, want ik ben God en niemand meer," Jes. 45:22. (Engelse vert.)
2. Christus is een Heelmeester die al uw kwalen kan genezen met één woord. Dat lezen wij in de Schrift: "Spreek alleenlijk één woord, en Uw knecht zal genezen zijn."
3. Dit is een eigenschap in deze dierbare Heelmeester, dat één aanraking van de Zoon van God u vandaag kan genezen van al uw ongemakken. Dit is duidelijk uit de woorden van de vrouw die zei: "Indien ik alleenlijk Zijn kleed aanraak, zo zal ik gezond worden." Slechts een enkele aanraking van het kleed van Christus zal ons genezen van al onze kwalen.

4. Dit zal Hem aanprijzen, dat enkel de schaduw van Christus die voorbij trekt, ons zou genezen van al onze kwalen. U kunt geen ziekte hebben, of de schaduw van een voorbijtrekkende Christus kan u genezen. Is er iemand die acht en dertig jaar heeft gelegen bij het badwater der ordinantiën en niet genezen is? Ik zeg u, maak gebruik van Christus en u zult genezen worden. Is er iemand die twaalf jaar heeft geleden aan een vloed des bloeds, die al zijn leeftocht aan medicijnmeesters ten koste heeft gelegd, en met wie het niet beter maar erger geworden is? Ik zeg u, raak de zoom van het kleed van Christus aan en u zult gezond worden. Geloof mij, Christus is buitengewoon gewillig al uw ongerechtigheden te vergeven.

2. Het tweede wat bewijst dat er een volheid van vergevende genade in Christus is, kunt u hierin vinden: hoewel deze dierbare fontein van vergevende genade bijna zes duizend jaar heeft opengestaan, en al de heiligen die in de hemel zijn er uit hebben gedronken, evenwel is ze nog even vol als op de eerste dag waarop zij werd geopend. Zegt u dit niet, dat er een volheid van vergevende genade in Christus is, en dat deze fontein niet uitgeput raakt? Deze fontein vloeit over, en dit is het grote gebod van God: o, kom en drink daar uit.

2. De tweede zaak in de woorden is deze: mensen worden geroepen om deze vergevende genade die in Christus is aan te nemen. O, verachters en droevige versmaders van vergevende genade, verhardt uw hart niet, daar u heden Zijn stem hoort. Opdat u overreed zult worden te horen, zal ik u zeven motieven voorstellen.

1. Het eerste motief waarop wij u aansporen om te komen tot deze vergevende genade, is deze, dat ze geheel vrij is. Dit vinden wij in Lukas 7:42: "En als zij niet hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt." Christus vraagt geen prijs voor vergevende genade. Maar alleen dat u gewillig zult zijn ze aan te nemen. Opdat u zult weten dat deze vrije vergevende genade wordt aangeboden, zal ik ze u aanbieden op zes schriftuurlijke gronden. En ik vermaan en beveel u, als in de tegenwoordigheid van God, dat sinds vergevende genade zo vrij is, u ze niet zult versmaden of licht achten.

- Ten eerste. Ik zeg u, er is niemand hier, of hij kan vergevende genade krijgen voor *schuldbelijdenis*. Maak uw rekening op, en erken dat u niets hebt te betalen. Is dit geen lage prijs? Belijd alleen uw schuld en Christus zal ze u vergeven. Als u zou moeten bepalen, wat God door u gedaan wilt hebben, opdat uw ongerechtigheid vergeven zou worden, ben ik zeker dat u nooit gedacht zou hebben aan zo'n gemakkelijke weg, als de belijdenis van uw misdaden. Wij hebben dit wonderlijk woord: "Ik zei: Ik zal belijdenis doen van mijn overtredingen voor den Heere, en gij vergaafte de ongerechtigheid mijner zonde," Ps. 32:5. Wij hebben een nog wonderlijker uitdrukking in Gods Woord: "Alleen ken uwe ongerechtigheid", Jer. 3:13. Wat, is er niet meer te doen om vergeving te krijgen? Neen, er is niemand hier, die zijn

schuld erkent en geen vergeving zal ontvangen. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve," 1 Joh. 1:9. Daar dit de waarheid is, zal er dan nog iemand hier worden gevonden die zijn schuld wil ontkennen? Ik zeg u, dat die persoon van vergevende genade zal verstoken zijn. Maar wie zal belijden, dat hij gezondigd heeft en goddeloos gedaan, zal vergiffenis vinden.

- Ten tweede. Ik zal een weinig verder gaan. O, wees ernstig in de dingen die voor u van eeuwig belang zijn. Er is niemand die een wezenlijke behoefte heeft aan vergeving die ze niet zal ontvangen. Is hier iemand, die zo laag wil bukken, dat hij *één ware begeerte* naar vergevende genade heeft? U mag zijn wie u wilt, als u één begeerte naar genade hebt, zo zult u die ontvangen. Dit is duidelijk uit Matth. 18:32, waar wij lezen: "Al die schuld heb ik u kwijtgescholden, dewijl gij mij gebeden hebt." Nu, daar vergevende genade u wordt aangeboden tegen zo'n lage prijs als één begeerte is, zult u evenwel weigeren? Ik zeg u, dat de eeuwige vloek van de oneindige God zal rusten op zulk een, die geen begeerte heeft naar vergevende genade. Als allen die hier zijn die geen begeerte hebben naar vergevende genade, de deur werd gewezen, twijfel ik of er één of twee honderd zouden overblijven, die niet werden weggestuurd.
- Ten derde. Ik zal nog iets verder gaan. Is hier iemand die slechts *zijn schuld aan God wil belijden*? Ik zeg u dat zo'n genade zal vinden, overeenkomstig deze woorden: "Ik zei: Ik zal belijdenis doen van mijn overtredingen voor den Heere, en gij vergaaft de ongerechtigheid mijner zonde." Nu is hier iemand die een werkelijk het voornemen heeft met zijn schuld te komen? Dan mag ik u zeggen, als u werkelijk een voornemen daartoe hebt, dat Christus gewillig is u pardon te schenken. Nu, bent u niet gewillig vergeving aan te nemen tegen deze prijs, verachters en versmaders van vergevende genade?
- Ten vierde. Ik mag nog iets lager gaan; om te zien of u ten laatste gewillig wordt of niet, vergevende genade aan te nemen. Is hier iemand die aan Christus wil *denken, als machtig zijnde die genade aan hem te geven*? Christus wil hen genadig zijn. God zegt: "Ik, Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg om Mijnentwil, en Ik gedenk uwer zonden niet," Jes. 43:25. En wat volgt daarop? "Houdt Mij in gedachten." (Engelse vert.) Is hier niemand die Christus in gedachten wil houden, als zijnde gewillig hem genade te schenken? Bent u niet gewillig om het pardon aan te nemen tegen zo'n geringe prijs?
- Ten vijfde. Ik mag nog een weinig lager gaan. Is hier heden iemand, die niet tot Christus kan *bidden om vergeving*? Ik zeg u, als u oprecht en ernstig bent zal Hij woorden in uw mond geven, zoals staat in Hoséa 14:3: "Neemt deze woorden met u en zegt tot Hem: Neem weg alle ongerechtigheid." Gezegend

is hij, wie door Christus woorden in zijn mond worden gegeven. Is hier iemand, die begeert dat Christus Zelf hem zulke woorden in de mond wil geven: "Neem weg al mijn ongerechtigheid"? Er zijn velen die met vloeken in hun mond lopen. O, dat u eens in oprechtheid tot dit gebed kwam: *o dierbare Christus, neem weg al mijn ongerechtigheid.*

- Ten zesde. Ik wil u dit nog zeggen: *is hier iemand die tot Christus wil komen om de wet te ondertekenen?* Dan zal Hij voor u het evangelie ondertekenen. Is hier geen ziel, die duizend talenten schuldig is aan Christus? Nu, onderteken uw schuldbekentenis en Christus zal ze verscheuren. Is dit geen geringe prijs? Is er niemand hier, die dit kan doen? Nu, vergevende genade is vrij, en Christus is gewillig ze u te geven. Bent u niet beschaamd, dat vergevende genade zo laag wordt aangeboden en er niemand is, om ze aan te nemen? O, moet Christus heden dat gebed doen: "Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen"? Is er niemand binnen deze deuren die gewillig is vergevende genade aan te nemen? O, pas op dat die woorden in Jes. 22:14 niet in de hemel tegen u geschreven worden: "Indien u deze ongerechtigheid verzoend wordt totdat gij sterft." Nu, zijn er enigen hier, die tevreden zijn genade aan te nemen tegen zulke lage prijzen? O, onderteken uw schuldbekentenis. Zelfs een dief zou het doen. Erken uw schuld. U kunt ze niet betalen en u zult pardon hebben op uw schuldbekentenis.
- Ten, zevende. Ik zal nog een weinig lager gaan. Is hier iemand, die God moeite maakt met zijn zonden, en evenwel niet bidt? Tot die mens zeg ik, *als u gewillig bent*, kunt u heden vergeving krijgen. Dit zijn wonderlijke woorden in Jes. 43:23 en 24, waar God Israël moet beschuldigen van twee boosheden, dat zij Hem het vee hunner brandofferen niet gebracht hebben en van deze zonde dat zij Hem vermoeid hebben met hun ongerechtigheden. Evenwel zegt Hij: "Ik, Ik ben het Die uw overtredingen uitdelg om Mijnentwil, en Ik gedenk uwer zonden niet." Ik vraag u, wilt u een koord nemen en het om uw hals leggen? Weet dan dat Christus een goedertieren Koning is. Kom dan tot Hem, daar Hij ons heeft geboden onze broeder zeventig maal zeven maal op een dag te vergeven, hoeveel te meer zal Hij, Die oneindig is, ons onze misdaden vergeven? Ik denk, als u een gezicht had op de rol van al uw ongerechtigheden, u zou zeggen: *o, wil Christus mij vergeving schenken?* Ik zeg u, al waren uw zonden als scharlaken, en uw overtredingen als karmozijn, u mag komen en vergevende genade ontvangen. Als Christus geen reden in u kan vinden om uw ongerechtigheid te vergeven, zal Hij ze vergeven om Zijns Naams wil.

2. Een tweede motief die wij willen aanvoeren, om u te dwingen tot komen en tot omhelzen van vergevende genade, is, dat de vergevende genade in Christus volkomen is. Er zijn enkele uitdrukkingen in de Heilige Schrift, die ons spreken van de volheid van vergevende genade.

De eerste is deze: "Hij vergeeft de ongerechtigheid, en overtreding en zonde," Ex. 34:7. Nu, waartoe al die verschillende benamingen: ongerechtigheid, overtreding en zonde? Dit heeft ons te zeggen, dat u aan geen zonde kunt schuldig staan, die Christus niet gewillig en bekwaam is te vergeven. In Hebr. 8:12 vinden wij een herhaling van deze benamingen: "Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken." De herhaling van deze woorden wil ons zeggen, dat er geen scharlakenrode zonde is, die Christus niet kan vergeven.

De tweede tekst welke ons zegt dat er een volheid van vergevende genade in Christus is, vinden wij in Jer. 33:8. Wij lezen daar: "Ik zal ze reinigen van al hun ongerechtigheid met dewelke zij tegen Mij gezondigd hebben, en Ik zal vergeven al hun ongerechtigheden met dewelke zij tegen Mij gezondigd en met dewelke zij tegen Mij overtreden hebben." O, wilt u al uw schuld vandaag betaald hebben, wees dan tevreden met deze vergevende genade. Is hier iemand die niets heeft om van te leven, kom en wees tevreden met deze vergevende genade. Dan zult u naar huis mogen gaan en zeggen: *ik ben rijker dan de rijkste koopman in Glasgow*. Ja ik zeg u, als u Christus duizend maten schuldig bent, Hij zal niet zeggen: zit neer en schrijf *vijftig*. Maar Hij zal tot u zeggen: zit neer en schrijf *niets*.

3. Wij zullen een derde motief noemen. Deze vergevende genade werd gekocht tegen een dure prijs. Daarom kom en neem ze aan. Ze is gekocht voor de prijs van Christus' bloed. Zult u, wat tegen zo'n prijs gekocht werd, gering schatten? Ik zeg u, u kunt voor niets krijgen, wat Christus kocht met Zijn dood. Is het geen begeerlijke koop, voor één begeerte te krijgen wat met een oneindige prijs werd betaald? Weet u niet, dat onzer aller ongerechtigheden op Christus zijn aangelopen en dat door Zijn striemen ons genezing is geworden? Jes. 53. Weet u niet, dat Hij is de gezegende Scheidsman, Die Zijn hand op ons beiden leggen mocht?

4. Er is een vierde motief aan te voeren, om u te overreden deze vergevende genade aan te nemen. Deze genade is meer dan genoeg, volgens dit woord: "Waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest," Rom. 5:20. Nu, wilt u niet tevreden zijn met deze zeer overvloedige genade? Ze overtreft ver al uw ongerechtigheden.

5. Wij zullen een weinig spreken over ons vijfde motief. De vergeving van zonden is een onnaspeurlijke genade. Het is een onuitsprekelijk teken van liefde. Daarom vermaan ik u ernaar te verlangen. Wilt u weten welke naam Paulus gaf aan vergevende genade? Hij noemt ze *de onnaspeurlijke rijkdom van Christus*. De reden waarom ik het een onnaspeurlijke genade noem, is, dat er verschillende uitdrukkingen in Gods Woord worden gevonden, die deze natuur van vergevende genade uitdrukken.

Soms wordt ze genoemd een wegnemen van onze overtredingen. "Wiens overtreding vergeven is," Ps. 32:1. Het kan ook vertaald worden door: "Wiens overtreding is weggenomen." O, zijn hier mensen, die begeren dat de dierbare handen van Christus, de last van overtredingen van hun rug zullen wegnemen? Soms wordt ze genoemd onder het beeld van uitzuiveren of wegwassen, of bedekken, wiens zonde bedekt is. Dat heeft ons te zeggen dat zonde een schande is en nodig heeft bedekt te worden.

Soms wordt het genoemd een vergeten van de ongerechtigheid, zoals in Hebr. 8:12, waar wij lezen: "Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken."

Op een andere plaats wordt ze genoemd: "Het wegwerpen van zonde achter Zijn rug," wat wil zeggen dat de zonde van iemand die geen vergiffenis heeft, altijd voor Gods aangezicht is, en dat de zonde van iemand die vergeving ontving achter Zijn rug is geworpen.

Ze wordt ook genoemd: "Het dempen van ongerechtigheden en het werpen van de zonden in de diepte der zee", zoals in Micha 7:19. Al deze uitdrukkingen dienen om ons duidelijk te maken, dat vergeving van zonden een grote ontferming is. Eén uitdrukking is niet genoeg om het te verklaren. O, er liggen grote en dierbare zaken opgesloten in de uitdrukking: vergeving van zonden.

6. Een zesde motief om u aan te zetten deze vergevende genade te omhelzen, is deze, dat God wacht om genadig te zijn. Hij wordt in Neh. 9:17 genoemd: "Een God van vergevingen." Ja, Hij verlustigt Zich in dit werk van vergeving, want in Micha 7:18 wordt van Hem gezegd: "Hij heeft lust aan goedertierenheid." Nu, daar u te doen hebt met Een, Die lust heeft aan vergiffenis te schenken, bent u niet ingewonnen om ze aan te nemen? O, wilt u deze vergevende genade niet omhelzen?

7. Een zevende motief om u te overreden, is, dat vergevende genade de meest uitmuntende, de meest dierbare, de meest begeerlijke zaak is, waarnaar u kunt staan. Wilt u weten waar u meest naar moet jagen? Het is dit: *vergevende genade*. Zo deed Job: "Waarom vergeeft Gij niet mijn overtreding, en doet mijn ongerechtigheid niet weg?" Hfd. 7:21. Als u alle weldaden van de wereld had maar deze zou u ontbreken, dan had u inderdaad niets. Geloof mij, wie neerdalen zal in het graf zonder deze edele en uitmuntende weldaad van God, de vergeving van zonden, zal liggen in een eeuwige vervreemding van de Zoon van God. O, zal deze uitnemende weldaad van vergevende genade zó licht geacht worden?

8. Wij zullen u nog een achtste motief voorstellen om u te dwingen om in te gaan, en het is deze: als u veertig jaar kon bidden en een andere veertig jaar kon wenen, maar u zou deze vergevende genade missen, zou u eeuwig verloren zijn. Als u kon preken als een engel en altijd kon wenen, maar u vergevende genade mist, dan bent u nog niets en zou voor eeuwig in het verderf wegzinken. Nu,

daar er zo'n grote noodzaak voor u is, om deze genade te verkrijgen, smeed ik u, daarnaar te jagen. O, zal hier de gunst van vergeving aan rebellen worden aangeboden en zal niemand van hen ze aannemen? Moet ons dit niet verbazen, dat mensen die veroordeeld zijn tot de eeuwige dood, de genade niet omhelzen, wanneer ze hen wordt aangeboden? Ik denk dat dit één van de redenen is, dat u niet gelooft dat er een hel is, en dat u niet gelooft dat er een God is, en dat u niet gelooft dat er een oordeel staat te komen.

Nu, om onze woorden verder te verklaren, zal ik nog over een paar zaken spreken.

Ten eerste. Ik zal iets zeggen over de *eigenschappen* van deze vergevende genade, waarop ik wens dat u acht zult slaan.

(1.) Mijn eerste opmerking is, dat velen meer bidden om vergeving van dadelijke zonden, dan om vergeving van de oorspronkelijke zonde. Zijn er niet sommigen, als het hen werd gevraagd, die niet zouden durven zeggen, dat zij ooit baden om vergeving van de oorspronkelijke zonde? Nu, wat is de reden dat velen meer bidden om vergeving van dadelijke overtredingen, dan om vergeving van de zondesmet. Ik zal u drie redenen daarvan geven.

- Er zijn velen die de erfzonde niet als hun eigen beschouwen en daarom vragen zij niet om vergiffenis daarvan.
- Sommigen menen dat de erfzonde niet zo groot is als de dadelijke zonde. Ik denk dat deze gedachte ontstaat omdat de erfzonde de natuurlijke consciëntie niet zo treft als de dadelijke zonde. Maar geloof mij, er is in de zondige aard een diepte van schuld, die niet is in de dadelijke zonde.
- De zondigheid van de erfsmet wordt niet zo gemakkelijk gevoeld als de zondigheid van dadelijke zonden. Wie in eenzaamheid wenen kan over zijn zondige aard, die heeft enige vordering gemaakt, nee ik mag zeggen die heeft grote vordering gemaakt. Ik wil u tevens zeggen, dat het tevergeefs is te bidden om vergeving en doding van dadelijke zonde, totdat u werkzaam wordt omtrent de vergeving en de doding van de oorspronkelijke zonde.

(2.) Mijn tweede opmerking betreffende de vergiffenis van zonden is deze: velen bidden nooit om vergeving voor ijdele gedachten en ijdele woorden. Deze twee liggen niet vaak binnen de omtrek van onze gebeden. Daarom zeg ik u, u mag zijn wie u wilt, bid om vergeving van uw ijdele gedachten en woorden. Of kent u die tekst niet: "Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden?"

(3.) De derde opmerking die ik wil maken, betreffende vergeving van zonden, is deze: er zijn velen die meer zoeken naar genietingen dan naar vergeving. Velen staan meer naar gevoelige uitlatingen van Christus dan naar vergeving van zonde.

(4.) Een vierde opmerking is deze: er is een groot verschil tussen het weten dat er vergeving is, en de toepassing daarvan. Soms wordt vergeving aan iemand

bekend gemaakt zonder dat ze wordt toegepast. Dit is duidelijk uit 2 Sam. 12:13, waar Nathan tot David zegt: "De Heere heeft uw zonde weggenomen", en toch bidt hij in de 51ste Psalm viermaal om vergiffenis van diezelfde zonde. Weet dus, dat er verschil is tussen de bekendmaking van vergeving en de genieting van vergeving van zonden.

(5.) Er is een vijfde opmerking die ik wil maken. Weet dat er velen zijn die zichzelf vergiffenis schenken, vóór God vergeeft. Er zijn ook veel mensen die hun zonden vergeten, vóór God ze vergeet. Ik zal u twee hoven noemen, waar veel geveinsde en vermetele mensen het afschrift van vergiffenis halen. Sommigen nemen het afschrift van vergiffenis uit het hof van eigenliefde en anderen nemen het afschrift van pardon uit het hof van een dwalende consciëntie. Maar als wij met deze beide pardonbrieven, die van deze twee hoven zijn, tot Christus komen, zo zal Hij ze niet erkennen. Maar Hij zal ze verscheuren. Daarom smee ik u, onderzoek zeer nauw vanwaar u het pardon voor uw zonden hebt verkregen. De vloek rust op hen die zichzelf hun zonden vergeven, voordat God ze vergeeft. Het oordeel zal eeuwig blijven op hen, die hun zonden vergeten eer God ze vergeet. Er ligt een groot en eeuwigdurend wee op de rug van hem, die vrede heeft met zichzelf, voordat God vrede met hem heeft gemaakt.

(6.) De zesde opmerking is deze: vergeving van zonde is een gift en een teken van de liefde van God. Daarom is vergiffenis eigenlijk het voorwerp van geloof. Christenen moeten hun vergeving niet gronden op gevoel. Maar op geloof.

(7.) Een zevende opmerking is, dat een Christen kan hebben geloofd dat zijn zonden vergeven zijn, en dat later al leraars van de wereld tot hem komende, hem niet kunnen doen geloven, dat hij vergiffenis heeft. Soms, wanneer hij is onder de macht van vervreemding en hardheid des harten, en van verzoeking, kan hij de *toepassing van de vergeving* niet maken.

(8.) De achtste of laatste opmerking die wij willen maken is, dat sommige Christenen de waarde van de liefde en de gemeenschap Gods kennen, en echter nooit de waarde kenden van vergevende genade. Vergeving van zonden is een weldaad, waarvan de waarde nooit hoog genoeg kan worden aangeslagen.

II. Ten tweede. *Ik wil nu een weinig spreken over onze plicht vergevende genade aan te nemen.* Ik wil u enkele redenen voorstellen waarom sommigen weigeren deze genade te ontvangen. Velen menen, dat zij reeds pardon hebben verkregen en daarmee staan zij vergevende genade in de weg. Sommigen, wanneer wij van hen verlangen dat zij komen en de vergevende genade van Christus zullen aannemen, zeggen: wij hebben er geen behoefte aan, wij hebben reeds vergeving. O, zijn er niet velen, die nu in het verderf liggen, die dachten dat hun

ongerechtigheid vergeven was? Ik zal u zeven bewijzen noemen, waaruit u kunt weten of uw zonden zijn vergeven.

1. *Ik zeg u dan, dat wie vergiffenis heeft verkregen, Hem hoog acht, Die de zonden vergeeft.* Is hier iemand, die Christus, Die de zonden vergeeft, niet onuitsprekelijk hoog acht? Dit is een bewijs, dat u geen vergiffenis hebt ontvangen. Zijn er niet veel zaken die u boven Christus stelt? Dit bewijst dat u geen vergiffenis hebt. Dit is duidelijk uit Micha 7:18, waar wij lezen: "Wie is een God gelijk Gij? Hij geeft de reden van deze uitroep, want hij zegt: "Die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat. Als u vergeving hebt gekregen, dan is in uw schatting niets in de hemel of op de aarde, dat zo hoog is als Hij, Die de zonden vergeeft. Nu, ik vraag uw consciëntie: heeft Christus de hoogste plaats in uw hart? Zo niet, dan draagt u een bewijs dat uw zonden niet vergeven zijn. Zijn er niet velen hier, die moeten erkennen dat hun gedachten niet uitgaan tot Christus? Ik zeg u, als u gekomen was tot vergeving, zou Christus onvergelykelyk heerlijk in uw bevatting zijn. Nu, durft u zeggen dat Hij onvergelykelyk voor u is geworden?"
2. *Het tweede bewijs dat iemand vergeving van zonden heeft, is, dat hij de zonde die vergeven is, haat.* Sommigen kunnen op de zonden, die zij menen, dat hun vergeven zijn zien met evenveel genoegen als tevoren. Weest er zeker van, dat uw zonden niet vergeven zijn, zo lang u met genoegen aan uw zonden kunt denken. Het is een ingebeelde vergiffenis, wanneer wij op vroegere zonden met vermaak kunnen zien, nadat wij menen dat zij vergeven zijn.
3. *Het derde bewijs dat in iemand gevonden wordt, wiens overtreding vergeven is, mogen wij hierin stellen, dat in zijn geest geen bedrog is, Ps. 32:1.* Nu, is hier iemand die durft zeggen, dat in zijn geest geen bedrog is? Zijn er niet velen in wier tong, wandel en hart, bedrog en geveinsdheid heerst? Dit is een bewijs dat hun zonden niet vergeven zijn.
4. *Het vierde bewijs, dat in iemand, wiens zonden vergeven zijn wordt gevonden, is, dat hij veel bezig is in het prijzen van God voor zo'n wonderlijke ontferming.* Dit is duidelijk uit Ps. 103, waarin David spreekt: "Loof den Heere mijn ziel en al wat binnen in mij is, Zijnen heiligen naam." En wat is de reden daarvan? David vervolgt: "Die al uwe ongerechtigheid vergeeft." En het is duidelijk uit Hoséa 14:3, waar geschreven staat: "Neem weg alle ongerechtigheid en geeft het goede, zo zullen wij betalen de varren onzer lippen." Dat betekent: wij zullen U prijzen.
5. *Een vijfde bewijs van vergeving van zonden is, dat iemand die ze bezit, hoge gedachten heeft van de vergeving zelf.* Hij stelt die weldaad hoger dan veel

weldaden van gevoel. Dit is een bewijs van vergeving wanneer hij die ontferming zo hoog acht en het beschouwt als een wonderlijke weldaad.

6. *Het zesde bewijs van vergeving van zonden, is, dat iemand die ze ontving, veel lijdzaamheid en onderwerping zal hebben onder de moeilijkheden die over hem komen.* Het is een wonderlijke uitdrukking, welke wij vinden in Jes. 33:24, "En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek." En waarom? Omdat "het volk dat daarin woont, vergeving van ongerechtigheid zal hebben." Vergevende genade zal de inwoners van Jeruzalem doen zeggen: "ik ben niet ziek."
7. *Een zevende bewijs dat iemand vergeving van zonden heeft, is, dat hij bereid is, beledigingen welke hem worden aangedaan, te vergeven.* Als wij onze naasten het kwaad dat zij ons aandoen niet vergeven, dat is een bewijs dat onze zonden niet vergeven zijn. Zijn hier niet velen, die de vijfde bede in het gebed des Heeren niet kunnen bidden: "Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren?" Kent u dat woord niet: "Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u doen, als u niet van harte vergeeft een iegelijk zijn broeder zijn misdaden?" Nu, zijn er niet sommigen hier, die anderen vijandschap toedragen? Dit is een bewijs dat u geen vergeving hebt ontvangen.
8. *Wij zullen nog een achtste bewijs geven van vergiffenis van zonden. Er zijn drie dingen die gewoonlijk verbonden zijn aan vergeving van zonden, wanneer ze in de ziel wordt afgekondigd.*
  - (1) Wanneer iemand het bewijs dat zijn zonden vergeven zijn, thuis krijgt, dan is er veel inwendige blijdschap en gemeenschap met God. Gewoonlijk gaan gemeenschap met God en vergeving van zonden samen. Er is een stem van blijdschap van binnen, wanneer deze woorden van de hemel tot de ziel worden gesproken: "Mijn zoon, zijt welgemoed, uw zonden zijn u vergeven."
  - (2) Wanneer de toepassing van de vergeving recht is, dan is er een hartelijke verfoeiing van de ongerechtigheid. Wanneer God aan de ziel vergiffenis mededeelt, dan wordt de ziel gebracht tot een werkelijke afschuw van de zonden.
  - (3) Wanneer de vergeving aan een ziel wordt meegedeeld, dan is er gewoonlijk groot vermaak in de plichten.

Nu deze drie zijn het liefelijk gezelschap van vergeving die aan de ziel wordt bekend gemaakt.

Wij zullen u nog enkele redenen noemen, waarom wij vergevende genade niet aannemen.

- Ten eerste. De eerste reden, waarom wij vergevende genade niet aannemen, is dat wij het gewicht van de zonde niet kennen. Als wij het gewicht van de zonde beseften, zouden wij dag en nacht roepen. Onze consciënties zijn niet teer en daarom roepen wij niet om vergeving. Wanneer riep David om vergeving en ontving ze? Was het niet toen zijn beenderen verouderden, in

zijn brullen de ganse dag? Wanneer vertelde hij dat? Was het niet toen zijn zonde bedekt was? "Welgelukzalig is hij wiens overtredingen vergeven, wiens zonde bedekt is," Ps. 32. Hij herhaalt nog eens wat voorafging: "Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij, mijn sap werd veranderd in zomerdroogten."

- Ten tweede. De tweede reden waarom wij vergevende genade niet aannemen, is, dat wij niet over onze zonden nadenken. Sommigen hebben in twintig dagen geen enkele gedachte over hun zonden, en dat is de reden waarom wij niet veel zoeken om vergeving. David smeekte veel om vergeving, toen zijn zonde steeds vóór hem was. Hij zegt: "Mijn zonde is steeds vóór mij, en daarom riep hij veel om vergeving."
- Ten derde. De derde reden waarom wij niet zoeken om vergeving en waarom wij ze niet ontvangen, is, dat wij niet weten welk een afschuwelijke en schandelijke zaak de zonde is. Als wij eens geloofden welk een schandelijk en gruwelijk ding de zonde is, zo zouden wij vergeving op hoge prijs stellen en er veel om bezig zijn. Leerde u beseffen dat de zonde bedekking nodig heeft, en moet worden weggewassen, zo zou u uitroepen: *o, neem mijn schuld weg door het bloed der besprenging en reinig mij van een zondige consciëntie.*

III. *Wij zullen nog enkele tegenwerpingen, die tegen de inhoud van onze tekst gemaakt kunnen worden, behandelen en daarmee sluiten.* Er kunnen zeven sterke tegenwerpingen gemaakt worden, die wij willen beantwoorden en die wij proberen weg te nemen.

- Eerste tegenwerping. *Helaas, zeggen sommigen, ik heb zovele misdaden bedreven, dat ik denk dat Christus mij nooit zal aannemen. Ja mijn overtredingen zijn zwaar en mijn zonde is groot.* Nu, ik zal niet anders tot u zeggen, dan dat de genade van Christus genoeg is voor u. Zijn uw zonden als scharlaken en karmozijn? De tongen van mensen en engelen kunnen geen ander antwoord geven dan dit: "Zijn genade is u genoeg." Ik zeg u, Zijn genade is groter dan uw ongerechtigheid. Daarom, sta en zie het heil des Heeren.
- Tweede tegenwerping. *Een ander zegt: ik ben reeds veel jaren een belijder geweest, en hoe meer ik worstel met mijn lusten en begeerlijkheden, hoe meer zij over mij heersen.* Wel ik mag u antwoorden, dat Zijn genade genoeg is voor u, en dat Zijn kracht in zwakheid wordt volbracht. Er is een volheid van kracht in de Zoon van God, genoeg om u te doen overwinnen.
- Derde tegenwerping. *Ach, zegt iemand, ik zou graag vergevende genade aannemen. Maar ik kan mijn hart niet zover krijgen, dat ik kan vertrouwen.* Ik zeg u, er is een antwoord in onze tekstwoorden: "Zijn genade is genoeg voor u." Hij kan het willen en het werken beide in u geven. O, zijn hier mensen, die zeggen, dat zij tot Christus wilden komen, als zij gewillig mochten worden? Wel Christus heeft Zijn kracht verbonden om u gewillig te maken.
- Vierde tegenwerping. Sommigen zeggen: *ik bid niet en ik begeef mij niet tot geestelijke plichten, want ik heb er geen zin in en het is een last voor mij.* Dit is een

droevige toestand. Maar ze wordt beantwoord door onze tekst: "Zijn genade is voor u genoeg." Ik wens dat u tot inkeer zult komen, dat u gaat roepen en dat u mag weten dat er ook voor u genade bij Hem is. Er is geen gebrek zo groot, of het wordt beantwoord door Zijn woord: "Mijn genade is u genoeg."

- Vijfde tegenwerping. U zegt: o, hoe zal ik dit boze hart vol ongeloof te boven komen? Hoe zal ik komen tot die edele genade van geloof? Daarop geeft onze tekst een antwoord: "Zijn genade is u genoeg." Kunt u uw hart niet opheffen tot geloof? U kunt de weg daartoe vinden in onze tekst.
- Zesde tegenwerping. Als u zegt: *ik ben bang dat, indien ik tot Christus zou komen, ik Hem tot schande zou zijn, en ik een smet zou brengen op de wegen Gods en een vlek op Zijn naam zou werpen.* Dan zeg ik u, dat er een antwoord voor u is in de woorden: "Zijn genade is u genoeg." Hij kan u tot Zich brengen, en u daar houden met witte klederen.
- Zevende tegenwerping. Sommigen hebben dit bezwaar: *helaas, ik verkeer onder het kwaad van onoprechtheid. Ik kan mij tot geen plicht begeven, of ik word veel oneerlijkheid in mijzelf gewaar. Er is een tegenspraak tussen mijn hart en mijn licht, tussen mijn uitwendige en inwendige mens, tussen mij in de eenzaamheid en mij in gezelschap.* Er is tegenspraak tussen mijn begeerten en mijn wandel, tussen mijn voornemens en mijn volbrengen. O, hoe zal ik mijn onoprechtheid te boven komen? Ik antwoord, dat ik wens dat u Zijn vergevende genade mag omhelzen waarvan Hij spreekt in de tekst: "Mijn genade is u genoeg."

Hoewel ik vrees dat er niet velen onder ons zijn, die in een gepaste gesteldheid verkeren, wil ik toch aan allen die hier zijn, een vraag stellen. Wat dunkt u van het aanbod van vergevende genade, dat tegen zo'n lage prijs u wordt voorgesteld? Ik betwijfel, ja ik betwijfel zeer sterk, of er iemand binnen deze deuren is, die zal vertrekken met meer liefde tot deze vergevende genade, dan hij had toen hij binnenkwam. O, verachtters van deze dierbare vergevende genade van God, sta met ontzag stil, opdat er geen vonnis in de hemel worde uitgesproken, dat uw zonden nooit vergeven zullen worden. Wij kunnen veel spreken over deze vergevende genade. Maar het betekent het verderf van velen, dat zij geen behoefte hebben aan deze genade. Ik leg u de verplichting op dit mee naar huis te nemen, dat u moet overtuigd worden van de noodzakelijkheid van deze vergevende genade.

Ik zal u vijf zaken noemen, om u aan te tonen dat u zonder behoefte aan Christus, nooit tot Hem zult komen om vergevende genade.

1. Behoefte aan Christus bestaat niet in het waarnemen van vormengodsdienst. Als u een wezenlijke behoefte aan Christus had, zou u niet zo staan op al die vormen, die door ongeloof worden voorgeschreven. Noodzaak en behoefte kunnen niet voldaan worden door vormen. Maar alleen door Christus Zelf.
2. Noodzaak en wezenlijke behoefte aan Christus snijden al het tegenspreken en redeneren van het ongeloof af. Noodzaak kent slechts één vraag: wanneer zal ik Christus vinden? Of, noodzaak stelt deze vraag: o, wanneer zal ik

komen en Hem zien? Als u wezenlijke behoefte aan Christus had, zou u niet langer redeneren en twisten.

3. Noodzaak en behoefte leren ons de kortste weg tot Christus te nemen. Ongeloof is oorzaak dat wij langs een omweg tot Christus komen. Maar behoefte voert ons regelrecht tot Hem. Geloof mij, als u arm en behoeftig was, zou u een snelle reis maken tot de Zoon van God.
4. Ik wil dit nog van noodzaak en behoefte zeggen: het zijn zielsgestalten die geen uitstel toelaten. U, die deze vergevende genade gering schat, wat is de oorzaak dat u zo dikwijls uitstelt en dat u zegt: "Nog een weinig slapens"! Ik zeg u dat u zo leeft omdat u de noodzaak niet beseft. Noodzaak zou u moede maken van uitstellen. Ik zal u zeggen wat behoefte en noodzaak zouden doen. Zij zouden u elk uur van afwezigheid van Christus doen schijnen een jaar te zijn. Zij zouden oorzaak zijn dat een ogenblik van Zijn afwezigheid u zou voorkomen als een lange tijd. Noodzaak en wezenlijke behoefte aan Christus zouden u beroven van uw nachtrust, totdat u Hem vond. Ware behoefte heeft slechts één gebed, en dat is: *o, dat ik één blik van de Zoon van God mocht ontvangen*. Als u noodzaak gevoelde en ware behoefte aan Christus had, zou u niet zo dikwijls durven uitstellen als u nu doet. Als besef van noodzaak en gevoel van behoefte niet aanwezig zijn, zult u spreken als Felix, en tot uw leraar zeggen: "Voor ditmaal ga heen, en als ik gelegener tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij roepen."
5. Behoefte is de beste prediker van de schoonheid van Christus. Niets zal Hem zo zeer aanbevelen als behoefte. Het zal een goed gerucht van Hem brengen. Als hier vandaag iemand zou wezen die wezenlijke behoefte aan Hem had, hij zou verrukt worden door liefde tot Hem. Noodzaak prijst Christus aan. Wat is de oorzaak dat wij zulke lage gedachten van Hem hebben? Het komt uit gemis van behoefte aan Hem. Als wij onszelf arm en ellendig voelden, zou dat ons in een ogenblik meer preken van de schoonheid van Christus, dan al de leraars in Schotland kunnen doen in één jaar. O, geestelijke armoede en behoefte zijn zielsveroverende prekers van de Zoon van God. Wat doet u zeggen: *Christus zal nooit mijn Heere zijn!* Het is gemis van behoefte. Als u Hem nodig had en niet langer buiten Hem kon verder leven, zou u Hem zien als blank en rood en u doen uitroepen: Hij draagt de banier boven tienduizend. Geloof mij, de vreeslijke versmading van Christus onder ons is een bewijs, dat wij Hem kunnen missen.

Ik zeg u, noodzaak maakt een Christen ijverig in het waarnemen van de genademiddelen om Hem te krijgen. Wezenlijke behoefte aan Hem zou u de slaap ontroven om één blik van Hem te ontvangen. Ik zal u zeggen, wat behoefte is. Ze is als de drie helden van David. Ze zal door een leger van bezwaren heenbreken om één dronk water uit Bethlehems bornput. Wees hier zeker van, als u zover bent gekomen dat u een wezenlijke behoefte aan Christus hebt verkregen, en zo naar huis zou gaan, kunt u niet meer rusten, totdat u een blik van Hem hebt ontvangen.

Ik heb niets meer te zeggen. O, dat u leerde staan naar wezenlijke behoefte aan Christus. Zij zou u vaardig doen lopen in de weg tot Hem. Ik ben er van overtuigd dat zij u verlangend zou maken naar de dag dat u mag uitroepen: *Christus is mijne, en ik ben de Zijne.*

Nu, aan Hem, Die machtig is u te overreden Hem te kiezen, en u te geven deze zielverrijkende genade, vergiffenis van zonden, wensen wij alle lof te geven. Amen.

ACHTSTE PREEK

In het huis Mijns Vaders zijn veel woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. Johannes 14:2.

Het is een grote moeilijkheid voor Christenen, een onderworpen ziel te hebben in iedere weg, waarin God hen leidt. Het is veel voor een Christen om God vrij te laten in het bepalen van zijn weg en toestand, en er tevreden mee te zijn, dat al zijn zaken worden geregeld en bestuurd door Hem, Wiens naam is Raad en Wonderlijk. Zodanig is de hoogmoed en aanmatiging van onze geest, dat wij wensen *God gelijk te wezen*, en wij wensen niet aan Hem ondergeschikt te zijn, in het vaststellen van onze weg en ons lot.

Maar om een weinig nader tot de woorden te komen: Christus had in het vorige kapittel tot de discipelen gesproken over Zijn vertrek en afscheid van hen. Hij had tot hen gezegd, dat Hij nu gereed stond tot de Vader te gaan, vanwaar Hij was gekomen, en dat Hij in de hemel zou plaats nemen als een sterke Overwinnaar, nadat Hij de overheden en de rasachten en de geestelijke boosheden in de lucht had uitgetogen. Deze gezegende Zon der gerechtigheid zou, nadat Hij Zijn loop had voleindigd, ingaan in het heilige der heiligen. Hij zou daar verheven worden tot het zitten op de troon aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen. Daar zou Hij blijven totdat Hij zou wederkomen om Zijn volk tot Zich te nemen in de heerlijkheid.

Nu, opdat Zijn discipelen niet te veel ontmoedigd en ontroerd zouden zijn door de onttrekking van Christus' tegenwoordigheid, stelt Hij enige redenen en motieven voor, om hun mismoedigheid en verslagenheid weg te nemen.

- Ten eerste spoort Hij hen aan, in Hem te geloven. *Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.* Geloof is een genade, die aan een Christen kan geven *een gelijkenis of vertegenwoordiging van Christus*, in de meest droevige en smartelijke bezoeken die over hem kan komen. Geloof is een van de meest uitnemende genaden, die een Christen kan ontvangen. Geloof kan liefde in Christus' hart lezen, wanneer gevoel geen liefde kan lezen in Zijn *aangezicht*. Wanneer de ziel verkeert onder de afwezigheid en op een afstand van Christus, dan kan geloof door de sluier heen zien en een gezicht krijgen op de schoonheid en innemendheid, die is in het *aangezicht* van Jezus Christus.
- Een tweede reden wordt door Christus voorgesteld, om hun mismoedigheid en verslagenheid weg te nemen. Deze vinden wij in het laatste gedeelte van het tweede vers: *Ik ga heen om u plaats te bereiden.* Het is alsof Christus zegt: *Mijn vertrek en afscheid van u, is zó tot uw nut en voordeel, dat u daardoor niet het minst ontmoedigd of ontmoedigd moet zijn. Ik ga van u weg, Ik ga heen om voor u een plaats bij Mij te bereiden in de hemel, opdat "gij ook zijn moogt waar Ik ben."* Laat

dit dan uw hart vertroosten tijdens Mijn afwezigheid. Ik zal eens terugkomen en u tot Mij nemen. Ik moet nu van u vertrekken, als een Voorloper, om u plaats te bereiden. Hij ging heen als een Plaatsbereider, om als het ware hun kwartier en huisvesting in de hemel in gereedheid te brengen.

- Opdat deze troost wortel mocht schieten in het hart van Zijn discipelen, beschrijft Hij de hemel voor hen, en noemt die plaats Zijns Vaders huis: *In het huis mijns Vaders zijn veel woningen.* God was Zijn Vader en Hij was Middelaar. Hierin is ook bedoeld die geestelijke gemeenschap en omgang, die onderhouden werd tussen de Vader en de Zoon en tussen de Vader en de gelovigen door de Zoon. Hij houdt aan Zijn discipelen hun aandeel voor, in deze gemeenschap en omgang.
- Hij stelt hen ook voor *de duurzaamheid van deze gemeenschap.* Hij doet dat in dezelfde woorden: *In het huis mijns Vaders zijn veel woningen.* Daar zijn *veel woningen*, en daarom hoeft u niet te vrezen, want u zult daar een eeuwige plaats en verblijf met Hem hebben. Dit is een zeer sterk motief en reden waarom de discipelen niet ontroerd of ontmoedigd behoeften te zijn, door Zijn afscheid en vertrek van hen. Integendeel, het maakte hen duidelijk, dat hun belang daarin gelegen was.
- Daarna maakt Hij hun *de werkelijkheid* duidelijk van hetgeen Hij gezegd had, dat in het huis Zijns Vaders veel woningen waren. Hij doet het met deze woorden: *Anderszins zou Ik het u gezegd hebben.* Dat betekent: *als het niet zo was, dan zou Ik het u gezegd hebben.* Indien er niet zo'n uitnemende plaats was als de hemel, indien daar geen groot aantal woningen was, zou Ik het u gezegd hebben. Indien het niet zo was, zou Ik u niet hebben gevoed met gouden dromen en inbeeldingen. Ik, Die de getrouwe Getuige ben, in Wie al de beloften van het eeuwigdurend Verbond 'ja en amen' zijn, kan niets anders dan de waarheid spreken. Dit was ongetwijfeld een vaste grond, waarin de discipelen reden mochten vinden niet angstig of mismoedig te zijn, omdat Christus hen zou verlaten en van hen zou vertrekken.

Uit al deze woorden kunnen wij zien en opmerken de ordelijke en geestelijke wijze, waarop Christus Zijn reden uitsprak en zo'n vaste grondslag legde.

- De eerste beweegreden, die Christus uitsprak was: *dat zij in Hem moesten geloven.*
- De tweede was: *dat Hij heenging om hen plaats te bereiden.* Dit bewijst en toont ons aan, dat het in de eerste plaats nodig is te geloven, zullen wij vreugde en vrede smaken in het beschouwen van de hemelse heerlijkheid. Geloof is die meest edele en uitnemende genade, welke ons de voortreffelijkheid en zoetheid van de hemel zal ontdekken. Het is ons dus onmogelijk een zuivere bevatting te ontvangen van de heerlijkheid van de hemelse erfenis, zolang wij niet geloven. Het is onmogelijk voor ons, vreugde en vertroosting te ontvangen in de beschouwing van de hemel, zonder de beoefening van de genade des geloofs.

O laat dit het woord der genade des geloofs bij u aanbevelen. Het is de genade, waardoor gij blijdschap moogt ontvangen in de donkerste nacht van uw beproeving. Wordt opgewekt om de uitnemendheid des hemels te overdenken, de voortreffelijkheid van die heerlijke plaats, waar al bewoners koningen zijn. O wat zal het zijn, neer te zitten aan de bron van die rivier, en te drinken uit die aangename en onuitputtelijke fonteinen van vertroosting! Wij mogen hier slechts proeven uit de stromen, die uit het Hogerhuis vloeien. Maar dan zal ons worden toegestaan, neder te zitten aan de bron van de rivier, bij de oceaan van eeuwig welbehagen.

Christenen, wat veronderstelt u dat het zal zijn, wanneer wij zullen nederzetten in de hemel met al de verlostten des Heeren, wanneer wij ons in Hem zullen verlustigen door al eeuwigheid heen! Wat een zaligheid veronderstelt u dat het zal zijn, Hem te omhelzen, Die geurt als de roos van Saron, de lelie der dalen! Hoe wonderlijk zal het zijn, Hem te omhelzen, Die is die Voortreffelijke, de Oude van dagen! Hem te omhelzen, Die is de Wortel en het Geslacht Davids, de Leeuw uit de stam van Juda!

Ik erken, dat het een heilgeheim voor ons is, te geloven dat zo'n dag nadert, wanneer onze tong zal zijn als de pen van een vaardige schrijver, bekwaam om de lof des Heeren uit te drukken! Dan zullen wij zover gevorderd zijn, dat wij Hem niet meer zullen genieten door de donkere sluier van geloof, doch dan zullen wij Hem genieten door aanschouwing. Dan zullen wij een onmiddellijk gezicht van Jezus Christus hebben.

Christenen, verlang naar de uitnemendheid van die heerlijke plaats. Ik denk, dat de oorzaak waarom Christenen zich zo weinig verblijden in de verwachting van die erfenis en van dat koninkrijk, is, dat zij leven onder een droevige onzekerheid van hun aandeel in die gezegende staat. Indien wij ons belang meer zagen in deze kostelijke dingen, zo zouden onze genegenheden ongetwijfeld meer gebonden zijn, en meer gezet zijn op deze onbegrijpelijke en onuitsprekelijke zaligheid. O dat wij meer overtuigd waren van de kostelijke voortreffelijkheden van deze staat, die de heiligen die boven zijn, nu genieten! Zij zijn afgelost van hun arbeid en ontslagen van hun moeite, en hun werken volgen hen na. O verlang naar die gezegende staat! Zij zijn eeuwig gelukkig, daar zij hun zalig deel hebben ontvangen, waar al blijdschap en zaligheid wordt gevonden, en waar al soorten van blijdschap in God worden geschonken, want liefelijkheden zijn in Zijn rechterhand, eeuwig en altoos.

Er is daar geen duisternis. Er is daar geen behoefte aan de zon om licht te geven in de dag, en geen behoefte aan de maan om licht te geven in de nacht, want het Lam is hun licht. Het moet een hartverrukkende en heerlijke plaats zijn, waar Jezus Christus het Licht is! Er is daar geen droefheid, maar altyddurende vreugde en eeuwige vertroosting. Treuring en droefheid zullen wegvlieden en al tranen zullen afgewist worden. O verlang naar die dag, waarop u zult verheven

worden tot die gezegende staat! Verlang naar die dag, waarop u zult verhoogd worden tot gemeenschap en omgang met Jezus Christus, Die is de Uitnemende, de Wens aller heidenen, Die schoner is dan de mensenkinderen. Verlang naar die dag, waarop u uzelf in Hem zult verlustigen, Die schoon is en bevallig en al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. *Hij is blank en rood, en draagt de banier boven tienduizend.*

Zeker, het zal groot geacht worden ons in Hem verlustigd te hebben en al onze verlangens en genegenheden op Hem gezet te hebben, in de dag waarop Hij zal verschijnen om vergelding te doen op aarde, wanneer Hij zal zitten op Zijn witte troon, om al de geslachten der aarde te oordelen. Op die dag zullen al huichelaren te Sion beven en verschrikt worden. Dat u dan heden, op deze dag, leerde bedenken wat tot uw vrede dient, eer het verborgen zij voor uw ogen!

Maar wat betreft de redenen, die Hij spreekt en voorstelt, om hen af te brengen van mismoedigheid en vrees, die hen zou mogen overvallen, door Zijn afscheid en vertrek van hen, wanneer Hij zou heengaan om hen plaats te bereiden, wij zullen niet zozeer spreken over de vraag, in welk opzicht Christus heenging om plaats te bereiden. Wij willen er dit alleen van zeggen, dat Hij niet alleen is heengegaan voor Zichzelf, maar Hij is daar ook heengegaan voor ons en voor het gehele gezelschap van gelovigen. Paulus leert ons "dat de Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus, naar de ordening van Melchizédek, een Hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid", Hebr. 6:20. Het is zeker, dat Christus is ingegaan in de hemel als een Voorspraak voor ons, om te pleiten bij het Hof der Goddelijke rechtvaardigheid. "Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons", Hebr. 9:24.

Het is de voortdurende bediening, die Jezus Christus heeft voor de troon van God, Hij treedt in voor ons aan de rechterhand des Vaders in de hemel. Daarom mag gezegd worden, dat Christus in dit opzicht voor ons is heengegaan, dat Hij ons bereidt en klaar maakt om bij Hem te komen. Hij maakt ons gereed voor de hemel, en Hij maakt de hemel gereed voor ons. Is dat geen uitnemende arbeid, dat Christus ons bekwaam maakt tegen de tijd, dat wij tot Hem zullen gaan en bij Hem komen? In Kol. 1:13 en 14 lezen wij: "Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het koninkrijk des Zoons Zijner liefde; in Dewelke wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden." Wij moeten dan bereid worden vóór wij vertrekken, terwijl wij hier nog zijn, anders kunnen wij niet gereed zijn, wanneer de dag komt, wanneer wij daar heengaan.

Er zou iemand kunnen vragen: *wat wordt bedoeld met het heengaan van Christus om plaats te bereiden voor gelovigen?* Want in Matth. 25:34 lezen, dat het koninkrijk reeds bereid was vanaf de grondlegging der wereld. Daar staat: "Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die aan Zijn rechterhand zijn: Komt gij, gezegenden Mijns Vaders, beërft dat koninkrijk, hetwelk u bereid is van de

grondlegging der wereld." Wij antwoorden daarop, dat Christus de weg naar de hemel meer openbaar en kenbaar heeft gemaakt. De weg tot de hemel was meer donker eer Hij opvoer, dan dat hij nu is. Christus is opgevaren om Zijn discipelen te bereiden voor de hemel, en de hemel te bereiden voor hen. Gelovigen mogen dit als een buitengewoon sterke vertroosting aannemen.

Maar om meer in het bijzonder tot de woorden te komen: *er zijn enkele dierbare nuttigheden voor een Christen te verkrijgen uit de beschouwing van de hemelvaart van Christus.*

1. Het eerste nut is, *dat wij daardoor mogen weten, dat Christus volkomen heeft getriomfeerd over al geestelijke vijanden, eer Hij opvoer naar de hemel.* "Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft de mensen gaven gegeven", Ef. 4:8.
2. Het tweede nut dat iemand mag trekken uit de beschouwing, dat Christus is opgevaren naar de hemel, is dit: *dat wij in de dag van nood met vrijmoedigheid tot God mogen gaan.* Dit is duidelijk uit Hebr. 4:16, "Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwaamer tijd." O Christenen, is het dan niet zeer tot uw voordeel, dat wij Ene in de hemel hebben, Die voor ons bidt, Die de Eerste is in het hof des hemels, en onze zaak zeer wel kan bepleiten in het gerechtshof van de rechtvaardigheid Gods? O geloof het, het is tot ons onuitsprekelijk nut, dat Christus Zich zo diep vernederde, dat Hij onze natuur aannam, onze zaak bepleitte, en nu voor het aangezicht Gods verschijnt voor ons.
3. Het derde nut, dat wij mogen ontvangen uit deze beschouwing, is, *dat wij er van overtuigd mogen zijn, dat Christus is heengegaan om plaats voor ons te bereiden, met welk doel Hij ten hemel is opgevaren.* O, dat Jezus Christus, Die gezegend is in eeuwigheid en verhoogd is boven al schepselen, zo'n nederige bediening op Zich wilde nemen, om een Plaatsbereider te zijn voor zulke arme schepselen. Maar liefde was de oorzaak daarvan. Nu, het is ons werk dit te bewonderen en niet om nieuwsgierig onderzoek te doen naar de oorzaak van deze dingen. Het is een weergaloze verborgenheid, dat Christus zó neerbuigend voor ons wilde zijn. Wij moeten zwijgen in bewondering. De enige oorzaak was oneindige en vrijmachtige liefde.
4. Er is een vierde nut voor ons gelegen in het beschouwen van het heengaan van Christus, om ons plaats te bereiden. *Het is dit, dat wanneer Hij zal verschijnen, wij met Hem zullen worden opgenomen in de wolken.* Het verborgen lichaam van Christus zal onvolledig zijn, tot al leden, tot de laatste toe, in Hem en met Hem zullen zijn. Daarom Christenen, verlang naar die dag, waarop Christus volkomen zal zijn met al Zijn leden!

5. Het vijfde nut, dat wij mogen hebben uit de beschouwing van het heengaan van Christus naar de hemel, is, *dat het is een zoet teken en bewijs, ja een hemelse bevestiging, dat alles aan Hem onderworpen is, en dat wij ten laatste de overwinning zullen behalen over al onze geestelijke vijanden.* Hebr. 2:8: "Alle dingen hebt Gij onder Zijn voeten onderworpen. Want daarin dat Hij Hem al dingen heeft onderworpen, heeft Hij niets uitgelaten, dat Hem niet onderworpen zij".
6. Er is een zesde nut wat het deel mag zijn van een Christen, bij de beschouwing van de hemelvaart van Christus. Hij, nadat Hij opgevaren is staat nu als Hogepriester, om onze Voorspraak te zijn. "Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld des waren, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht Gods voor ons", Hebr. 9:24. Er staat een wonderlijk woord in Hebr. 8:4, en wel dit: "Want indien Hij op aarde ware, zo zou Hij zelfs geen Priester zijn." Dit wil zeggen, dat Zijn gaan naar de hemel Hem bekwaam maakte, een Priester te zijn voor ons.

1. Om nu te komen tot hetgeen Christus hiermee bedoelt, zeggen wij dat Zijn toezegging ons dit leren, *dat geestelijke gedachten van de hemel een heilige afleiding zijn van onze gedachten van de aardse dingen.* Een Christen, die veel in beschouwing van de hemel leeft, mag de zoete troost smaken, te weten dat zijn moeilijkheden eens een eind zullen nemen, en niet altijd zullen duren. Gedachten en beschouwingen van de hemel zijn gepaste middelen, om bezorgde gedachten over een kwellende wereld daarvan af te leiden. Ook al bezitten wij hier beneden niets, dan kunnen gedachten aan die heerlijke plaats, de hemel, het hart met blijdschap vervullen. Indien een Christen hier zijn weg gaat, zuchtende onder uitwendige moeilijkheden of onder kwelling des geestes, bezwaard zijnde onder een lichaam der zonde en des doods, dan mag hij hiermee vertroost zijn, dat de hemel wordt genoemd een rusten van onze arbeid en een verlossing van al onze moeiten en leed.

Daarom, Christenen, laat dit u troosten onder uw meest droevige beproevingen, dat er eens een einde zal komen aan al uw ellenden, en al uw gemis zal worden goed gemaakt, dadelijk wanneer u de plaats, die voor u bereid is, zult innemen in die heilige stad, waar de straten zijn van zuiver goud, gelijk doorschijnend glas.

Verlang naar die dag. Indien u hier moet zuchten onder laster en verwijten, mag u uzelf hiermee troosten, dat u eens de goedkeuring van Jezus Christus zult ontvangen. U zult dan getroost worden door Hem, Die de tweede Persoon is in de gezegende Drieëenheid, Die is de Rechter van al geslachten der aarde. Dan zullen wij eeuwig bij de Heere zijn.

2. Een Christen mag ook veel vreugde en voldoening smaken door de beschouwing van de gelukzaligheid in de hemel, wanneer hij zich herinnert de grootheid van zijn inspanning

en arbeid. Dan mag hij zich troosten bij de verwachting, dat hij eens zal verlost zijn van al zijn zwoegen. Nu dan, laten de gedachten van het naderen van die dag u zover brengen, dat u uw druk en leed draagt met meer lijdzaamheid en onderwerping. Er wordt een kostelijke en onbegrensde hoop aan u voorgesteld, die de bitterheid van al uw ellenden kan verdrijven. De beschouwing van de hemel kan al bitterheid, die u hier moet smaken, in zoet veranderen, en al zorg omkeren in rust. Het zal een hemelse geur werpen op al die kruisen, die u hier ontmoet. Een ziel, die vervuld is met de vreugde des hemels, kan niet erg bezorgd zijn vanwege het gemis van enig ding op aarde.

3. *Wij willen nu alleen nog een weinig spreken over de duur van deze staat, en over de werkelijkheid daarvan, die wij vinden uitgedrukt in het woord 'woningen', wat wij in onze tekst vinden.* Christus heeft gezegd dat Hij heenging om voor u een woning te bereiden, in tegenstelling met het voorbijgaande en kortstondige verblijf, dat hier beneden is, wat eens zal vervallen en vergaan. Zij die Boven zijn, zullen de pennen van hun tabernakel niet hebben los te maken, want het zal een vaste en zekere woning zijn, die nooit zal worden afgebroken door al de eeuwen der eeuwigheid. Het zal een onwrikbare woning zijn. Zij die over de aarde hebben gewandeld in schaapsvellen en in geitenvellen, verlaten, verdrukt, kwalijk behandeld zijnde, zullen dan hebben een vaste woning, een geruste woonplaats, en een duurzame staat van leven. Weet dat de dag op handen is, waarop het volk van God verlost zal worden van hun hoop op verandering, wanneer zij zullen zijn als pilaren in de tempel van onze God, om niet meer daaruit te gaan.

Maar Christenen geloof mij, het is niet zo gemakkelijk als wij veronderstellen, *deze waarheden te geloven*, dat onze tijd kort en onze verandering aanstaande is. Wees daarom overreed van de werkelijkheid van deze waarheid, dat er een hemel is en een hel, een eeuwigheid van vreugde en een eeuwigheid van pijn. Indien deze waarheden vast geloofd werden, zo zouden zij zeker meer uitwerking op ons hebben. Wees overreed *van de onvergelykelijke gelukzaligheid*, welke is in de gezegende staat welke boven is. Geloof mij, het is geen inbeelding. Zij, die nu Boven zijn, hebben een gezegend en zalig leven, ver van al ellenden en kruisen van deze goddeloze wereld. Zij zouden ongetwijfeld het best in staat zijn ons te verklaren, hoedanig het hemels leven is. Zij kennen het bij ervaring, maar wij kennen het slechts uit hetgeen wij er van hebben gehoord. Maar het is ongetwijfeld een gezegend en zalig leven, en het zal eens bekend zijn, dat het zo is.

Maar het is gepast en betamelijk voor ons te wachten tot Hij ons inbrengt in het bezit van de zaligheid van die staat. Dan zullen geloof en hoop verdwijnen en wegvlieden, en gevoel zal neerzitten en zich allerzoetst verblijden in de verkregen overwinning des geloofs. O die dag, wanneer deze genaden een liefelijke en gezegende verandering zullen ondergaan, wanneer geloof zal veranderen in aanschouwen en hoop in bezit! Wij kunnen er niets van zeggen overeenkomstig

de werkelijkheid, maar het zal ongetwijfeld een heerlijke en blijde dag zijn, wanneer liefde en verlustiging aan beide zijden meer en meer zullen toenemen en aanwassen.

Wij zullen besluiten, maar o, dat u gebracht werd tot verlangen naar die gezegende dag, wanneer al uwe schaduwen zullen wegvlieden, en u Hem zult zien van aangezicht tot aangezicht, zoals Hij is!

Nu laat die gezegende dag komen, en laten al andere dagen wegvlieden. Amen.